

Ba Cô Nàng Ca Sĩ Đáng Yêu

Contents

Ba Cô Nàng Ca Sĩ Đáng Yêu	2
1. Chương 1: Nhóm Nhạc Được Thành Lập.	2
2. Chương 2: Khởi Đầu Của Một Cuộc Sống Mới.	4
3. Chương 3: buổi Diễn Ra Mắt Mv Mới.	6
4. Chương 4: Về Nhà Trước Hôm Lưu Diễn.	8
5. Chương 5:đàm Hằng Ồm Rồi.phải Làm Sao Đây?	10
6. Chương 6:gặp Lại Cô Giáo Cũ.-p1	12
7. Chương 7: Gặp Lại Cô Giáo Cũ-p2.	13
8. Chương 8: Sang Trung Quốc Lưu Diễn.	15
9. Chương 9: Được Gặp Tfboys-p1	16
10. Chương 10.	18
11. Chương 11: Chương 11	20
12. Chương 12.	21
13. Chương 13: Kí Ức Của Chi Bằng.	22
14. Chương 14: Đừng Khóc Nữa Mà! Đau Nhiều Rồi Có Cần Phải Tự Làm Khổ Mình Như Thế Ko?-p1	23
15. Chương 15: Đừng Khóc Nữa Mà! Đau Nhiều Rồi Có Cần Phải Tự Làm Khổ Mình Thế Ko?-p2	24
16. Chương 16: Cố Gắng Thay Đổi Mình Có Phải Là Điều Nên Làm Ko?	25
17. Chương 17:	27
18. Chương 18: Buổi Tối Vui Vẻ.	27
19. Chương 19	28
20. Chương 20:	30
21. Chương 21:	30
22. Chương 22:	32
23. Chương 23: Giáng Sinh Vui Vẻ.	33
24. Chương 24:	34
25. Chương 25: Cặp Đôi Đầu Tiên.	36
26. Chương 26: Cặp Đôi Thứ Hai.	37
27. Chương 27: Cặp Đôi Thứ Hai-p2.	38
28. Chương 28:	39
29. Chương 29:	40
30. Chương 30:	41
31. Chương 31:	42
32. Chương 32:	43
33. Chương 33:	44
34. Chương 33:	44
35. Chương 34: Lời Tỏ Tình Trên Sân Thượng.	45
36. Chương 35:	46
37. Chương 36: Việt Nam- Quê Hương Của Ta.	47
38. Chương 37: Việt Nam- Quê Hương Ta- P2	48

39. Chương 38: Thành Viên Mới- Ấn Tượng Ko Tốt.	50
40. Chương 39: Tết Đến Mọi Nhà.	51
41. Chương 40: Rắc Rối Với Thành Viên Mới.	52
42. Chương 41:	53
43. Chương 42:	54
44. Chương 43:	56
45. Chương 44:	57
46. Chương 45: Thái Lan- Lưu Diễm- Gặp Sự Cố Trên Sân Khấu.	58
47. Chương 46:	59
48. Chương 47:	59
49. Chương 48:	61
50. Chương 49:	62
51. Chương 50:	63
52. Chương 51:	64
53. Chương 52+53:	65
54. Chương 54:	66
55. Chương 55:	67
56. Chương 56: Anh Yêu Em Mãi Mãi (Phần Kết).	68
57. Chương 57: Ngoại Truyện.	69

Ba Cô Nàng Ca Sĩ Đáng Yêu

Giới thiệu

Đây là một câu chuyện kể về 3 cô nàng ca sĩ Chi Băng, Đàm Hằng và Minh Anh. Sau khi vượt qua r

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ba-co-nang-ca-si-dang-yeu>

1. Chương 1: Nhóm Nhạc Được Thành Lập.

Năm 2023 là một năm đáng nhớ đối với ngành showbiz Việt nói chung và những người ca sĩ nói riêng. Chúng ta liên tiếp đạt được những hợp đồng phim có giá trị lớn của nc ngoài đầu tư.Là nước phát triển về ngành giải trí đứng thứ 3 sau Hàn Quốc và Trung Quốc nên chúng ta có nhiều diễn viên trẻ được công nhận là diễn viên trẻ xuất sắc nhất Châu Á. Riêng đối với bên ca hát thì có rất nhiều những nghệ sĩ và ca sĩ trẻ.Họ chỉ hát riêng lẻ hoặc song ca chứ không lập thành hẳn một nhóm. Nhận thấy sự khác biệt đó nên công ty Big Dreams đã cho thành lập một nhóm nhạc với ba cô gái. Họ là ba cô gái may mắn được tuyển chọn từ con số 5000 cô gái đăng kí tham gia. Những thành viên này có độ tuổi rất trẻ.Từ khoảng 18-20 tuổi. Điều rất tài năng và xinh đẹp nhưng mỗi người đều có một cá tính riêng. Và tên nhóm của họ là Angel frost.

SƠ YẾU LÍ LỊCH.

1.Nguyễn Hoàng Chi Băng

Sinh ngày: 15-5-2002
 Cung; Kim ngưu.
 Chiều cao: 1m75.
 Cân nặng: 50kg.
 Chức vụ trong nhóm: Trưởng nhóm, hát chính.
 Tên gọi thân mật: bé Băng,
 Quê hương: Quảng Ninh.
 Sở thích: Xem phim, đọc truyện, đi du lịch, ca hát, nghe nhạc, ngủ.
 Món ăn yêu thích: phở cuốn, bánh cuốn và những món ăn Hàn Quốc.
 Món ăn không yêu thích: thịt mỡ,
 Màu sắc yêu thích: màu trắng và xanh dương.
 Màu sắc không thích: màu cam.
 Con vật yêu thích: con mèo.
 Con vật ko yêu thích: con rắn, chuột, gián.
 Bộ truyện yêu thích: Đôaemon, conan, các loại tiểu thuyết.
 thần tượng; yoonas(snsd).
 Loại cây yêu thích; cây hoa hồng và hoa lưu ly.
 Nơi muốn đi: Hàn Quốc và Mỹ
 2. Đàm Phạm Minh Hằng,
 Sinh ngày: 21-9-2002
 Cung: Xử nữ.
 Chiều cao: 1m73.
 Cân nặng; 49kg.
 Quê hương: Quảng Ninh.
 Sở thích: nghe nhạc, nấu ăn, mua sắm và xem phim kinh dị.
 Món ăn yêu thích: quýt ăn vặt.
 Món ăn không yêu thích: thịt mỡ và cơm.
 Con vật yêu thích: thỏ và mèo.
 Con vật ko thích: rắn, gián, muỗi, thạch sùng.
 Bộ truyện yêu thích: conan, shin.
 Thần tượng; Tfboys
 Loài cây yêu thích: hoa lan.
 Nơi muốn đi; Nhật Bản và Úc.
 3. Phạm Minh Anh.
 Sinh ngày; 1-1-2002
 Cung: Ma kết.

Chiều cao:1m70.

Cân nặng:47kg.

Quê hương:Hà Nội.

Sở thích:đánh đàn,nghe nhạc,nhảy.

Món ăn yêu thích:tất cả các món mẹ làm.

Món ăn không thích:củ cải và thịt quay.

Con vật yêu thích:Chó,lợn,mèo,khỉ.

Con vật ko thích: nhện.

Bộ truyện yêu thích;nữ hoàng Ai Cập, biệt thự hoàng tử,lời thề ước em không thể thay đổi,.....

Thần tượng ;snsd và devil.

Loài cây yêu thích: cây xương rồng.

Nơi muốn đi: Trung Quốc và Ý.

Sau khi được thành lập nhóm nhạc đã nhanh chóng chiếm được lòng hâm mộ của các fan.Đứng thứ 3 trong top 10 nhóm nhạc Châu Á có lượng fan nhiều nhất.Họ nổi tiếng không chỉ vì tài năng và ngoại hình của mình mà còn vì ý chí của họ.

Hầu hết mọi người đều nghĩ rằng làm người nổi tiếng thì rất thích nhưng có phải vậy không? Đằng sau thắm đỏ, những ánh đèn và cả những lời khen ngợi thì cuộc sống của họ như thế nào? Quá trình luyện tập khắc khổ ra làm sao? Sự cạnh tranh trong giới showbiz đầy thử thách ấy liệu họ sẽ vượt qua như thế nào? Chúng ta sẽ cùng đi tìm hiểu nhé.

Lời của Tác giả: Đây là bộ truyện đầu tay của mình nên sẽ không tránh khỏi sai sót nên mong các bạn bỏ qua cho.

-Mình sẽ đăng 5 chap một tuần. Hoặc nếu như mình có việc bận thì mình sẽ thông báo cho các bạn biết.Sau đó thì mình sẽ bù chương vào sau.

-Bộ truyện này mình viết sẽ sử dụng ngôi thứ nhất và cả ngôi thứ ba.

-Mình là cổ nên những gì mình viết thì cũng có liên quan đến Tfboys. Sau này ba nhân vật nữ chính sẽ yêu Khải, Nguyên và Thiên nên các bạn đừng bảo mình lạc đề nha.

*)Mình có lời này nhắn nhủ tới mí cỏ : đừng đọc mấy đoạn sến súa mình viết xong rồi ném đá nhé, đau lắm á.

Mời các bạn đón đọc chương 2: Khởi đầu của một cuộc sống mới.

2. Chương 2: Khởi Đầu Của Một Cuộc Sống Mới.

7h,tại phòng tập.

-Ế Chị Băng ơi cậu có thấy cái Minh Anh đâu không còn 15' nữa là bắt đầu tập rồi?-Đ.Hằng hỏi.

-Tớ không biết nữa nó là chuyên gia đến muộn mà,cậu thử gọi cho nó chưa?-C.Băng

-Tớ gọi mấy cuộc rồi mà nó có nghe đâu.Con này chuyên vứt điện thoại dưới cốp xe mà. Chị Kim đến mà không thấy nó đâu là lại gào ầm lên à coi.-Hằng trách.(chị Kim là quản lí của tụi nó nhé)

-Thôi còn 5' nữa thôi mình vào tập đi,tí nó đến sau thì tập vậy-Băng.

-Ờ đành vậy chứ biết làm sao.

Tập được một lúc thì chị quản lí đến.

-Ồ sao lại có hai đứa thôi thế này cái M.Anh đâu rồi?-chị Kim

-Nó chưa đến chị ạ-Hằng.

-Lại đến muộn à? Hết nói nổi con bé này thôi hai đứa tập đi xong lúc nào nó đến thì gọi nó vào phòng chị nhé.-chị KIM

-Vâng-đồng thanh.

-Hộc hộc hello ui đến muộn sorry nha-M.Anh.

-Lô lô cái đầu á.Hôm nào cũng đến muộn.Chị Kim bảo cậu vào phòng gặp chị đấy đó.-Đ.Hằng.

-Sorry mà.Nhưng chị ấy bảo tớ vào phòng làm gì?-M.Anh

-Thử dùng cái đầu thông minh nghĩ đi hộ cái.Tất nhiên là gọi mắng ột trận vì cái tội hôm nào cũng đi muộn rồi-Đ.Hằng.

-Hic hic thui toi rùi chưa gì sáng ra đã bị nghe bài ca năm tháng rùi cơ chứ. Xui không chịu được-M.Anh

-Áy da xin chia buồn hem-C.Băng.

-Thui toi đi đây hic hic-M.Anh,

-Này Chi Băng cậu có dám cá cược với tớ hôm nay M.Anh phải ở trong đấy ít nhất là 1 tiếng không?-Đ.Hằng.

-Không.Hôm nay nó chỉ bị ở trong đấy 30' thôi.-C.Băng.

-Sao cậu biết?-Đ.Hằng.

-Hôm nay chị ý có chuyện vui nên không mắng nó nhiều đâu.-C.Băng

-À,hóa ra là vậy.

-Thôi tập đi.

-Ừ.

Tập được một lúc thì M.Anh ra với khuôn mặt hết sức là tươi rói mà không bí xị như mọi lần.

-Uả sao hôm nay bị mắng mà vui vậy?-Đ.Hằng.

-Có bị mắng đâu mà bí mới chả xị.

-Thế chị ấy gọi cậu vào làm gì?-C.Băng.

-À.Lúc đầu cứ tưởng bị mắng té tát cơ ai dè vừa mới vào phòng bà ấy đã nói năng ngọt xớt làm nổi hết da trâu da bò da vịt lên rồi bà mời mình ngồi uống nước làm tớ cứ tưởng hôm nay bà ấy bị đập đầu vào đâu cơ.-M.Anh

-Rồi thế đấy cục là bà ấy hỏi chuyện gì?-C.Băng.

-Thì bà ấy hỏi tớ cách tán trai-M.Anh

-WHAT?Bà ấy hỏi cách tán trai á?-Đồng thanh hét

-Hét nó nhỏ nhỏ thôi thủng màng nhĩ tui rùi nè. Ồ thì lúc đầu bà í nói thế tui cũng ngạc nhiên đến nỗi phụt hết nước đang uống ra rồi ngoáy tai mấy lần xem có phải mình nghe lầm không nhưng mà bà ấy bảo đang tương tư một anh làm ở ngay bên cạnh chỗ quán cơm chỗ mình hay ăn ấy.-M.Anh

-Cái anh mà cao cao body chuẩn đấy á?-Đ.Hằng.

-Ừ-Đ.Hằng.

-Trời ạ bà ấy kém anh ấy đến 5 tuổi lận đấy-C.Băng.

-Mà thôi chuyện của bà ấy thì kệ bà đi.À bà đưa lịch của tuần này cho bọn mình này.-M.Anh

-Ồ thôi tập đi cũng muộn rùi.

Ba người tập đến 12h45' thì nghỉ và về kí nhà ngủ đến chiều thì tập tiếp đến tối rồi về nhà.

*Buổi tối ở nhà.

-Ê hôm nay đến phiên ai nấu cơm vậy?-M.anh mệt mỏi nằm xuống ghế hỏi.

-Đến phiên cậu chứ ai mà còn hỏi.-Đ.Hằng.

-WHAT? Sao lại là me?-M.Anh ngồi bật dậy hỏi.

-Hôm trước chơi ai thua phải nấu cơm một tuần đây thầy không nhớ à?-C.Băng

-Ồ nhớ quên mất thể thôi tắm trước đi rồi ăn cơm-M.Anh

-Ồ-all.

Sau bữa tối ba người lên mạng xem MV mới của mình được bao nhiêu lượt xem và đọc bình luận của fan.

Bạn Lê Ánh Tuyết bình luận như sau: "MV này rất ý nghĩa. Nội dung nói về tình bạn cao cả đẹp đẽ mãi bền vững. Không vì một thứ tình yêu dối trá mà tan vỡ. Nói chung là rất ý nghĩa. Tôi rất thích."

Bạn Tuấn Hùng bình luận: "Hay quá. Xem xong mà khóc luôn. Trời ơi tui yêu nhóm nhạc này quá."

Và còn rất nhiều những lời bình luận khác nữa. Đọc xong mà ba người ai cũng cảm thấy vui và quyết định trong MV tiếp theo sẽ làm tốt hơn nữa để không phụ lòng các fan.

*Sorry vì hôm nay đăng muộn nhé. Các bạn thông cảm nha.

3. Chương 3: buổi Diễn Ra Mắt Mv Mới.

Sau hôm xem những lời bình luận của fan trên mạng thì chúng nó rất vui nên đã luyện tập rất chăm chỉ để chuẩn bị cho buổi liveshow sắp tới. Hằng ngày thức dậy từ lúc 6h đi tập thể dục rồi cả ngày trong phòng luyện tập. Thời gian trôi thật nhanh, mới thể mà đã tới hôm biểu diễn.

-Ê sao cái M.Anh nó chưa xuống vậy hả Chi Băng-Đ.Hằng.

-Nó ở trên đấy cả tiếng đồng hồ rồi đấy. Chọn quần áo gì mà lâu thế không biết. Chị Kim bảo bọn mình đến sớm để tổng duyệt lại lần nữa đấy.-C.Băng.

-Để tớ đi gọi nó vậy.-Đ.Hằng.

-M.Anh ơi xuống đi rồi còn đi tổng duyệt không là muộn đấy-Đ.Hằng gọi to.

-Rồi đợi tí tớ xuống luôn đây-M.Anh đáp lại.

-Nhanh lên.

-Rồi rồi đây rồi đi thôi nào.-M.Anh

-Ok đi thôi.

Ba đứa đi đến buổi biểu diễn bằng cửa sau để tránh fan nhìn thấy. Đến nơi nhìn ra ngoài thì mới thấy thật nhiều người. Đông như kiến vậy.

-Oa công nhận nhiều người đến xem thật đấy, đông hơn cả lần đầu tiên mình biểu diễn ở Nghệ An.

-Ừ. Lần đầu tiên tớ thấy nhiều người như vậy đấy. Sợ tí nữa lên sân khấu run chết mất. Biểu diễn đây là lần thứ 2 rồi mà vẫn cảm thấy run.-Đ.Hằng

-Thôi trước sau gì thì chúng ta cũng sẽ phải làm quen với tình trạng như bây giờ và còn nhiều điều nữa đấy-C.Băng

-Ủa sao cậu biết vậy-M.Anh

-Thì chị kết nghĩa của tớ là chị Yoona mà.-C.Băng

-CÁI GÌ? Chị Yoona á?-đồng thanh hét.

-Ừ. Có gì ngạc nhiên lắm sao?-C.Băng.

-Quá ngạc nhiên luôn ấy chứ.-all

-Thôi vào make up đi mau lên không muộn bây giờ-C.Băng.

Thế rồi chúng nó cũng làm tóc, trang điểm và tổng duyệt xong. Và bây giờ buổi biểu diễn chính thức được bắt đầu.

-Xin chào tất cả các bạn tôi là Mạnh Phong, MC của chương trình ngày hôm nay. Và bây giờ tôi xin được giới thiệu ba cô gái xinh đẹp tài năng của chúng ta-Angel frost.

-Á á á á....-các fan

Nhạc nổi lên ba người ra biểu diễn. Bài hát mới này của chúng nó có tên là "Tia nắng tình yêu". Hôm nay cả ba đều diện trang phục màu vàng ấm áp. M.Anh thì để tóc xõa uốn phần cuối đuôi và cài thêm một chếc nơ màu xanh dương. Đ.Hằng thì buộc tóc bằng một chiếc nơ màu hồng chấm bi chéo sang một bên. C.Băng thì búi tóc cao và đeo một cặp kính gọng màu hồng trông rất xinh. Cả ba trông như tiên nữ vậy.

"Sáng rồi, dậy thôi. Ra công viên tập thể dục."

"Chợt nhìn thấy, anh chàng kia. Ôi sao đẹp trai thế."

"Nhìn anh, thật lâu, bỗng thấy lòng thật ấm áp."

"Định chạy ra xin làm quen nhưng lại sợ anh cười"

"Là la, là la, lá la la là là..."

Lời bài hát vui tươi, nhẹ nhàng cộng với giọng hát trong sáng, dịu dàng của ba cô gái cất lên khiến các fan ngồi dưới nghe không khỏi thích thú hò hét. Kết thúc bài hát các cô gái cúi đầu chào mọi người rồi ra sau cánh gà chuẩn bị cho phần giao lưu với fan.

-Các bạn thấy bài hát vừa rồi có hay không?-MC

-Có.

-Thế các bạn có muốn giao lưu với ba cô gái của chúng tôi không?-MC

-Có.

-Vậy thì xin mời ba cô gái của chúng ta ra sân khấu nào.-MC.

-A a a a a ...-các fan.

-Xin chào mọi người chúng tôi là nhóm nhạc Angel frost.-all

-Xin chào các bạn-MC

-Xin chào anh.-all

-Các bạn vừa biểu diễn xong chắc hẳn là rất mệt phải không?-MC

-Dạ không có ạ. Chỉ có hơi hồi hộp một chút thôi.-C.Băng

-À. Vậy sao? Vậy tôi có một câu hỏi muốn hỏi trưởng nhóm C.Băng là tâm trạng của bạn sau khi biểu diễn xong thì như thế nào?-MC

-Tâm trạng của em sau khi biểu diễn xong thì cảm thấy rất vui ạ.-C.Băng.

-Thế còn Đ.Hằng thì sao?

-Em thì đỡ hồi hộp hơn ạ.-Đ.Hằng.

-Ồ. Vậy còn M.Anh nào?-MC

-Em thì cảm rất thoải mái.-M.Anh.

-À vậy bây giờ cả ba người đều cảm thấy vui phải không?Liệu các bạn có thể trả lời các câu hỏi của fan chứ?-MC

-Dạ được ạ.-all

-Rồi vậy bây h chúng tôi đã tiến hành tổng hợp một số câu hỏi của các fan.Các bạn đã sẵn sàng chưa?-MC

-Rồi ạ

-Vậy bây h chúng ta bắt đầu nhé! Đây là một câu hỏi dành cho C.Băng:"C.Băng đã có người yêu chưa?"

-Ồ-các fan.

-Loại câu hỏi này thật là khó trả lời nha.Thực ra nói chưa có người yêu thì sợ mọi người không tin nhưng mà em vẫn chưa có người yêu.-C.Băng.

-Đc.Câu hỏi thứ hai:"Mẫu người lí tưởng của bạn là gì?"-MC

-Mẫu người lí tưởng của em là người phải tâm lí,chung thủy và phải yêu thương em thật lòng.Luôn tin tưởng em và sẵn sàng chia sẻ mọi niềm vui nỗi buồn với em.-MC

-Là một người rất lí tưởng phải không nào?Bây h đến lượt Đ.Hằng nhé?-MC.

-Vâng.

-Nếu người yêu của bạn phản bội bạn và yêu bạn thân của bạn thì bạn sẽ làm gì?-MC

-Em sẽ chúc phúc cho họ.Vì nếu như đã không yêu thì có níu kéo cũng vô ích vậy thì chi bằng chúc phúc cho họ thì mình vẫn sẽ giữ lại đc tình bạn đẹp với cả hai và lòng mình sẽ thanh thản hơn.-Đ.Hằng.

-Rất cao thượng phải không.Đc rồi đến M.Anh nhé!:"Trong ba thứ tình yêu,tình bạn và tình thân thì bạn sẽ chọn thứ nào?"

-Một là em sẽ chọn cả ba hai là em sẽ ko chọn gì cả.Vì cả ba thứ ấy đều là thứ quý giá nhất đối với em.Nếu như mất đi một trong ba thứ ấy thì hai thứ còn lại cũng sẽ trở nên vô nghĩa mà thôi"-M.Anh.

-Vâng.Cảm ơn ba bạn đã trả lời những câu hỏi của chúng tôi.Chúc các bạn công việc tốt lành.Xin cảm ơn.-MC

-Vâng Xin cảm ơn anh.-C.Băng.

Buổi biểu diễn kết thúc.Về đến nhà ai cũng mệt mỏi và lên giường ngủ ngay để tiếp nạp năng lượng chuẩn bị ột ngày mới với công việc đang chờ đón.

*Các bạn ơi ình xin lời nhận xét với để mình còn sửa chữa lỗi của mình nữa nha.

4. Chương 4: Về Nhà Trước Hôm Lưu Diễn.

Sau hôm biểu diễn liveshow ở Hà Nội thì chúng nó nhận được lịch của công ty đi lưu diễn ở các tỉnh miền Bắc rồi vào miền Nam.Tính thứ hai mà chúng nó đi lưu diễn là Hạ Long-quê hương của Đ.Hằng và C.Băng.

Chính vì thế nên chúng nó quyết định sẽ ko ở khách sạn mà vào ở nhà của C.Băng vì nhà cô rất rộng và cũng gần biển.Lúc xuống đến xe,tâm trạng đứa nào cũng phấn khởi.

-Này chúng ta vào nhà tắm rửa trước đã rồi vào nhà Đ.Hằng đi.-C.Băng

-Ồ nhưng vào nhà Đ.Hằng làm gì?-M.Anh.

-Hỏi thế mà cũng hỏi.Tất nhiên là vào đây ăn cơm rồi thăm bố mẹ của nó nữa chứ.Mẹ Đ.Hằng nấu ăn ngon cực-C.Băng.

-Trời ơi đúng là cái tâm hồn ăn uống đời đời ko bỏ đc.Cậu biết ko M.Anh mỗi lần nó vào nhà tớ là cái tử lạnh nhà tớ trống trơn lun đấy.Ăn như con ỉn ấy.Thế mà vẫn ko béo lên đc mãi chỉ có 50kg thế mới tài chứ-Đ.Hằng bức xúc nói.

-Kệ tui.Thích ý kiến à.-C.băng

-Thế bây giờ thích đứng đây cãi nhau hay là vào nhà tắm rồi đi ăn cơm đây?-M.Anh.

-Phương án thứ hai là sự lựa chọn của tui-all

Ba đứa tắm xong thì đi đến nhà Đ.Hằng.

“Kính coong.kính coong.”

-Ai ngoài cửa đấy ạ xin chờ ột chút.-bác Nguyệt nói (bác Nguyệt là mẹ của Hằng nhé)

-Mẹ ơi tụi con về rồi nè-Đ.Hằng.

-A ông ơi con chúng nó về rồi này-B.Nguyệt.

-Ồ i con gái tôi về rồi đấy à?Sao lâu quá ko thấy con về?-B.Hùng(B.hùng là bố hằng nhé.)

-Dạ con xin lỗi bố mẹ tại con bận đi biểu diễn quá nên ko về đc ạ-Đ.Hằng.

-Ồ mà có mỗi con về à cái C.Băng đâu? Mẹ thấy nhóm nhạc của mấy đứa có 3 người cơ mà?-B.Nguyệt

-Làm sao mà thiếu chúng nó đc hả mẹ? Ê vào đi khỏi phải trốn nữa.-Đ.Hằng.

-Sao hai đứa lại đứng ngoài đấy thế?-B.Nguyệt

-Bọn cháu định trốn bác í mà? Cháu đi lâu thế bác có nhớ cháu ko?-C.Băng

-Sao lại ko nhớ đc cơ chứ.Suốt ngày vào nhà bác ăn cơm còn gì? À mà đây là...-B.Nguyệt

-Dạ cháu là M.Anh.Cũng là thành viên của nhóm. Cháu chào hai bác ạ-M.Anh

-Ồ chào cháu thôi ba đưa vào nhà nhanh lên rồi còn chuẩn bị nấu cơm nào?-B.Hùng.

-Vâng ạ-all

Chúng nó vào nhà phụ giúp B.Nguyệt nấu cơm.C.Băng thì cuốn nem.M.Anh thì làm mì Ý.Đ.Hằng thì làm khoai tây chiên.Xong xuôi cả nhà ngồi vào ăn cơm.

-Con/cháu mời bố mẹ/hai bác dùng cơm ạ-ba đứa đồng thanh.

-Ừ thôi ăn đi cho nóng-B.Hùng.

-Ba đứa ăn nhieu vào đấy nhé-B.Nguyệt

-Vâng ạ-all.

-Nào C.Băng và M.Anh đưa bát đây bác gấp nem cho này-B.Nguyệt

-Cháu xin ạ-đồng thanh.

-Ồ thế sao mẹ ko gấp cho con?-Đ.Hằng,

-Nào đưa bát đây cô nương.-B.Nguyệt

-Hi hi đây ạ-Đ.Hằng.

-À mà bố mẹ cháu vẫn ở bên đấy à C.Băng?-B.Nguyệt

-Dạ.Hôm trước bố mẹ cháu về đay lên thăm hai bác nhưng hai bác ko có nhà thế là lại thôi ạ-C.Băng

-À thế chúc hôm đấy bác đi đám cưới của nhà họ hàng, tiếc thật.-B.Nguyệt.

-Dạ thôi ko sao đâu ạ tuần sau bố mẹ cháu lại về mà,cuối tuần sau hai bác sang nhà cháu ăn cơm nhé!Cuối tuần sau là giỗ ông nội cháu ạ.-C/Băng

-Ừ đúng rồi bác quên mất đấy.Thôi mấy đứa ăn đi rồi mà nghỉ ngơi-B.Nguyệt

-Thế mấy đứa đang ở đâu rồi?-B.Hùng.

-Dạ bọn cháu đang ở nhà C.Băng ạ-M.Anh

-Ừ thế thôi ăn đi ko nguội hết thức ăn rồi-B.Hùng.

-Vâng ạ-all

Sau bữa ăn cơm chúng nó về lại nhà C.Băng ngủ rồi chiều dậy thì đi chơi chỉ o mỗi tội đi đến đâu là fan đi theo nên cũng hơi bất tiện.Chơi đến chán chê xong rồi cả ba đứa mệt lử.

-Bây giờ ăn cơm ở nhà hay ra quán ăn-M.Anh

-Thôi ở nhà úp mì gói đi cho nhanh,tớ mệt lắm ko đi đc nữa đâu.-Đ.Hằng.

-Thế hai cậu tắm rửa đi tớ xuống úp mì cho-C.Băng

-Ok

Ăn xong ba đứa lần ra ngủ bởi vì 3h sáng mai chúng nó phải dậy để đi tập nên phải đi ngủ sớm.

*Hôm nay mình chỉ viết tới đây thôi vì mình có việc bận.Mai mình sẽ viết tiếp các bạn thông cảm nhé.

5. Chương 5:đàm Hằng Ồm Rồi.phải Làm Sao Đây?

*Sorry vì hôm qua ko đăng chap mới ấy bạn nhé.Hôm qua mình có việc thông cảm nha.Hôm nay mình sẽ viết 2 chap để đền bù nha...-.-

Sáng;7h 30' tại nhà của C.Băng.

-DẬY,DẬY MAU HAI CON ỈN KIA!-hai chị C.Băng và Đ.Hằng nhà ta đàn ngủ thì bỗng nghe thấy tiếng hét chói tai của M.Anh liền phải bật dậy nhăn nhó kêu lên.

-Có chuyện chi dậy người ta đang ngủ thì hét cứ như sắp cháy nhà ấy.Bực cả mình-C.Băng càu nhàu ngồi dậy trách M.Anh

-NGỦ, NGỦ. Có biết là mấy h rồi ko hả?-M.Anh

-Mấy h?-C.Băng

-Dạ em thưa chị bây h là 8 rưỡi rồi đấy ạ.Thế bây h chị có dậy đc chưa?-M.Anh hỏi với giọng hết sức là "nhẹ nhàng"

-Ấy ấy đừng nóng tui bít lỗi rồi mà cho tui xin lỗi-C.Băng nói cười hề hề giảng hòa.

-Nhanh gọi cái Đ.Hằng dậy nhanh lên rồi xuống ăn mì đi tui nấu rồi đó.-M.Anh

-Ừ.Đ.Hằng ơi dậy đi sáng rồi nhanh lên rồi còn đi chơi nào.-C.Băng."Thôi chết làm sao mà người nó lại nóng thế nhỉ?Ko lẽ là bị ốm rồi?Nhưng hôm qua nó có làm gì đâu mà ốm? À hôm qua nó ngâm mình trong nc lạnh lâu quá í mà."-C.Băng nghĩ- Đ.Hằng ơi dậy đi mau lên nào.M.ANH ƠI LẤY CHO TỚ CÁI KHĂN VÀ CHẬU NC ẤM LÊN ĐÂY NHỚ-C.Băng hét to

-Ừ-M.Anh

-Đậy chậu nc nóng với cái khăn đây có việc gì thế?-M.Anh bê nc lên thắc mắc hỏi.

-Cái Đ.Hằng ốm rồi.Phải làm sao đây?-C.Băng

-CÁI GÌ?-Nó ốm ả?Làm sao lại như thế đc? Hôm qua vẫn còn bình thường cơ mà?-M.Anh

-Thì hôm qua ko biết nó đi đâu về mặt bần tui hỏi tớ hỏi làm sao thì ko trả lời rồi lấy quần áo vào phòng tắm.Chắc lúc đấy nó ngồi trong đấy ngâm nc hay sao í.-C.Băng

-Thôi toi rồi tối nay có buổi biểu diễn mà.-M.Anh

-Ừ cái đấy mới là vấn đề đấy.Hay là mình thử chăm nó đến chiều nếu như nó hạ sốt thì đưa nó đến buổi biểu diễn còn ko thì gọi cho chị Kim-C.Băng

-Thôi đành vậy chứ biết sao h-M.Anh. Cậu ngồi đây chăm nó nhé tớ đi mua thuốc.

-Ừ.

Hai đứa chăm sóc Đ.Hằng đến chiều thì nó đã hạ sốt rồi nhưng vẫn còn yếu lắm.Ko hát đc.

-Cậu đỡ chưa? Có đi hát đc ko hay là thôi?-C.Băng hỏi xen lẫn lo lắng.

-Ko cần đâu tớ vẫn hát đc mà-Đ.Hằng.

-Nhưng mà tớ thấy cậu vẫn còn yếu lắm hay để tớ gọi cho chị Kim bảo với CEO một tiếng cho cậu nghỉ nhé.

-Ko cần đâu tớ vẫn khỏe mà.Chỉ cần uống thuốc là khỏi ngay í.-Đ.Hằng.

-Thật ko?-C.Băng hỏi với giọng nghi ngờ.

-Thật mà-Đ.Hằng

- Thôi cậu ấy đã nói thế thì thôi C.Băng à-M.Anh

-Ừ nhưng mà cậu mà mệt là phải bảo với bọn tớ ngay đấy nhé!-C.Băng

-Ok con dê-Đ.Hằng

-Thôi cậu nằm nghỉ đi bọn tớ đi nấu cháo cho cậu-M.Anh

-Ừ- Đ.Hằng

Buổi chiều:4 rưỡi.

”Xiao xiao de nian ji hai bu dong shenme shi ai

que bei ni tian tian de xiao gei dabai

ni zhazhe dada de yanjing o name ke ai

shuohua de shou wang na er bài

mei yi tian shang ke xiake duhui you ni peiban

mei yi miao nei rong wo du hen xi huan

Jie bu kai de ji he tu an he ni hong de lian

dao di you duoshao ge da an

wo zhi xiang gei ni gei ni chong ai

zhe suan bu suan bu suan ai

wo hai hai hai gao bu ming bai

kuaile de shi xiang gen ni fen xiang...”

Nhạc chuông điện thoại bài sủng ái của M.anh vang lên.

-Alo chị Kim à em nghe đây có việc gì ko ạ?-M.anh

“Mấy đứa chuẩn bị xong chưa? Đến đây đi để tổng duyệt lại lần nữa”

-Chúng em sắp xong rồi.Lát em đến.bye chị-M.Anh

“Ừ nhớ đến sớm đấy nhé”

-Chị Kim gọi à-C.Băng

-Ồ chị ấy bảo chúng mình đến sớm để tập lại lần cuối cùng trước khi diễn.Mà cái Đ.Hằng nó đỡ chưa?-M.Anh

-Nó đỡ rồi thôi chuẩn bị đi rồi đi-C.Băng

-Ừ.

Ba đứa chuẩn bị xong đi đến công ty là lúc 6h45’.

-Bọn em đến trễ ạ-C.Băng

-Nhanh lên mấy đứa vào tập nhanh lên.-chị Kim

-Vâng-Ba đứa chúng nó vào tập đc một lúc thì chị Kim bảo:

-Đ.Hằng giọng em hôm nay làm sao thế?Khàn lắm.Em ốm à?-c.Kim hỏi.

-Vâng.Em bị cảm một chút thôi.-Đ.Hằng

-Thế thì tí nữa em hát nhỏ giọng lại nhé.Thôi vào chuẩn bị đi 15’ nữa bắt đầu rồi đấy.-Chị Kim

-Vâng-all

6. Chương 6:gặp Lại Cô Giáo Cũ.-p1

Buổi biểu diễn đc bắt đầu thông thường với màn giới thiệu của MC rồi chúng nó lên hát. Hát xong xuống thì kí tặng fan.Các fan chen lấn xô đẩy nhau tạo nên một khung cảnh rất hỗn loạn.

-Chị C,Băng ơi kí cho em,M.Anh ơi kí ỉnh với,Đ.Hằng ơi kí cho tớ với.-các fan

Tất cả tạo nên một khung cảnh hỗn loạn đến nỗi phải huy động hết bảo vệ và vệ sĩ thì chúng nó mới thoát ra đc.

-Hãy da làm người nổi tiếng sao mà lại khó thế nhỉ-Đ.Hằng quệt mồ hôi trên trán than thở.

-Hầu như buổi biểu diễn nào xong cũng phải vật lộn với các fan-M.Anh

-Thôi về rồi đi tắm đi.Tớ mệt rã hết cả chân tay rồi đây này.-C.Băng

-Ừ-đồng thanh

Sau khi tắm xong thì chúng nó định đi ngủ.Đang định tắt đèn thì máy điện thoại C.Băng reo lên.

-Alo em đây có gì ko chị?-C.Băng

-Chị gọi điện để dặn lại mấy đứa là ngày mai 7h chúng ta xuất phát đi đến điểm để quay MV đấy nhé-C.Kim nói trong đt.

-Vâng bọn em nhớ rồi mà.Thôi bye chị bọn em ngủ đây-C.Băng

-Ừ chúc mấy đứa ngủ ngon nhé.-C.Kim.

-Vâng chị cũng vậy.

-Chị Kim gọi làm gì vậy?-M.Anh hỏi.

-Chị í gọi để nhắc bọn mình ngày mai nhớ dậy đúng giờ để đi quay MV.-C.Băng

-Ừ thế thôi chúng ta đi ngủ thôi-Đ.Hằng.

-Ừ hay là cậu ngủ lun đây đi M.Anh mai có gì gọi nhau dậy cho tiện-C.Băng

-Ừ thế cũng đc.-M.Anh

Thế là ba chúng nó ngủ chung với nhau.C.Băng là người ngủ muộn nhất.Cô đang suy nghĩ xem ngày mai sẽ đi quay cảnh ở đâu trên mảnh đất Hạ Long này.Hôm trước cô đã đề xuất với CEO là cho quay cảnh ở trường THCS Kim Đồng vì ở đây là trường cũ của cô với Đ.Hằng. Cô muốn gặp lại cô giáo chủ nhiệm cũ của mình-cô Khánh.Ko biết bây giờ trông cô như thế nào nhỉ, Nếu như ngày mai ko quay ở đó thì cô và Đ.Hằng

sẽ vào nhà cô chơi vậy. Bao nhiêu năm ko gặp rồi ko biết cô còn nhớ mình ko? Bao nhiêu suy nghĩ về cô giáo cũ cứ quanh quẩn trong đầu cô khiến cô ko thể nào ngủ đc chỉ mong trời sáng.Sáng hôm sau cô là người dậy sớm nhất.Cô dậy từ lúc 5h. Tập thể dục,thay quần áo,nấu cơm xong rồi lên gọi hai con ỉn kia dậy.

-Này sáng rồi dậy đi-C.Băng.

-Mấy h rồi?-M.Anh hỏi

-6h rồi dậy thay quần áo rồi ăn sáng đi nhanh lên ko muộn h đấy.-C.Băng

-Ừ tớ biết rồi cậu xuống trước đi tớ gọi con ỉn này dậy cho-M.Anh nói và chỉ tay vào Đ.Hằng.

-Ừ thế tớ xuống trước nhé!Nhanh lên đấy.-C.Băng

-Ừm-Sau một hồi đánh vật với cái con lợn ham ngủ kia thì nó cũng chịu dậy.Hai người làm vệ sinh cá nhân xong xuống ăn sáng rồi cả ba đi đến điểm tập trung.Chiếc xe lăn bánh đi đến trường Kim Đồng.Xuống đến xe nó và Đ.Hằng vui mừng chạy thật nhanh lên trên trường.

-Oa cuối cùng cũng đc quay về thăm ngôi trường iu dấu này.-Đ.Hằng nói.

-Ừ.Cảm giác thân thuộc lại quay về với bn nhiều kí ức nhỉ.-C.Băng

-Bầu h trường khác xưa nhiều quá.Ko biết cô đậu ở lớp nào nhỉ?-Đ.Hằng.

-Cô dậy lớp 7a3.-C.Băng

-Sao cậu biết?-C.Băng.

-Hôm trước mới gọi hỏi cái Thư xong. Tớ với nó vẫn còn giữ liên lạc để khi nào họp lớp mà.-C.Băng

-Ừ thế thôi đến chỗ cô đi.-Đ.Hằng.

-Này hai đứa kia đi đâu thế đợi với.-M.Anh vừa nói vừa thở hổn hển vì phải chạy.-M.ANH

-Đi nhanh lên tụi tớ đang định đi đến chỗ cô thăm cô giáo cũ-Đ.Hằng.

-Cho tớ đi với, tớ cũng muốn xem mặt cô giáo các cậu-M.Anh

-Thôi đi-C.Băng

Ba đứa nó đi đến lớp cô.Lớp của cô ở cuối hành lang nên ko phải đi qua các lớp khác.Đến gần lớp chúng nó đứng lại nghe giọng cô giảng bài. Giọng cô vẫn thế.Vẫn trầm ấm như ngày nào. Chúng nó nghe đc một lúc thì bước vào lớp.

-Thưa cô,Xin lỗi cô có thể cho chúng em xin vài phút đc ko ạ?-C.Băng

-Các em là ai?-C.Khánh

-Ôi cô ơi đó là nhóm nhạc nổi tiếng đó ạ.Ôi chúa ơi có phải là họ thật ko vậy?Hay là mình nằm mơ nhỉ?-lũ h/s ở dưới nhao nhao lên.

-Các em là ai mà nhìn trông rất quen mà cô lại ko nhớ.-C.Khánh.

-Thưa cô chúng em là.....

7. Chương 7: Gặp Lại Cô Giáo Cũ-p2.

Hic hic ai đi ngang qua làm ơn ỉn cái nhận xét với chứ ít quá nói thật là nhiều lúc mình thấy tự ti với tài viết truyện của mình lắm.Lắm lúc còn muốn bỏ nhưng lại đc một số bạn động viên nên mới có động lực để viết típ. -.-

-Dạ thưa cô chúng em là h/s cũ của cô.Em là C.Băng còn đây là Đ.Hằng.Ko biết là cô còn nhớ chúng em ko? Nhớ lớp 7a3 mà ngày xưa cô đã từng đặt tên cho lớp mình là “ngôi nhà ấm áp” ko ạ?-C.Băng

-Chờ chút..A là mấy đứa đấy à? Ôi lớn quá rồi làm cô ko nhận ra. Bây giờ đã là người nổi tiếng rồi đấy. Cô nhớ mấy đứa, cô nhớ lớp mình quá. Bây giờ cả lớp mình ra sao rồi? Các em còn giữ liên lạc với nhau ko?-C.Khánh.

-Còn chứ cô. Chúng em phải giữ liên lạc thì mới họp lớp đc chứ ạ. Chúng nó nhớ cô nhiều lắm mà ko có cơ hội về thăm cô.-Đ.Hằng

-Thế hôm nay mấy đứa quay cảnh ở đây à?-C.Khánh.

-Vâng ạ. Chúng em có 1 số cảnh quay về trường học nên chọn nơi này để quay.-C.Băng

-À ra là thế.Thế còn bạn này là ai?-C.Khánh.

-À em quên mất ko giới thiệu với cô. Đây là M.Anh. Cũng là thành viên trong nhóm chúng em ạ-Đ.Hằng.

-Chào em-C.Khánh gật đầu mỉm cười thân thiện chào M.Anh

-Em chào cô.Rất vui đc gặp cô ạ-M.Anh cũng mỉm cười lịch sự chào lại.

-Thôi mấy đứa quay đi cô vào dạy nốt h. Có gì thì vào nhà cô chơi nhé!-C.Khánh

-Vâng ạ. Tối chúng em sẽ vào nhà cô chơi ạ-C.Băng

Thế là ba đứa xuống quay. Vì có chúng nó quay ở đây nên nhà trường đã quyết định cho h/s ngồi giải lao trong lớp và ko đc ra ngoài.Thấy chúng nó thì đám h/s bên trong lớp học cứ nhao nhao lên. Hết hú hét rồi làm trò làm cho chúng nó thấy rất buồn cười. Quay xong cảnh ở trường thì cũng là lúc h/s về. Trên đường xuống trường lũ h/s cứ bám riết lấy chúng nó xin chữ kí rồi đòi chụp ảnh chung với chúng nó. Có 1 em lớp 6 còn tặng cho 3 chúng nó mỗi đứa một cây kẹo mút nữa cơ. Các cô giáo thấy chúng nó thì chào và chúng nó cũng lễ phép chào lại. Chúng nó thấy vui lắm! Bao nhiêu kỉ niệm về mái trường thân thương này lại ùa về trong kí ức của hai đứa. M.Anh thấy 2 đứa bạn vui thì cũng vui theo. Sau khi về nhà chúng nó tắm rửa và ăn cơm. C.Băng và Đ.Hằng thì vào nhà cô Khánh chơi còn M.Anh ở nhà ngồi đọc truyện ngôn tình vì cô là fan cuồng của thể loại truyện này mà. Quay lại với C.Băng và Đ.Hằng thì hai đứa đã đứng trước cửa nhà cô. Căn nhà vẫn thế.Nhỏ bé nhưng lại rất ấm cúng. Hai đứa đang đứng trước cửa nhà cô. Bấm chuông hai ba lần rồi mà vẫn chưa thấy cô ra. Đang định bấm lần nữa thì có tiếng ra mở cổng.

-Chúng em chào cô ạ-C.Băng và Đ.Hằng đồng thanh chào cô mỉm cười.

-Ôi hai đứa đấy à vào nhà đi-C.Khánh nhìn thấy 2 đứa chúng nó thì rất ngạc nhiên nhưng rồi cũng vui vẻ mời hai đứa vào nhà.

-Chú và em Thi đi đâu hết rồi vậy ạ?- Đ.Hằng nhìn thấy cô ở nhà một mình thì thấy hơi lạ.

-À chú thì đi công tác cuối tuần mới về còn Thi thì nó đang ở nhà bạn học nhóm-C.Khánh trả lời hai đứa rồi bê nc ra-Hai đứa uống nc đi.

-Em xin ạ-đồng thanh.

-Thế hai đứa bây giờ như thế nào rồi?-C.Khánh hỏi.

-Dạ chúng em vẫn tốt ạ-C.Băng trả lời.

-Thế mấy đứa có thường xuyên liên lạc với các bạn lớp mình ko?-C.Khánh

-Có ạ. Thế lớp mình có đứa nào thường xuyên đến thăm cô ko ạ?

-Có chứ. Nhiều là đằng khác. Cứ cuối tuần là chúng nó lại đến thăm cô mà.-C.Khánh cười nói.

Thế là 3 cô trò ngồi nói chuyện với nhau suốt cả buổi tối. Đến tầm 9h thì hai đứa xin phép ra về. Hai đứa có vẻ luyến luyến ko muốn về nhưng ngày mai còn có rất nhiều việc nên đành phải chia tay cô để ra về. Hai đứa rất vui vì nhìn thấy cô vẫn còn mạnh khỏe. Cô như là người mẹ hiền của chúng nó. Chúng nó rất yêu quý và kính trọng cô. Về đến nhà thì thấy M.Anh đã ngr trước nên hai đứa cũng làm vệ sinh cá nhân rồi lên giường đi ngủ.

Mình thấy chap này hơi nhầm. Ko liên quan cho lắm. Sorry các bạn hìu nha. Ngày mai mình sẽ viết một chap thật hay để bù cho các bạn nha.^-^

8. Chương 8: Sang Trung Quốc Lưu Diễn.

Tháng 8, cái tháng mà công ty chúng nó bận nhiều việc nhất. Cái tháng mà các diễn viên, ca sĩ thuộc quyền quản lí của công ty phải đi diễn ở khắp nơi thì chúng nó lại thanh thoi đi mua sắm để chuẩn bị sang Trung Quốc lưu diễn. Hôm qua lúc nghe tin này cả ba đứa sốc.Cứ tưởng mình nghe lầm, hỏi chị Kim 3,4 lần liền làm cho chị í phát bực. Sáng hôm nay cả ba đứa ko hẹn mà cùng nhau dậy sớm đi mua đồ.

-Này các cậu nghĩ chúng ta mua như thế này đã đủ chưa?-M.Anh nhìn đồng hồ cả ba đứa vừa mới “tậu” về bằng ánh mắt ái ngại.

-Tớ nghĩ thế này là đủ rồi. Mua nhiều quá rồi mà. ĐI về thôi. Thiếu cái gì thì sang bên đấy mua tiếp.-C.Băng giọng mệt mỏi vì từ nãy đến h cô và M.Anh bị Đ.Hằng lôi đi gần như là hết cái TTTM này để mua đồ mà.

-Tớ nghĩ vẫn chưa đủ đâu. Phải mua đi nhờ may sang đấy ko có thì sao?-Đ.Hằng tỏ thái độ ko mún về và mún đi típ.

-Trời ơi cho tui xin cái đi. Nhìn đi xem từ nãy đến h mua bn đồ rồi?-M.Anh kêu lên nhìn Đ.Hằng với ánh mắt cầu xin.

-Đi về đi để cho M.Anh nó còn ôn Tiếng Trung. Bon mình đc học trước rồi thì ko sao nhưng mà nó đã đc học đâu. Ko sang đấy người ta nói lại chả hiểu cái mô tê gì? -C.Băng

-Đúng đấy, tớ tabs thành í kiến. Phải về để tớ còn học chứ-M.Anh nghe C.Băng nói về nhà thì hai mắt sáng rực lên ủng hộ.

-Hừm.Thôi đc rồi về về.-Đ.Hằng chán nản trước hai con bạn đành phải đồng í

10’ sau thì cả ba về đến nhà. C.Băng thì lên dạy M.Anh học tiếng Trung còn Đ.Hằng thì dưới nhà nấu cơm.

-Này xuống đi có cơm rồi nè-Đ.Hằng nấu cơm xong thì hét to lên gọi hai đứa xuống.

-Rồi rồi xuống đây có cần lúc nào cũng phải hét lên ko?-C.Băng khó chịu nói.

-Thôi thôi ngồi xuống ăn cơm đi. Đầu đau quá.- Và người ngăn chặn những cuộc cãi nhau bao h cũng là M.Anh. Nếu như cô ko ngăn lại thì ko biết bao h mới đc ăn cơm. Ba đứa ăn cơm xong thì chị Kim gọi điện báo ngày mai 5h phải có mặt ở sân bay để xuất phát. Địa điểm lần này sẽ là Trung Khánh.

-Ôi tớ có phải là đang nằm mơ ko? Là đi Trùng Khánh, Trùng Khánh đấy.- Đ.Hằng đến ỨC đi ngủ rồi mà vẫn còn mơ mộng. Ngày mai cô sẽ đc sang Trùng Khánh. Nơi mà thần tượng của cô đang ở-Vương Nguyên.

-Thôi đi ngủ hộ tôi cái cô ơi ko ngày mai lại dậy ko kịp h-C.Băng cuối cùng phải bó tay với cô bạn thân đành phải nhắm mắt rồi Đ.Hằng từ 9 tầng mây về thực tại.

-Bít rồi mà thôi tắt đèn đi ngủ đi-Đ.Hằng.

Sáng hôm sau: 4h

-Này dậy đi rồi còn chuẩn bị đi-Đ.Hằng lay hai đứa bạn thân dậy.

-Ồ M.Anh ơi cho tớ ngủ thêm tí nữa-C.Băng lấy chăn trùm đầu ko chịu dậy

-Tớ cố gọi cậu dậy đâu-M.Anh nói

-Ồ thế thì...HẢ,LÀ Đ.HẰNG Á?-ĐỒNG THANH BẬT DẬY.

-Hic hic kiểu này trời mưa to lắm đây-C.Băng than thở

-Tớ chẳng dám đi máy bay nữa đâu-M.Anh nói với giọng sợ sệt.

-Ồ sao lại thế dự báo thời tiết báo hôm nay nắng ráo cơ mà-Đ.Hằng trả lời với giọng hết sức là ngây thơ.

-Hôm nay cậu dậy sớm thì đảm bảo là sẽ có mưa giông bão tố gió dạt đùng đùng-C.Băng nói với giọng hết sức là triết lí.

-Trời ạ tưởng gì thôi ko đùa nữa đi chuẩn bị đi

Ba đứa chuẩn bị xong thì ra sân bay. Đi mà phải bịt kín hết mặt mũi lại. Lên máy bay chúng nó đc ngồi riêng hẳn một khoang hạng nhất. Vừa lên đc một lúc thì cả ba lần đùng ra ngủ. Ai cũng mong chờ đến nơi thật nhanh. Ko biết các fan bên đó có đến đón chúng nó ko? Có nhieu ko?

9. Chương 9: Được Gặp Tfboys-p1

Hi hi các bạn ơi truyện của mình đã đc hơn 1000 lượt xem. Mình rất vui nên sẽ cố gắng full bộ truyện này. Nhưng chỉ có một điều là nhieu người đọc như thế nhưng lại có rất ít người bình luận. Mình mong bạn nào đọc truyện của mình thì để lại ính cái nhận xét với nhé. Thanhks các bạn nhieu, ^-^.

Ta là dải phân cách

5h sau thì cả ba đứa xuống đến sân bay. Điều là chúng nó bất ngờ là sân bay rất đông và hầu như mọi người đang đứng ở sân bay đều là fan của tụi nó. Thật là ngoài sức tưởng tượng mà. Chúng nó còn cứ tưởng sẽ chỉ có lác đác vài người thôi cơ. M.Anh còn bị quan cho rằng sẽ ko có một ai đến chào đón bọn nó cả(t/g:bi quan cái gì cơ chứ. Đứng trong top 10 nhóm nhạc nổi tiếng nhất Châu Á mà ít ai biết đến thì bó tay--). Cả sân bay tràn ngập những dải lụa trắng có in đôi cánh của thiên thần. Ba đứa chúng nó vừa đi vừa vẫy tay chào thân thiện. Khi chuẩn bị lên xe có một em bé chạy đến níu tay C.Băng lại và đưa tặng cho cô một bông hoa hồng trắng. Cô rất vui, cứ cười tít tít suốt lúc ngồi trên xe đi về nhà của M.Anh.(Cho t/g lưu ý nhé M.Anh vì hồi nhỏ từng sống bên này một thời gian nên có nhà và rất rộng nên cả đám bao gồm cả chị quản lí sẽ ở đây nhé. Còn đoàn hỗ trợ thì sẽ thuê khách sạn ở nhé.)

-Oa nhà cậu to thật đấy M.Anh-Vừa bước xuống xe nhìn thấy nhà của M.Anh thì Đ.Hằng đã ko khỏi trầm trồ khen vì nó quá là đẹp và to.

-Thôi vào nhà đi.-M.Anh lấy chìa khóa mở cửa cho ba người kia vào nhà.

-Ở đây có mấy phòng vậy em?-C.Kim quản lí hỏi.

-Có 8 phòng đấy chị. 5 phòng ngủ, 1 phòng bếp, 1 phòng ăn, 1 phòng khách và mỗi phòng ngủ sẽ có một phòng wc-M.Anh giới thiệu làm Đ.Hằng và C.Kim há hốc mồm ra còn C.Băng thì ko vì M.Anh đã nói cho cô biết trước rồi.

-Thôi mỗi người một phòng chọn và đi tắm đi chiều chúng ta sẽ ra công ty của đối tác-C.Kim xem lịch làm việc rồi nói với chúng nó.

-Vâng-all

Đến chiều cả ba đc đánh thức bằng chiều sư tử gầm của C.Kim.

-Chị học chiều này ở đâu thế?-M.Anh nhăn nhó vì bị đánh thức.

-Ko học ở đâu cả. Thôi thay quần áo đi rồi đến công ty TF với chị-C.Kim cười nói.

-Vâng..Cái gì? CÔNG TY TF Entertainment á?-Đ.Hằng hét to hét sức có thể. Cái gì cơ chứ? Cô đc hợp tác với thần tượng của cô. Á, có ai tin ko? Cô đg vui chết đây này.

-Thế thì nhanh thôi ko muộn-Đ.Hằng giục

-Đc đến c.ty thần tượng là quỳnh hết cả lên- C.Băng nhìn Đ.Hằng đg vui mừng thì bĩu môi nói.

-Thế cậu đc gặp chị Yoona thì cậu có như thế ko?-Đ.Hằng bất bình hỏi.

-Tất nhiên là ko bởi vì mình muốn gặp lúc nào chả đc-C.Băng thản nhiên nói.

-Cậu.... Thôi ko nói với cậu nữa tớ đi thay quần áo đây-Đ.Hằng cứng họng ko nói đc gì nữa thì đành lên phòng thay quần áo.

15' sau thì ba đứa đã đứng trước cửa công ty.

-Oa to thật đấy. Tớ thấy nhiều lần trên TV rồi nhưng nhìn ngoài đời thì nó to hơn nhiều-Đ.Hằng nhìn tòa nhà sừng sững trước mặt mình thì ko khỏi trầm trồ.

-Thôi có định đi vào ko hay là định đứng đây?-C.Kim lên tiếng.

(Chú ý từ sau trở đi cho đến hết chương mà cả ba đứa về thì tất cả các câu nói của ba đứa đều là tiếng Trung nhé cả nhà)

-Dạ vào-all

-Xin chào các bạn có phải đến từ ko?-Từ đâu xuất hiện một anh chàng cao to, đẹp trai khiến ọi người bất ngờ.

-Vâng đúng rồi chúng tôi đến từ -C.Băng trả lời anh chàng với tiếng Trung khá là rành rọt khiến anh ta hơi bất ngờ.

-À vậy thì đúng rồi. Xin chào mọi người. Bây giờ chúng ta sẽ đi đến phòng CEO nhé. Sếp của chúng tôi rất muốn gặp các bạn đây-Anh chàng quản lí nở một nụ cười tươi hết sức có thể.

-Vâng-bốn người đc đưa đến một căn phòng khá là sang trọng. Trang trí theo kiểu cổ điển. Toàn bộ gian phòng đc làm bằng gỗ khá là tinh xảo. Cho ta thấy người làm ra căn phòng này phải là người hết sức khéo léo.

-Xin chào các bạn- Vị CEO lên tiếng. Tiếng nói của ông ấy khá là dễ nghe. Ông ta đã khoảng 40 tuổi.

-Xin chào ông . Tôi xin tự giới thiệu tôi là Kim-quản lí của Angel frost.-C.Kim đưa tay ra chào lịch sự.

-Chào cô tôi là CEO ở đây.Các bạn cứ gọi tôi là ông Lí cũng đc-Ông Lí cũng bắt tay chào lại lịch sự.-Như các bạn biết đây công ty chúng tôi đã rất ngưỡng mộ các bạn vì tài năng ca hát cũng như ngoại hình. Tôi còn đc biết ngoài ra các bạn còn có khả năng diễn xuất cũng khá tốt nên tôi muốn mời các bạn tham gia đóng bộ phim "Tình yêu tuổi trẻ". Đây là lịch làm việc của các bạn. Các bạn sẽ tham gia đóng phim cùng với Tfboys là ba nhân vật nam chính. Bắt đầu từ ngày mai cảnh quay đầu tiên sẽ bắt đầu. Tí nữa các bạn sẽ gặp Tfboys để làm quen trước nhé. Tôi mong chúng ta sẽ có một mối hợp tác lâu dài và bền vững.-Ô.Lí nói

-Vâng chắc chắn rồi. Thay mặt cho CEO tôi xin đảm bảo với ông chúng tôi sẽ cố gắng hết mức để hoàn thành bộ phim một cách tốt đẹp-C.Kim cười mỉm tự tin nói.

-Đc. Vậy thì bây h các bạn hãy xuống gặp Tfboys đi. Chúng tôi sẽ cho xe đến đón tận nơi. Chúng tôi đã chuẩn bị chỗ ở cho các bạn ở khách sạn rồi. Nếu có gì các bạn cứ gặp cậu Lam đây. Cậu ấy sẽ chỉ cho các bạn

-À chúng tôi đã có chỗ ở rồi nên xin từ chối-C.Kim nói.

-Vây cũng ko sao.Bây h các bạn xuống gặp Tfboys đi nhé. Cậu Lam đã họ xuống gặp Tfboys nhé.

-Vâng. Mời các vị đi theo tôi-A.Lam dẫn đường.

-Ấy da thế thì chuyến đi này Đ.Hằng là vui nhất nhĩ.-M.Anh cười nói.

-Chuẩn rồi còn gì. Đc gặp thần tượng sao mà ko thích-C.Băng cũng nói.

-Thôi đi nha người ta giận đấy.Mà an ơi đến chưa ạ?-Đ.Hằng làm mặt giận dỗi rồi quay sang hỏi anh Lam.

-Đã đến nơi rồi để tôi vào thông báo.-A.Lam cười rồi vào phòng. Khoảng 5' sau thì bốn người vào. Vào đến phòng thì thấy Tfboys đang ngồi trên ghế.

-Các em làm quen đi nhé. Giới thiệu với Tfboys đây là Angle frost. Còn đây là Tfboys. Các bạn làm quen với nhau đi nhé. Tòi và quản lí Kim sẽ đi sắp xếp một số việc rồi sẽ quay lại-A.Lam giới thiệu.

-Vâng-all.

-Xin chào tôi là Vương Tuấn Khải-Trưởng nhóm TFboys.

-Xin chào tôi là Vương Nguyên.

-Xin chào.Dịch Dương Thiên Tỉ-Thiên Tỉ giới thiệu(hic hic có cần phải kiềm lời thế ko?)

Đến lượt chúng nó giới thiệu.

-Xin chào tôi là Nguyễn Hoàng Chi Băng-Trưởng nhóm Angel frost.

-Xin chào tôi là Đàm Phạm Minh Hằng.- Đ.Hằng dù vui lắm nhưng vẫn phải cố gắng kiềm chế để ko mất hình tượng.

-Xin chào tôi là Phạm Minh Anh.Rất vui đc làm quen.

-Hợp tác vui vẻ chứ?-Khải ca đưa tay ra nhìn C.Băng rồi mỉm cười nói.

-Ok. Hợp tác vui vẻ-C.Băng cũng đưa tay bắt lại nhưng ko cười.Mặt ko có lấy một tia cảm xúc làm cho Khải khá bất ngờ vì đây là cô gái đầu tiên anh tiếp xúc mà lại lạnh lùng thế.

6 người nói chuyện đc một lúc thì A.Lam và C.Kim đến đưa ba người về nhà.

Sorry cả nhà vì mấy hôm ko đăng chap nào cho cả nhà nhé.Chap này mình đã cố viết dài để bù đấy.Nhớ típ tục ủng hộ cho truyện của mình nha.Iu cả nhà nhiều ^-^

-

10. Chương 10.

Cho mình xin lỗi các bạn đọc giả nhé. Đạo này mình hay đăng chap thất thường ko rõ thời gian nên có gì các bạn bỏ qua cho. Trong tuần này có ngày mình sẽ ko đăng chương nào đc vì bận nên các bạn đừng vì như thế mà bỏ truyện của mình nhé. Iu mấy bạn nhiều.

-Ta là dải phân cách đáng iu-

Sáng hôm sau: 6h30

-Này mấy đứa dậy đi thôi chị nấu đồ ăn sáng rồi đấy-C.Kim nấu bữa sáng xong thì lên gọi ba đứa xuống ăn sáng.

-Mấy h rồi chị?-M.Anh là người thức dậy đầu tiên.

-6 rưỡi rồi em gọi hai đứa kia dậy đi ăn sáng rồi con đến công ty nữa chứ-C.Kim nhờ.

-Vâng. Này hai đứa kia dậy đi mau lên còn đi quậy nào.-M.Anh hai tay lấy hai đứa dậy.-

-Rồi dậy đây.-C.Băng bị đánh thức thì ko ngủ đc nữa nên đành phải lết tấm thân ngọc ngà ra khỏi cái tổ ấm.

-Gọi bà thì dễ rồi nhưng gọi cái Đ.Hằng là cả một vấn đề to lớn đấy-M.Anh nhăn mặt nói.

-Để tôi gọi cho-C.Băng nói rồi quay sang chỗ Đ.Hằng- Đ.Hằng ơi dậy đi Vương Nguyên đang ngồi dưới nhà đợi kia.-Và vâng ko chần chừ thêm giây nào Đ.Hằng đã bật dậy đi đánh răng rửa mặt với tốc độ khủng khiếp.

-Đấy thấy chưa khi nào nó ko chịu dậy dùng cách này là đc-C.Băng cười với vẻ tự hào nói.

-Công nhận hiệu quả thật-M.Anh gật gù tỏ vẻ đồng ý.

-Này Vương Nguyên đâu rồi?-Đ.Hằng bước ra với một bộ váy màu xanh dương đc thắt nơ ở giữa trông rất đẹp.

-Làm gì có Vương Nguyên ở đây-C.Băng cười cợt nhả nói.

-Nha thế là ai mi lừa ta-Đ.Hằng nghe C.Băng nói xong thì trên đỉnh đầu bốc khói ngùn ngụt.

-Ấy ấy Đ.Hằng xinh đẹp đừng tức giận. Tức giận là dễ có nếp nhăn lắm đó nha-M.Anh chữa cháy.

-Hừ ta tha i lần này. Đi thôi-Đ.Hằng hừ lạnh nói.

Ba đứa ăn xong thì lên xe của ông Lí đã chuẩn bị cho trước rồi đi đến công ty.

-Xin chào bốn người-A.Lam đứng ở cửa đón chúng nó.

-Vâng xin chào anh. Chúc anh một buổi sáng tốt lành-C.Kim nhìn thấy anh Lam thì vui vẻ chào lại. Chúng nó cũng gật đầu mỉm cười coi như là lời chào.

-À ko biết chúng ta có thể bắt đầu quay đc chưa nhỉ-A.Lam nói

-Vâng chúng tôi đã sẵn sàng rồi chúng ta đi thôi-C.Kim nói

-Nào vậy chúng ta đến trường quay. TFboys và đoàn làm phim đã tới đó rồi.-A.Lam mở cửa cho 4 người rồi bắt đầu cho khởi động xe. Tầm 15' sau thì đến.

-Chào mọi người chúng tôi đến rồi đây-A.Lam vừa bước xuống xe đã tươi cười chào hỏi mọi người.

-Chào. À mà đây là Angel frost sao. Hân hạnh đc gặp mặt. Xin giới thiệu tôi là đạo diễn, cứ gọi tôi là đạo diễn Trương là đc rồi-Đ.D Chương đưa tay ra chào mọi người.

-Xin chào đạo diễn lí. Xin giới thiệu tôi là Kim- quản lí của Angel frost. Còn đây là M.Anh, Đ.Hằng và trưởng nhóm C.Băng-C.Kim mỉm cười chào lại rồi giới thiệu từng đứa

-Xin chào đạo diễn Trương-cả ba đồng thanh chào.

-Nào bây h chúng ta giới thiệu rồi bắt đầu quay nhé. Các bạn đã đc xem trước kịch bản rồi phải ko? Cũng đã biết ai cặp với ai rồi vậy thì chúng ta sẽ tiến hành cảnh quay đầu tiên nhé-Đd Trương nói.

-Vâng chúng ta bắt đầu đi ạ-C.Băng mỉm cười nói

-Nào Tuấn Khải cảnh quay đầu tiên là của cậu với C.Băng đấy. Mau lên nào.

-Xin chào-Khải nhìn thấy C.Băng thì mỉm cười thật tươi. Cậu cảm thấy C.Băng rất lạ vì cô đối với cậu rất lạnh lùng còn Nguyên và Tỉ thì ko như thế.

-Chào-C.Băng nhìn Khải thờ ơ chào lại.

-Mong rằng chúng ta sẽ hợp tác vui vẻ-Khải nói.

-Ừ.

-Nào tất cả vào vị trí.OK bắt đầu diễn.-Đd Trương hô. Cảnh quay đầu tiên này là cô và Khải gặp nhau trên một con đường đầy lá vàng khô. Cô đang chạy vội vã để kịp h đi học thì vô tình va phải người anh. Cô đứng dậy xin lỗi anh riu rít rồi chạy đi mất. Lúc anh đứng dậy định đi thì nhìn thấy cô làm rơi thẻ sinh viên. Trong đó ghi rõ họ và tên, ngày tháng năm sinh, khoa cô học là khoa nào?Lúc đó trên môi anh xuất hiện một nụ cười nhạt. Còn C.Băng thì vào lớp kịp h nhưng lúc ngồi xuống thì lại ko thấy thẻ đâu.

-Cắt-Đd Trương hô to. C.Băng biểu hiện tốt lắm nhưng đoạn ngã diễn chưa đc thật Chúng ta quay lại một lần nữa. Tất cả các máy vào vị trí. Diễn

Thế là hai người quay lại cảnh này. Rất mau là lần này ko có gì trục trặc nên ko phải quay lại. Tiếp sau đó là quay đến cảnh của Đ.Hằng Và M.Anh. Sau đó thì cả đoàn làm phim đi ăn trưa rồi nghỉ ngơi để chuẩn bị quay tiếp

Hôm nay mình chỉ viết đc đến đây thôi nhé. Các bạn thông cảm.

11. Chương 11: Chương 11

Ha ha t/g đã trở lại và lợi hại hơn xưa. Cả nhà thông cảm nhé t/g bị ốm mấy ngày rồi nên ko đăng đc thành thật xin lỗi cả nhà nhé.

Đến buổi chiều thì cả đoàn di chuyển đến trường ABC (cái tên trường này là tg tự bịa ra đấy nhé) để quay cảnh thứ 5 là kết thúc. Cảnh này Đ.Hằng và Vương Nguyên là nhân vật chính. Đoạn này Vương Nguyên sẽ chơi bóng rổ ở trường. Có 1 đám con gái bu quanh hò hét ầm ĩ làm Đ.Hằng đau hết cả đầu. Đang định bỏ đi thì Vương Nguyên tới chào và cười với cô nhưng cô thì lạnh lùng bỏ đi.

-Này sao cậu cứ tránh mặt tôi thế?-Vương Nguyên bắt lấy cánh tay của Đ.Hằng rồi hỏi với khuôn mặt khó hiểu.

-Tôi chả tránh mặt cậu gì cả. Chúng ta có quan hệ gì sao?-Đ.Hằng quay lại hỏi với khuôn mặt lạnh lùng.

-Cắt-Tiếng hô của đạo diễn Trương vang lên-Đoạn này Đ.Hằng cần phải lạnh lùng hơn nữa nhé. Nào chúng ta quay lại nào.

Thế là 2 đứa phải quay lại tận 3 lần nữa vì lúc thì Đ.Hằng lúc thì Vương Nguyên biểu cảm ko tốt. Quay xong Đ.Hằng ra ngồi uống nc than thở.

-Hic hic làm sao đối mặt với thần tượng của mình mà tở lạnh lùng đc chứ. Thiệt là cái số tôi nó khổ quá đi mà-Đ.Hằng ngồi than thở khóc ko ra nc mắt.

-Thui tôi rất là thông cảm cho bà mà, khổ thân ghê cơ-M.An nói mà cái giọng kéo dài ra mang ý mỉa mai.

-Thôi cố gắng lên dù gì thì cũng là công việc mà.Cố gắng lên đừng để phụ lòng các fan-C.Băng nhìn Đ.Hằng với ánh mắt cảm thông rồi động viên.

-Ừm đc rồi tui sẽ cố gắng.-Đ.Hằng nói với vẻ đã phấn chấn hơn trước.

-Nào tắt cả vào vị trí để quay nốt cảnh cuối rồi nghỉ-Đ.d Trương hô to.

-Này vào quay đi kìa-C.Băng giục Đ.Hằng.

-Ừ tui đi đây-Đ.Hằng nói.

C.Băng ở ngoài ngồi xem Đ.Hằng diễn thì rất cảm phục cô vì cô biết khi nó đc động viên thì sẽ có cảm xúc rất tốt để diễn nên cô ko lo lắng. Thân là trưởng nhóm nhưng nhiều lúc cô vẫn còn phải học tập nó nhiều lắm.

-Này sao cậu ngồi đây một mình vậy?-Khải đi đến chỗ C.Băng thì thấy cô đang ngồi một mình nên hỏi.

-Tôi thích thôi-C.Băng ko thèm nhìn lấy Khải 1 lần nào tỉnh bơ đáp làm cậu thấy khó chịu vì từ trước đến h chưa có cô gái nào lại bơ cậu như thế cả. Cậu quá hoàn mỹ rồi còn gì (bay thấp thôi anh ơi ko ngã dập mông bây h__-)

-Này sao cậu cứ thích bơ tôi thế nhỉ?-Khải hỏi.

-Thế vì sao tôi lại phải quan tâm đến cậu?-C.Băng hỏi lại Khải với ánh mắt khó chịu làm cho Khải á khẩu lun ko nói đc câu gì.

-Tôi đi trước đây-C.Băng cầm chai nc và máy dt đứng dậy định đi thì Khải kéo tay lại-Gì nữa đây?

-Chúng ta là đồng nghiệp thì tất nhiên là phải quan tâm đến nhau rồi-Khải thấy cô định đứng dậy thì nhanh chóng bắt tay cô lại và tìm ra 1 lí do hết sức là của chuối để giữ cô.

-Nếu như là đồng nghiệp thì tôi nghĩ thế là đủ rồi còn bây giờ thì xin anh hãy buông tay tôi ra-C.Băng thấy Khải cầm tay mình thì khó chịu giọng nói sắc lạnh khiến chàng người ta không rét mà run.

-A tôi xin lỗi a-Khải thấy cô nói vậy thì giật mình. Đợi cô đi cậu mới để tay lên ngực mình vuốt vuốt vài cái cho bình tĩnh“ hic hic cô ấy lạnh lùng thật, nhưng tại sao vừa nãy khi cầm tay cô ấy mặt mình lại đỏ cơ chứ, nhưng công nhận ta cô ấy mềm thật đó”

Sau khi Đ.Hằng diễn xong cả ba về nhà còn chị Kim với anh Lam thì bảo là đi có việc kêu chung nó về trước(e hèm 2 người này rất là đáng nghi à nha.)

-A mệt quá.-M.Anh vừa về đến nhà thì lăn ngay ra bộ ghế sofa nằm xuống than thở.

-Hôm nay các cậu ít cảnh còn tớ nhiều cảnh, tớ mới là người kêu mệt mới đúng chứ.-Đ.Hằng tức xức nói.

-Thôi đi! Chúng mày đi ăn cơm đi tao lên phòng ngủ. À mà hôm nay tao ngủ một mình ở phòng khác nhé-C.Băng thấy 2 con bạn nói nhiều quá đau đầu nên bắt im hết rồi đi lên lầu. M.Anh thì ngạc nhiên lắm không biết là nó bị làm sao còn Đ.Hằng thì chợt giật mình rồi hốt hoảng nghĩ cái gì đó rồi lắc đầu vài cái.

-Để tớ đi lên phòng nó xem nó bị làm sao?-M.Anh thấy nó như thế thì lo lắng định đi lên phòng nó thì bị Đ.Hằng giữ lại.

-Đừng là phiền nó lúc này. Để nó 1 mình đi. Chúng ta đi ăn cơm thôi-Đ.Hằng ngăn M.Anh lại trước khi mọi việc tồi tệ hơn.

-Nhưng...-M.Anh chưa nói hết câu thì đã bị Đ.Hằng chặn lời lại

-Nghe tớ đi, Chúng ta đi ăn cơm thôi. Sau này tớ sẽ cho cậu biết sau-Đ.Hằng thấy M.Anh thắc mắc thì lắc đầu nói.

-Ừm vậy cũng được-M.Anh ừ rừ nói.

Sau bữa cơm tối thì hai người đi tắm rồi mỗi người một cái laptop 1 cái để ra hai chỗ nằm. M.Anh thì vẫn thắc mắc vì thái độ hồi chiều của C.Băng nhưng cô không dám hỏi còn Đ.Hằng thì lo lắng không biết có phải nó lại nhớ nguyên cớ không. Mỗi người một tâm trạng và sau đó cả hai cùng cất máy đi và chìm vào giấc ngủ một cách nhanh chóng.

12. Chương 12.

Sáng sớm khi sương vẫn còn đọng trên lá, cả khu phố vẫn còn ít người qua lại. Hai con ỉn trên phòng kia vẫn còn chưa dậy thì C.Băng đã thức dậy từ lâu rồi làm bữa sáng cho hai đứa kia xong xuôi thì mới có 5h45'. Tự pha 1 cốc cà phê đen rồi ra ngoài vườn ngồi vừa uống vừa cảm nhận không khí trong lành của buổi sáng. Lâu rồi cô mới được thanh thản như vậy. Trước cứ 5h là phải dậy rồi đi chạy bộ xong thì đến phòng tập tập đến trưa mới được về. Nghĩ lại cô lại cảm thấy đáng trọng biết bao những giây phút thanh thản bên bạn bè và gia đình. Ngồi được một lúc thì cũng đã 6h 20'. Lên gọi hai đứa kia dậy thôi! Hôm nay

không phải quay vì bên sản xuất gặp trục trặc một số vấn đề nên cả ba đứa và TFBOYS đều được nghỉ. Hôm nay tuy là ngày nghỉ nhưng cô sẽ không cho hai đứa kia ngủ. Cô muốn dẫn chúng nó đến trại côi nhi viện. Tuy là ba đứa hay đi hoạt động từ thiện nhưng chưa được một lần nào được đến côi nhi viện vì chúng nó toàn lên miền núi mà thôi.

-Này hai đứa kia dậy đi mau lên- C.Băng vừa lay vừa gọi hai đứa dậy.

-Cái gì vậy hôm nay được nghỉ không phải quay cơ mà- M.Anh đang ngủ thì bị C.Băng đánh thức dậy nên khó chịu nói.

- Dậy đi đi với tớ đến một nơi

- Đi đâu vậy?- Đ.Hằng thấy ồn ào quá nên đành phải ngóc đầu dậy.

- Trại cô nhi viện. - C.B ăng đáp.

- Ừm vậy thì đi.- M.Anh nghe thì rất yêu trẻ con. Mà trẻ con thì sẽ có rất nhiều ở cô nhi viện nên cô sẽ đi.

- Nhanh lên đây.

Một lúc sau thì cả ba bước ra cửa. Để lại một mẫu giấy ghi với nội dung rằng đến chiều mới về cho chị Kim rồi dán lên cửa tủ. Cả ba lên xe rồi phóng đi. Đúng là đất nư có nhiều dân nhất trên thế giới có khác. Mới sáng ra mà người ra đường tham gia giao thông còn nhiều hơn cả h cao điểm ở . May mà cô đã tính toán sớm ko thì một lúc nữa thì chật cứng người. Mạng lưới giao thông thì chằng chịt như khung cửi. Thế này mà đi du lịch ở đây mà ko có người dẫn đường thì chắc là lạc chết mất. Trên đường đi thì chúng nó thấy rất nhiều xe bus có hình chúng nó và TFBoYS chụp cùng nhau trong bộ phim. Cả ba rất vui và cảm thấy cực kì phấn chấn. Đc một lúc thì cả ba cũng đến. Cô nhi viện này tên là Magic. Nơi này là một vùng khá là vắng vẻ. Bao quanh là cây cỏ xanh tươi tốt. Thật là ko ngờ đến TQ nhiều khói bụi và bị ô nhiễm như thế lại có một nơi như thế này . Bước vào cổng thì cả ba thấy có 4 cô giáo đang cùng các em tập thể dục. Thấy có người đến thì 4 cô giáo có vẻ ngạc nhiên còn các em bé thì xôn xao hết lên.

- Xin chào các cô. Ko biết các cô đến tìm ai?- 1 cg lên tiếng hỏi.

- À dạ ko hôm nay chúng tôi đến đây là chỉ muốn thăm và chơi cùng các em bé mà thôi.- C.Băng lên tiếng.

-À vậy thì xin mời để tôi đi gọi các em-cg2 nói.

Sau đó thì chúng nó cùng các em tập thể dục, chơi cùng các em, ăn cùng các em. Đc nghe các cô kể về từng hoàn cảnh của mỗi em thì chúng nó thấy thương lắm.

-Sau này cứ mỗi tháng chúng tôi sẽ gửi một khoản tiền cho các em ăn học có đdc ko ạ?-C.Băng nghe xong thì quyết định làm 1 việc gì đó cho các em. Tuy món tiền ko lớn nhưng sẽ giúp các em một phần nào đó đc ăn học.

-Ôi vậy thì quý quá-cg3 thốt lên.

-Thật sự cảm ơn các bạn nhiều lắm-cg4 cảm động nói.

-Dạ ko có gì đâu ạ. Việc nên làm thôi-M.Anh lên tiếng.

-Đúng đấy ạ. Các em ấy cũng cần phải ăn học thì mới có kiến thức rồi lớn lên sẽ giúp ích cho xã hội-Đ.Hằng xua xua tay nói.

-Các cô ghi tài khoản ra đây cho tôi. Hằng tháng vào ngày 30 tôi sẽ gửi tiền qua tài khoản nhé! Còn bây h thì muện rồi chúng tôi xin phép-C.Băng nói rồi nhìn các em-Tạm biệt mấy đứa chị về đây.

-Chúng em chào các chị ạ-al

13. Chương 13: Kí Ức Của Chi Băng.

Hic hic cho tác giả xin lỗi cả nhà nhé. Chuẩn bị cho 20-11 mà bận quá ko viết đc lun. Hôm nay có thời gian rồi sẽ cố gắng up hai chap nhé. Còn nữa do là bị lỗi kĩ thuật nên viết nhầm M.Anh phải học tiếng Trung. Là cái Đ.Hằng phải học nhé.Thông cảm nha.

(Chap này mình viết theo ngôi thứ nhất nhé!

14. Chương 14: Đừng Khóc Nữa Mà! Đau Nhiều Rồi Có Cần Phải Tự Làm Khổ Mình Như Thế Ko?-p1

Ngày anh đến, mang theo những tia nắng ấm áp đến cuộc đời tẻ nhạt của em.

Chúng ta đã có những khoảng thời gian hạnh phúc bên nhau.

Rồi tình cảm em dành cho anh đã chớm nở từ lúc nào mà em ko biết.

Để rồi khi mất anh em mới nhận ra mình yêu anh rất nhiều

Muốn nói với anh câu ‘em yêu anh’

Nhưng tại sao lại khó khăn đến vậy?

Vì bây h anh đã ra đi mãi mãi

Có muốn nói gì thì cũng đã muộn rồi.

-Hơ cậu dậy từ lúc nào thế?- thấy có ai đang lay mình nên C.Băng tỉnh dậy

- Mới dậy thôi. Mà sao cậu lại ngủ ở đây. Như thế sẽ bị cảm lạnh đấy- M.Anh nhắc nhở.

- Hôm qua tớ ngồi đây một lúc ko biết thế nào mà ngủ quên mất. Chắc tại gió mát quá í - C.Băng nói rồi cười hì hì cho M.Anh an tâm

-Ừm thế thì lên đánh răng rửa mặt rồi gọi Đ.Hằng dậy hộ tớ nhé. Tớ đi nấu đồ ăn sáng cho-M.Anh nhìn C.Băng nói.

-Ừ. Cảm ơn cậu-C.Băng nói rồi mỉm cười đi lên phòng.

Một lúc sau thì Đ.Hằng và C.Băng cũng xuống nhà vì mùi thức ăn do M.Anh làm quá hấp dẫn nên ko cưỡng lại dc.

-Chu choa hôm nay chụy M.Anh nhà ta cho chúng mình ăn món gì đây ta mà thơm thế?-Đ.Hằng vừa xuống đến nhà đã kêu lên khi ngửi thấy mùi thức ăn từ trong phòng bếp.

-Nhìn mà ko bíт hả? Mì ý chứ còn gì nữa-M.Anh nói.

-Mới sáng ngày ra làm gì mà đã khó chịu vậy hả?-Đ.Hằng thấy M.Anh khó chịu với mình thì ngạc nhiên hỏi.

-Ko bíт nữa tự nhiên cứ cảm thấy khó chịu thôi-M.Anh nhăn mặt nói.

-Ồm à? Có cần mua thuốc ko?-C.Băng thấy bạn ốm thì lo lắng hỏi.

-Ko cần đâu một tí là đỡ ấy mà. Thôi ăn sáng đi rồi còn đi đến trường quay.-M.Anh nghe đến uống thuốc thì vội xua xua tay nói.

-À các cậu ăn trước đi tớ đến một nơi rồi đến trường quay luôn nhé!-C.Băng lấy cái áo khoác rồi cầm chìa khóa xe lên nói.

-Ồ sao hôm nay nó làm sao thế nhỉ? Có bao h nó bỏ bữa sáng đâu cơ chứ! Lạ thật.-ĐHằng nhìn theo bóng nó dần biến mất sau cánh cửa thì ngồi lẩm bầm một mình tự hỏi bản thân.

-Này lẩm bầm cái gì thế? Ăn đi đồ ăn nguội hết rồi kìa-M.Anh thấy Đ,Hằng ngồi lẩm bầm một mình thì nhắc nhở.

-À ừ biết rồi-nghe thấy M.Anh nhắc nhở thì Đ.Hằng giật mình tập trung vào bữa sáng. Ko gian trong phòng ăn thật là lắng đọng. Sau khi ăn xong thì hai đứa đi đến c.ty.

-Này cái C.Băng nó vẫn chưa đến sao?-Đ.Hằng nhìn quanh ko thấy C.Băng đâu thì quanh sang hỏi Nguyên.

-Tôi ko biết nữa, Tưởng đi với các cô mà.-Nguyên thấy Đ.Hằng hỏi mình về C.Băng thì hơi ngạc nhiên vì lúc nào mà ba người này chẳng đi cùng nhau.

-Ồ cảm ơn-Đ.Hằng nói. À Khải này ngày mai tôi với anh có cùng ngày sinh nhật đấy nhé. 21-9.-Đ.Hằng nói đến ngày sinh nhật của mình thì vui vẻ.

-Ồ vậy sao?-Khải cũng hơi ngạc nhiên.

-Chứ còn gì nữa. Hôm nay là 20-9 thì ngày mai là 21 chứ còn gì?-Đ.Hằng khó chịu nói.

-Ồ vậy là mai đã đến sinh nhật cậu rồi sao? Tớ quên mất. Sorry nha-M.Anh nghe thấy thế thì giả đầu cười hì hì làm cho ai đó chú ý.

-Hừ bạn bè thế đấy-Đ.Hằng lườm M.Anh một cái sắc lẹm giận dỗi quay mặt đi.

-Thế cô có định tổ chức ko?-Thiên tử im lặng nãy h cuối cùng cũng lên tiếng.

-Cũng ko biết nữa. Tôi đang định về thì mới tổ chức.-Đ.Hằng nghe Thiên Tử nói thì cũng chưa biết như thế nào.

-Hôm nay 20 rồi còn 1 ngày nữa thôi đấy.-Nguyên nghe vậy thì bó tay nhắc nhở.

-Ồ. Mà từ từ khoan đã. HÔM NAY LÀ NGÀY 20 Ắ?- Đ.Hằng nghe nói đến ngày 20 thì giật mình hét lên làm ai đứng gần cũng phải bịt tai lại.

-Ừ hôm nay là ngày 20 đấy. Hết nhỏ thôi tôi sắp thủng màng nhĩ rồi đây này-Khải khó chịu lên tiếng.

-Thôi thôi rồi phải gọi con Băng về ngay thôi. Nhờ may làm sao thì tôi chết mất-Đ.Hằng cuống cuống tìm đ.thoại gọi cho C.Băng.

-Khỏi gọi tớ về rồi đây-C.Băng vừa đúng lúc về lên tiếng.

-Mày đi đâu mà bây h mới đến? Mặt mũi làm sao đỏ hết lên thế kia?Mày khóc đúng ko?-Đ.Hằng nhìn thấy C.Băng về thì chạy ra hỏi. Thấy cô mắt sưng hết lên thì Đ.Hằng đặc chắc là C.Băng khóc.

-Tao.. tao-bị Đ.Hằng dò hỏi C.Băng ấp úng mãi ko nói đc câu nào.

-Mau đi theo tao mau lên-Đ.Hằng thấy cô ấp úng thì lại càng tức giận hơn nên kéo tay cô đi.

-Ồ này sắp quay rồi đấy hai người định đi đâu?-M.Anh thấy hia cô bạn của mình định đi đâu thì hỏi.

-Cứ quay trước đi tớ đi ra chỗ này 1 chút đã-Đ.Hằng lôi C.Băng đi trước sự khó hiểu và ngạc nhiên của mọi người.

-Hai người đó làm sao vậy hả?-Tỉ thấy vậy thì khó hiểu quay sang hỏi M.Anh thì chỉ nhận đc đáp án là một cái nhún vai của M.Anh

-Bó tay toàn tập.Tôi chả hiểu gì hết-Nguyên thấy vậy thì khó hiểu rồi đi ra chỗ đoàn lamd phim để trang điểm vì anh là người có cảnh quay đầu mà.

Từ nãy đến h chỉ có 1 người duy nhất theo dõi từng cử chỉ của cô. Đó chính là Khải.” Bao h tôi mới có thể hiểu hết con người của em đây hả C.Băng?”

15. Chương 15: Đừng Khóc Nữa Mày À! Đau Nhiều Rồi Có Cần Phải Tự Làm Khổ Mình Thế Ko?-p2

-Mày đi ra đây cho tao, nhanh lên-Đ.Hằng vừa nói vừa lôi tay C.Băng đi ra một chỗ vắng vẻ để nói chuyện.

-A... đau tao mày cầm nhẹ thôi-C.Băng bị Đ.Hằng lôi tay mạnh quá thì đau kêu lên.

-Mày ra đây. Tao hỏi mày, vừa nãy mày đi đâu?Làm gì? Trả lời thật đi, cầm nói dối-Đ.Hằng vừa buông tay C.Băng ra thì đã hỏi tới tấp như kiểu hỏi cung khiến cho C.Băng ko kịp trả lời.

-Tao ra bờ hồ ngồi thôi chứ có làm gì đâu?-C.Băng nhìn Đ.Hằng tức giận thì nói.

-Thế tại sao mày lại khóc?-Đ.Hằng nhìn hai mắt C.Băng đỏ sưng lên thì tức giận hỏi.

-Tao chẳng làm sao cả-C.Băng ko muốn cho Đ.Hằng biết mình khóc là vì anh nên nhất thời lúng túng ko biết trả lời làm sao nên đành phải nói dối.

-Mày có coi tao là bạn bè ko? Mày tưởng tao là con cóc à? Mày lại khóc vì anh Mạnh đúng ko? Tao đã bảo mày rồi là mày hãy quên anh ấy đi mà tại sao mày ko chịu nghe tao rồi lại tự làm khổ bản thân mình hả?-những lo lắng cùng bức xúc từ nãy đến giờ của Đ.Hằng cứ ã ã mà tuôn hết ra một lèo.

-Mày tưởng tao ko muốn quên anh ấy sao? Mày tưởng tao muốn tự hành hạ bản thân mình như thế à? Nhưng mày à, tao thực sự ko quên đc. Cứ mỗi năm đến ngày này là cái cảnh anh ấy nằm trong vũng máu rồi nói yêu tao làm tao ko thể nào mà quên anh ấy đc. Mày có biết là tao đau lắm ko? Nhiều lúc tao tự hỏi bản thân, yêu là gì mà khiến cho người ta đau khổ như vậy chứ. Hồi trước lúc chưa gặp anh ấy, những lần tao thấy những cô gái bị bạn trai chia tay rồi đều khóc lóc thì ao cảm thấy khinh bỉ những cô gái ấy. Khinh bỉ vì họ quá cố chấp trong tình yêu. Người ta nói đúng lắm. Yêu nhiều lắm rồi sẽ đau nhiều hơn. Và bây giờ tao cũng đang đau, đau đến nghẹt thở vậy. Những lúc cô đơn ko có anh ấy bên cạnh tao chỉ muốn đi theo anh ấy mà thôi. Nhưng tao nghĩ lại vì tao chưa thực hiện đc lời hứa đối với anh ấy nên tao lại thôi. Mày có biết ko tao buồn lắm đấy!-C.Băng ko nhìn Đ.Hằng trả lời mà nhìn ra một nơi nào đó ko xác định, nói ra những suy nghĩ của mình, cứ thế mà tuôn trào hết.

-Mày à, tao cũng biết mày đau khổ lắm. Những lúc nhìn màu như thế tao cũng đau lắm chứ, nhưng biết làm thế nào đây. Cuộc sống là phải biết chấp nhận sự thật dù nó có nghiệt ngã đến đâu chẳng nữa thì chúng ta vẫn phải cố mà chấp nhận mày có hiểu ko? Nghe tao và cũng như là để Mạnh trên trời có linh thiêng cũng ko cảm thấy áy náy thì mày hãy mạnh mẽ lên. Đừng khóc nữa! Đau khổ nhiều rồi có cần phải làm khổ mình như thế ko? Hãy cảm thấy mày thật may mắn vì đc anh ấy cứu sống. Mày phải sống thật tốt vào. Sống cho cả phần của anh ấy nữa nhé!-Đ.Hằng vừa nói vừa ôm C.Băng vào lòng an ủi.

-Ừ, tao sẽ cố mặc dù điều ấy rất khó-C.Băng nói.

-Thôi bây giờ chúng ta vào trong thôi, chắc nãy giờ mọi người lo lắng ày lắm đấy-Đ.Hằng đứng dậy nói.

-Ừ-Thế là cả hai đi vào. Đâu biết từ nãy đến giờ có một người đã nghe đc câu chuyện của cả hai.

“C.Băng à, tôi sẽ khiến cho em hạnh phúc và luôn luôn mỉm cười vì có lẽ tôi đã yêu em mất rồi”

Cả hai đi vào trong. M.Anh thấy hai người thì chạy lại hỏi han đủ thứ khiến cho cả hai đau cả đầu. Trả lời qua loa cho xong rồi chạy biến ra chỗ đoàn làm phim khiến cho M.Anh tức xì khói. “Hừ bà đây đã mất công lo lắng cho chúng mày mà chúng mày lại phũ với bà như thế. Ừ thêm nữa.” Thế là ngày hôm ấy chúng nó quay xong một tập phim rồi đi về thẳng nhà lun. Kết thúc một ngày mệt mỏi và buồn đau.

Thông báo: Chẳng là hôm trước mình có lên mạng tìm truyện của mình đọc bình luận của bạn thì mình thấy một truyện nữa có tên truyện và cốt truyện giống y đúc của mình.Chỉ khác tên mỗi tên nhân vật. Mình mong các bạn phân biệt truyện của mình để khỏi nhầm nhé. Truyện của mình có tên ba nhân vật chính là Đ.Hằng, M.Anh và C.Băng nhé! Thanhks nhiều. Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ.^-^

16. Chương 16: Cố Gắng Thay Đổi Mình Có Phải Là Điều Nên Làm Ko?

-Ê này à hôm qua chị Kim bảo tao là hôm nay ko quay mà đi chụp ảnh quảng cáo cho bộ phim đấy.-Đ.Hằng ngồi vắt chéo chân đang gọt táo nói.

-Ờ thế mấy giờ vậy-C.Băng nghe vậy thì chẳng biểu cảm tạo nào vì cô đã quá quen với cái kiểu thay đổi lịch thất thường như thế này rồi vì công việc của ba đứa khá là bận nên thường xuyên phải sắp xếp lại lịch.

-8h. Còn 2 tiếng nữa-M.Anh nhìn vào đồng hồ đeo trên tay nói.

-Ờ thế tớ đi đây tí. Tí nữa hai cậu tự đến chỗ chụp ảnh trước nhớ-C.Băng chạy ra cửa xỏ giày nói.

-Lại định đi đâu đây?-Đ.Hằng nghe thấy thế thì cau mày lại tỏ vẻ khó chịu

-Yên tâm đi. Tớ đi chuyển tiền cho trại cô nhi viện mà. Xong sẽ đến trường quay luôn-C.Băng nhìn thấy thế thì mỉm cười nói.

-Ồ đúng rồi thôi đi đi

Sau khi C.Băng đi được một lúc thì Đ.Hằng và M.Anh cũng đi luôn. Căn nhà lại trở về trạng thái yên tĩnh.

-Ê hello đến muộn hơn tui nhé!-Đ.Hằng và M.Anh vừa vào đến phòng thì bị C.Băng hù cho suýt nữa thì đứng tim.

-Thôi đi mẹ ơi làm ơn tha cho con cái. Làm tôi suýt đứng tim đấy bà-M.Anh thấy là C.Băng thì lúc ấy mới an tâm xoa xoa ngực vài cái.

-Hi hi sorry mà-C.Băng thấy vậy thì cười hi hi tay xoa đầu làm cho ai đó vừa đến c.ty thấy cảnh đó thì tim đập lệch một nhịp, mặt đỏ bừng hết lên.

-Ồ này các anh cũng đến đây sao?-C.Băng cười nhìn lại chỗ cửa thấy Tfboys đang bước vào thì hỏi.

-Ừ thì chúng tôi cũng chụp mà-Nguyên thấy ba người thì vẫy tay chào.

-Ồ vậy sao? Mà sao Khải mặt anh đỏ thế ồm à?-C.Băng gật gù ra vẻ hiểu thì thấy mặt cậu đỏ hết lên thì tiến lại lấy tay của mình đặt lên trán cậu làm cho cậu mặt vừa mới hết đỏ một chút thì bây h lại còn đỏ hơn.

-À tôi ko sao đâu-Khải gỡ tay C.Băng ra cười xuề xòa.

- Anh nhớ chú ý giữ gìn sức khỏe đấy.-C.băng cười nhìn Khải nói.

- À tôi biết rồi cảm ơn- Khải nhìn C.Băng với ánh mắt rất ngạc nhiên. Bình thường cô ít nói lắm mà. Sao hôm nay lại nói chuyện nhiều vậy. Lại còn lo lắng cho cậu nữa chứ. Có phải là cậu vẫn còn đang ngủ mơ chưa tỉnh dậy ko?

- Ái chà làm gì mà cô quan tâm tới đại ca nhà tôi thế hả? Có ý gì đây?- Nguyên nheo mắt tỏ vẻ nguy hiểm cười nhìn hai người.

- Chả có ý gì cả. Chỉ là muốn sống khác đi. Cố thay đổi bản thân mà thôi.- C.Băng vừa nói vừa cười nhìn Nguyên.

-Ồ vậy sao? Thật là ngạc nhiên a. Vậy tối nay chúng ta đi ăn mừng đi Tiệc thể tổ chức sinh nhật cho Khải và Đ.Hằng lun- M.Anh thấy thế thì vui vẻ nói.

- Nhưng đi đâu đây? Ra nhà hàng thì sẽ gây sự chú ý đó..- Tỉ thấy vậy thì lên tiếng.

- Hay là vào nhà các cô đi. Ko sợ bị soi mói nữa rồi- Khải thấy mọi người góp ý kiến thì cũng tham gia.

- Ok quyết định vậy đi- người chốt cuối cùng là Tỉ.

- Sao hôm nay cô ko nói gì vậy ? Mọi người đang bàn về tổ chức sinh nhật cho cô và đại ca đấy. Cô có ý kiến gì ko?- Nguyên thấy Đ.Hằng cứ thả hồn đi đâu ấy thì lay lay vai của Đ.Hằng.

- À sao cũng được tôi đi ra đây một lát- Đ.hằng trả lời cho xong rồi đi đâu ko biết.C.Băng thấy vậy thì cũng chạy theo.

- Nay Đ.Hằng ơi đợi rao với-C.Băng vừa chạy vừa gọi theo.

- Mày đi theo tao làm gì?- Đ.Hằng quay lại thì thấy cô đang đuổi theo nên nhú mày hỏi.

- Sao hôm nay mày lạ vậy?-C.Băng sau khi đã ổn định lại được thì hỏi.

- Ai lạ cơ? Cậu đấy chắc là tao phải hỏi mày mới đúng chứ?- Đ.Hằng nhú mày nói.

- Thì tao sẽ làm theo lời mày. Sống tốt hơn và thay đổi bản thân-C.Băng nói.

-Tao có bảo mày là thay đổi. Nhưng tao đâu bảo mày là phải gượng ép như thế. Tao bảo mày hãy cố niềm tin vào cs hơn chứ đâu bảo mày thay đổi bản chất của mày.- Đ.Hằng tức giận nói.

- Tao đâu cao giọng ép- C.Băng thấy nó tự nhiên hét vào mặt mình thà cũng hét lại
- Mà có coi tao là bạn mày ko? Mà như nào tao lại ko biết sao? Tao thật sự rất thất vọng đấy- nói xong Đ.Hằng quay bước đi để lại C.Băng đứng lại đấy một mình với một đồng suy nghĩ ngổn ngang.

17. Chương 17:

- Sao lại có mỗi mình cậu đi về thế? Cái Đ.Hằng đâu rồi.- M.Anh thấy C.Băng đi về một mình thì ngạc nhiên hỏi.
- Nó bảo đi có việc rồi. Tối sẽ về- C.Băng chán nản nói. Trả lời xong cô cũng xách túi đi về luôn.
- Định đi về à? Nhớ tối nay chúng tôi sang nhà cô đấy nhé! - Nguyên thấy cả hai người cùng định về thì nhắc nhở.
- Đã biết- M.Anh nói vọng lại.
- Sao hôm nay cả ba người này đều thất thường thế nhỉ?- Nguyên thấy thái độ của M.anh thì quay sang hỏi hai cái con người kia nhưng tất cả những gì Nguyên nhận đc là hai cái nhún vai.
- Hza thôi chúng ta cũng về đi ở lại đây làm gì nữa!- Tỉ thở dài nói.
- Ủ đi thôi rồi tối còn đi party.- Nguyên hào hứng nói.
- May là năm nay anh đã thông báo cho các fan sẽ ko tổ chức- Khải lên tiếng.
- Thôi về- Tỉ đi ra xe. Thế là cả ba đi về nhà để nghỉ ngơi và chuẩn bị cho buổi tối.
- ~~Chiều, 3h30'

Kính coong, kính coong

- Xin chờ ột chút à- M.Anh đang ngồi trên phòng lướt weibo thì nghe thấy tiếng chuông nên lật đật chạy xuống mở cửa vì .Băng đang ở trong wc còn chị Kim thì đang ngủ.
- Sao mà lâu thế- vừa mở cửa thì M.Anh đã nghe thấy giọng nói quen thuộc của Đ.Hằng.
- A con kia sao bây h mới về biết tui và C.Băng lo lắng ko - M.Anh nhìn thấy Đ.Hằng ríh tức giận nói (bỏ tay với chị, lo lắng mà vẫn ngồi thảnh thơi lướt weibo

18. Chương 18: Buổi Tối Vui Vẻ.

- Tôi có mang thịt đến để làm món tbitj nướng đấy. Nhà các cô có bếp ko?- Nguyên giơ túi thịt ra trước mặt hỏi.
- Có chứ để tôi đi lấy cho- Đ.Hằng nhanh nhẩu đáp rồi xung phong đi lấy.
- À mà chị quản lí của các cô đâu sao ko thấy- Khải hỏi.
- Đi hẹn hò với anh Lam rồi- C.Băng nhàn nhạt trả lời
- What? Anh Lam á. Cô đừng đùa tôi. Họ làm sao mà có thể.
- Chẳng làm sao mà ko thể cả. Trai chưa vợ gái chưa chồng thì làm sao mà ko đc- M.Anh trả lời.
- Thôi đi quan tâm chuyện của người khác làm gì. Mệt.- Tỉ cuối cùng đành phải lên tiếng cắt đứt câu chuyện chả liên quan đến chủ đề này lại.
- Thịt đến rồi đây. Ngồi đợi chín là có thể ăn nha.- Đ.Hằng hai tay bê bếp nướng thịt ra mồm liên tục nói.

- Thôi ăn đi- Khải nói.

- Để tôi thử tài nấu nướng của các cô nhé-Tỉ cầm đĩa lên gắp một miếng thức ăn rồi nhai- Ừm phải nói thế nào nhỉ. Khá là ngon đấy.

- Thật á. Để tôi ăn thử. Ồi ngon quá à nha- Nguyên kêu lên- Nhưng sao ít vậy?

- Để bụng để tí còn ăn tiệc ngọt nữa chứ- Đ.Hằng nhìn Nguyên bĩu môi nói.

- Công nhận mấy món này ngon thiệt nha. Ăn nhiều như vậy rồi mà ko thấy ngán- Tỉ vừa ăn vừa gật gù tỏ vẻ khen ngon.

- Lần sau các cô làm nhiều nhiều vào nhé. Ngon quá trời quá đất luôn á.-Nguyên miệng nhai nhồm nhoàm nước sốt dính hết ra miệng khiến cả bọn bật cười (tg: mất hình tượng quá anh ơi. Nguyên : kệ ta con kia mi lo viết chuyện đi ko ta cho ăn dếp h. Tg: Vâng em biết rồi ạ-chạy mất dếp-)

Ăn xong tất cả 6 người ra phòng khách để chuẩn bị ăn bánh sinh nhật. Sinh nhật hai người nhưng chỉ làm có một cái bánh thôi vì ko thể nào ăn hết đc. Lúc Đ.Hằng và Khải bước ra thì cả căn phòng tất cả điện đều đc tắt hết. Bốn người còn lại đi giữa là C.Băng cầm bánh kem vừa đi vừa hát tiến đến chỗ hai người kia. Sau khi hát xong thì tất cả đèn lại đc mở.

- Nào hai người thổi nến rồi ước đi mau lên- M.Anh giục

Cả hai người thổi từng cây nến một cho đến khi tắt hết rồi nhắm mắt chấp tay vào cầu nguyện. Sau khi xong thì cả hai mở mắt ra mỉm cười.

- Rồi bây h tiếp theo đến màn tặng quà. Mỗi người sẽ có hai món quà tặng cho hai người nhé- Nguyên nói.

Cả bọn bắt đầu tặng quà cho hqị người. Kể sơ qua về món quà nhé.

Quà của C.Băng tặng ho Đ.Hằng đc bọc trong một cái hộp màu trắng có chấm bi màu đen. Bên trong là một cái máy nghe nhạc đời mới nhất màu xanh dương và một tấm thiệp có ghi lời chúc. Của Khải thì đc bọc trong cái hộp màu xám. Bên trong là một đôi giày thể thao màu trắng sọc đen của hãng Nice và cũng có một tấm thiệp màu vàng.

M.Anh thì tặng cho Đ.Hằng một chú gấu bông rất to màu nâu. Ở cổ có đeo một chiếc vòng rất đẹp. Khải thì đc tặng một cái đồng hồ đeo tay bằng da xịn của Thụy Sĩ.

Nguyên thì tặng cho đại ca một cái áo đc làm bằng lông gấu trắng. Đ.Hằng thì một cái vòng cổ bằng bạc có quả cầu tuyết bằng đá saphia trắng.

Cuối cùng là Tỉ với hai cái túi đưa cho hai người bảo hi nào mở thì biết(tg cũng rất tò mò muốn biết à nha).

Sau đó thì hai người cắt bánh kem rồi đưa ỗi người một miếng. Lúc Tỉ đưa bánh kem cho M.Anh thì ko may bị dính kem vào mặt. Thế là một đại chiến bánh kem xảy ra. Chơi xong mọi người chụp ảnh rồi đăng lên weibo. Chỉ chưa đầy 5 phút sau đã có hàng nghìn lượt лай và bình luận. Đa số là những lời chúc dành cho hai người kia nhưng cũng có một số lời bình luận ko hay của anti fan. Nhưng ko sao vì họ đã quen rồi. Cuối cùng là mọi người chia nhau ra để dọn dẹp. Xong rồi ba người kia đi về thì cả ba bọn nó cũng khóa cửa và đi ngủ. Kết thúc một ngày đáng nhớ đối với tất cả mọi người.

19. Chương 19

Sau 4 tháng trời vất vả quay xong bộ phim đầu tay của mình thì 55 tập phim đã hoàn thành. Và hôm nay là ngày họp báo.

Ko khí thật là náo nhiệt. Cả hội trường tấp nập. Tất cả các nhà báo và những người nổi tiếng đều đến tham dự nên chúng nó rất hồi hộp. Vì đây là bộ phim đầu tiên của TQ hợp tác với nên nếu như thành công thì có thể coi là một bước tiến mới đánh dấu sự thành công cho nền điện ảnh nc nhà.

- Xin mời tất cả các quý vị quan khách cùng mọi người ổn định chỗ ngồi và trật tự để bắt đầu buổi họp báo-tiếng của người phụ trách chương trình vang lên.

- Ôi bắt đầu rồi kìa tui run quá trời ơi- Đ.Hằng ngồi trong phòng mà từ nãy đến giờ cứ đi đi lại lại khiến cho 2 người còn lại chóng hết cả mặt .
- Thế bây giờ bà có ngồi im ko. Cứ đi lại thì giải quyết được việc gì. Bây giờ việc quan trọng nhất là phải giữ bình tĩnh, hít thở thật sâu vào để đến lúc ra sân khấu thật tự tin không để xảy ra bất kỳ một sự cố gì.- C.Băng nhìn Đ.Hằng cứ đi lại làm cho cô phát bực nói.
- C.Băng nó nói đúng đấy bà. Thôi chúng ta ra đi đến giờ rồi- M.Anh nói tay nhìn vào đồng hồ.
- Ra thôi-ba người cùng đi ra cửa thì gặp ngay ba người họ cũng đang đi ra.
- Các cô hồi hộp hả. Đừng lo câu nào họ hỏi mớ gì cứ để tôi giải quyết cho- Tỉ lúc này đang nhìn thấu tâm trạng của ba người bọn nó thì mỉm cười dịu dàng nói làm cho ai đấy đỏ mặt ngấy ra một chút.
- Ừ đi thôi- lúc 6 người bước ra thì các nhà báo lên tục chụp ảnh làm cho cả bọn thấy chói nhưng mà vẫn phải cười thật tươi.
- Hôm nay chúng tôi rất vinh dự vì được đón tiếp rất nhiều các vị khách quý cũng như các nhà báo đến dự buổi họp báo của chúng tôi hôm nay- đạo diễn Trương cầm mic mỉm cười đầu tiên nói.- Bây giờ thì chúng tôi xin được bắt đầu buổi họp báo. Xin mời các phóng viên.
- Xin chào. Tôi là phóng viên đến từ báo 123. Tôi xin phép được hỏi cô C.Băng như sau: Cô cảm thấy như thế nào với bộ phim đầu tay của mình và cũng như là của cả nhóm?-phóng viên A hỏi.
- À tôi cảm thấy thực sự đóng phim rất khó. Nhìn thì cứ tưởng dễ nhưng thực sự thì không phải. Trong bộ phim có rất nhiều cảnh quay tôi và tiền bối Khải phải đóng tình cảm nên lần đầu thực sự là rất cứng. Phải quay lại rất nhiều lần mới vừa 1.- C.Băng nói rồi quay sang Khải mỉm cười.
- Vậy thì cô cảm thấy nội dung phim như thế nào?- phóng viên A vẫn tiếp tục hỏi
- Thực sự thì nội dung của bộ phim này rất hay. Nó nói về giá trị của một tình yêu đích thực và chúng ta phải biết trân trọng những gì chúng ta đang có để rồi đến lúc mất thì hối hận cũng không kịp.
- Vâng xin được cảm ơn cô.
- Xin chào tôi là phóng viên đến từ tòa soạn Tuổi trẻ. Tôi có câu hỏi muốn dành cho cô Đ.Hằng là cô thấy trong quá trình làm phim thì điều gì khiến cho cô vui và ưng ý nhất.
- Trong quá trình làm phim thì điều tôi thấy vui nhất chính là sự thân thiện của cả ekip làm phim và cả những bạn diễn của mình. Họ làm việc thực sự rất chuyên nghiệp khiến cho tôi rất thần phục- Đ.Hằng bình tĩnh trả lời.
- Trong quá trình làm phim thì cảnh nào là khó thực hiện nhất đối với cô?
- Đó là cảnh tôi và tiền bối Nguyên hôn nhau ở giữa rừng cây. Bởi vì tôi chưa hôn ai bao giờ nên rất khó để thực hiện- Đ.Hằng cười đỏ mặt nói.
- Ồ vậy thì đó là nụ hôn đầu của cô?
- Vâng đúng vậy.
- Xin chào tôi có câu hỏi muốn đặt cho cô M.Anh như sau: Cô cảm thấy mình có hài lòng với bộ phim đầu tiên của mình ko?
- Tôi rất hài lòng vì bộ phim này tôi và cả đoàn làm phim đã rất cố gắng để hoàn thành nó một cách xuất sắc nhất. Mong mọi người sẽ ủng hộ ạ- M.Anh vừa nói vừa cười.
- Tôi xin có câu hỏi muốn dành cho đạo diễn Trương: Tại sao ông lại chọn nhón Angel frost làm nữ chính cho bộ phim mà ông rất tâm huyết này?
- Chắc là các bạn cũng đang rất thắc mắc phải không? Vậy thì tôi xin trả lời rằng ngay từ hôm đi dự lễ trao giải thưởng âm nhạc của năm tôi đã chú ý đến họ. Họ rất có khí chất để làm một ngôi sao nổi tiếng về cả âm nhạc lẫn điện ảnh. Trong quá trình làm phim tôi rất hài lòng về thái độ làm việc nghiêm túc của họ. Và quả thật sau khi hoàn thành xong bộ phim này thì tôi có thể tự nhủ với bản thân rằng lựa chọn này của

tôi là hoàn toàn đúng- đạo diễn Trương vừa nói vừa nhìn sang ba người bỏ nó thì bắt gặp ánh mắt cảm kích của chúng nó thì cười ất tưởi.

- Vâng xin cảm ơn ông.

- tôi xin hỏi nhóm TFBOYS của chúng ta là các bạn cảm thấy như nào về bạn diễn của mình?- phóng viên C đứng dậy hỏi.

Cả ba người nhìn nhau thống nhất ý kiến rồi Khải thay mặt cả nhóm trả lời: Thay mặt cả nhóm tôi xin trả lời câu hỏi của các phóng viên. Chúng tôi cảm thấy rất hài lòng và vinh dự khi được đóng phim cùng họ.- xong. Một câu trả lời rất ngắn gọn và đầy đủ ý.

- Đây cũng là ý kiến của hai thành viên còn lại sao?

- Đúng vậy- Nguyên và Tỉ đồng thanh.

Sau đó còn rất nhiều câu hỏi nữa làm cho chúng nó trả lời. Hai hôm sau thì bộ phim chính thức được lên sóng và nhận được rất nhiều phản ứng tích cực của khán giả. Những ngày tiếp đó thì chúng nó liên tiếp nhận được những hợp đồng quảng cáo và đóng phim. Nói chung là đã nổi nay còn nổi hơn. Nhưng số anti- fan thì cũng có khá nhiều. Nhưng chúng nó quyết tâm sẽ cố gắng để ko phụ lòng fan.

Các bạn ơi mình sắp thi học kì 1 rồi nên lịch up truyện sẽ thay đổi nhé. Mình sẽ cố gắng 1 tuần 3 chap nhé. Thanh nhàn

20. Chương 20:

Ấy za hôm nay mới đăng cho mọi người được một chap. Sorry vì sự chậm trễ này nha. Sắp thi rồi nên papa và mama ko cho ngồi máy tính nhiều nữa. Mong các bạn đừng vì thế mà bỏ truyện của mình nha. Thanhks - cuối đầu-

Sáng sớm C.Băng thức dậy đánh răng rửa mặt làm vệ sinh xong xuôi rồi nhìn đồng hồ. "Vẫn còn sớm. Để cho chúng nó nghỉ một chút nữa cũng ko sao"- C.Băng nghĩ

Bước chân xuống nhà định bụng làm một bụng sáng thật ngon cho hai đứa kia nhưng vừa bước chân xuống thì đã thấy hai đứa nó ăn sáng xong xuôi hết rồi còn mỗi mình mình. M.Anh thì đang đọc báo còn Đ.Hằng thì đang ngồi xem siêu nhân (sắc bó tay với chị này lún. Trẻ trâu quá đi mất

21. Chương 21:

-Này hai người tiết lộ đi. Gặp ai thế?- trên đường đi đến nơi gặp cái người bí ẩn kia M.Anh luôn mồm hỏi làm hai người còn lại đau hết cả đầu.

- Ko tiết lộ được. Tí đến nơi rồi biết. Chỉ cho biết là người này rất nổi tiếng và đẹp trai thôi-C.Băng nói.

- Vậy là tiền bối sao?-M.Anh hỏi.

- Tất nhiên rồi. Có thể mà cũng hỏi. Bó tay.- Đ.Hằng trả lời với khuôn mặt nhăn nhó.

- Vậy sắp đến nơi chưa?-M.Anh lại hỏi tiếp làm cho Đ.Hằng phát bực gắt lên.

- Sắp đến rồi mà sao hỏi lảm thế. Bực mình.

- Thôi đến rồi xuống đi-C.Băng cho xe dừng trước cửa một biệt thự rồi tắt xe đi.

- Oa nhà ai mà to quá vậy? -hiện h cả ba đang đứng trước của một ngôi nhà. À ko phải nói là biệt thự mới đúng. Nó rất to, tường đc sơn màu trắng ngà. Cổng đc sơn màu vàng và bên trong còn có lớp cửa cuốn thông măn nh nhất hiện nay. Xung quanh ngôi nhà là cây xanh. Đc xây theo phong cách cổ điển. Nhìn ngôi nhà thôi người ta cũng có thể đánh giá chủ nhân của ngôi nhà này tinh tế và giàu có đến mức nào. Rút điện thoại ra, C.Băng gọi cho ai đó rồi cười cười. Khoảng tầm hai phút sau có người ra mở cổng cho cả ba vào. Bước vào bên trong thì M.Anh còn ngạc nhiên hơn. Cô há hốc mồm ra đến nỗi có thể nhét vừa một quả trứng gà vào. Bên ngoài đã đẹp và sang trọng thì bên trong còn đẹp hơn. Toàn bộ nội thất trong nhà này đều đc làm bằng gỗ. Mọi thứ đều rất chi tiết và tinh xảo từ thứ nhỏ nhất. Có hai cô người hầu đưa ba người vào phòng khách ngồi uống nc chờ ông chủ của họ xuống. Chờ đc một lúc thì từ trên lầu có tiếng bước chân người đi xuống.

- Cuối cùng anh cũng xuống để tiếp khách nhỉ. Em còn tưởng anh cho bọn em chờ thêm tí nữa rồi anh mới xuống.- vừa thấy cái người mà đc gọi là tiền bối kia Đ.Hằng liền mở miệng lên tiếng trêu chọc.

- Sao lần nào đến cô cũng đá đều anh thế-tiền bối đi từ trên cầu thang xuống nhăn mặt nói.

- Tiền bối Luhan-nhìn thấy người đi xuống ko ai khác chính là ca sĩ kiêm diễn viên Luhan thì bất ngờ đứng dậy kêu lên ngạc nhiên.

- Đây thấy chưa tớ đã đoán là chỉ có chuẩn . Kiểu gì gặp anh ấy mà nó chẳng ngạc nhiên tới mức há hốc mồm ra như thế.-M.Anh nghiêng đầu thì thầm vào tai C.Băng .

- Chào em, rất hân hạnh đc biết em- Luhan đưa tay ra chào lịch sự.

- Chào anh, em cũng rất vui khi đc gặp anh-M.Anh cũng đưa tay ra chào theo phản xạ.

- Có vẻ như lần này bác đầu tư cho anh lớn nhỉ? -C.Băng nhìn chung ngôi nhà rồi nói.

- Ừ. Lớn hơn lần trước một chút.-Luhan cũng mỉm cười đáp lại.

- Xem phim của em chưa?-Đ.Hằng hỏi

- Rồi. Diễn xuất đc. Nói chung là có năng khiếu.- Luhan lấy tay ra vẻ xoa xoa cảm nhận xét.

- Cảm ko có tí râu nào mà ra vẻ xoa mới chả vuốt- M.Anh nhìn thấy Luhan dáng vẻ như vậy thì khinh bỉ nói.

- Nay tại sao cô cứ phải nói móc anh thì cô

mới chịu đc sao. Anh nhớ là anh ko có đắc tội gì với cô đâu nhỉ-Luhan thấy M.Anh nói thế thì khí chịu nhăn mặt lại cảm thán

- Em thích. Thế thôi-M.Anh nhìn điệu bộ như ta là người vô tội của Luhan thì nhún vai trả lời một câu ko đầu ko đuôi làm cho Luhan tức thiếu chút nữa hộc máu mà lẩn tránh ra đây.

- Thôi đừng xiên xỏ anh ấy nữa. Vào vấn đề chính đi. Anh với em đi vào phòng làm việc nói chuyện còn hai cậu ngồi đây một lát nhé. Tí tớ ra ngay.-C.Băng ngăn cản cuộc da đầu nhau ko có lí do chính đáng của M.Anh lại trước khi anh Luhan tức. Sau đó dẫn Luhan vào phòng làm việc nói chuyện gì đó làm cho hai người ngồi ngoài kia cứ đoán già đoán non sốt ruột hết cả ruột.

- Ko biết hai người ấy nói cái quái gì mà lâu thế nhỉ?- Đ.Hằng và M.Anh ngồi bên ngoài từ nãy đến h mà vẫn chưa thấy hai người kia ra thì sốt ruột hỏi.

- Chịu. Làm sao mà tớ biết. Tớ có phải là thánh đầu.-Đ.Hằng nhún vai ngồi cảm tách trà nhâm nhi vẻ mặt rất chi là hưởng thụ a.

- Sốt ruột chết đi mất.-M.Anh ngồi phịch xuống ghế khó chịu nói.

- Thôi cố gắng đợi một lúc đi.-Đ.Hằng nhìn vẻ mặt nhăn nhúm như khổ của cô bạn tjit cười khổ an ủi.

Đợi một lát sau thì thấy hai người đó bước ra. C.Băng thì vẻ mặt đờ đờ sát khí như có thể giết người ngay lúc này còn tiền bối Luhan thì cúi gằm mặt xuống đất cũng lêu đẹo đi ra theo (trời ơi mất hình tượng quá anh ơi *-*)).

- Này sao lâu thế. Mà mặt hai người làm sao mà...
 - Đi về- C.Băng lạnh lùng lên tiếng cắt đứt ngang câu nói của M.Anh.
 - Này anh lại chọc giận gì nó thế?-Đ.Hằng đi lại gần Luhan hỏi nhỏ nhưng lại không có tiếng trả lời làm cho cô thở dài vì cô biết lần này anh đã thực sự chọc giận nó rồi. Cầm áo khoác đứng dậy vỗ tay với anh coi như thay lời chào rồi cô cũng bước ra ngoài vì tiếng còi ngoài cửa đã vang lên inh ỏi.
- Trên đường về nhà không ai nói với ai câu nào. Bầu không khí này thật là quỷ dị nha. Trên đường người đi đường chỉ thấy chiếc siêu xe đắt tiền đang phóng như bay với tốc độ bàn thờ trên đường khiến nhiều người không chịu nổi.

Thế là mình đã viết xong một chap cho các bạn rồi nhé. Định là thi xong rồi mới viết nhưng lại sợ các bạn giận nên tranh thủ viết nè. Mong các bạn sẽ đón đọc và cho mình vài cái comment nhé. Yêu các bạn nhiều.

22. Chương 22:

Vừa về đến nhà thì C.Băng đã đi ngay lên phòng làm cho Đ.Hằng muốn nói cái gì đó mà không kịp.

- Nó làm sao vậy? Từ lúc đến nhà tiền bối đến h nó lạ chết đi đc-M.Anh nhìn thái độ của C.Băng nhăn mặt không hài lòng nói.
- Tốt nhất là cậu bây giờ cứ kệ nó đi. Đừng quan tâm đến nó không rồi cậu sẽ rước họa vào thân đấy-Đ.Hằng nhìn theo dáng nó bước lên trên lầu có chút xót xa nói.
- Tớ nói thật nhé! Thực ra thì tớ biết là các cậu chơi với nhau từ nhỏ nên rất thân với nhau. Biết rất nhiều chuyện của nhau. Cái này thì tớ không nói. Nhưng nhiều lúc tớ thấy các cậu cứ bí mật nói chuyện này chuyện kia với nhau mà trừu tượng ra tớ cảm thấy khó chịu lắm. Kiểu như là bị coi như là người ngoài í. Tớ biết chúng ta mới chỉ làm việc với nhau một năm thôi nhưng thật sự là cái cảm giác ấy khó chịu lắm. Tớ không chịu đc-M.Anh nhìn cái vẻ bí mật của Đ.Hằng thì khó chịu nói hết ra những suy nghĩ của mình.
- Cái đấy tớ cũng biết chứ. Cậu không phải suy nghĩ linh tinh gì cả. Thực ra là bọn tớ chỉ muốn nói cho cậu biết nhưng chưa đến lúc. Cậu hãy cố gắng chờ thêm một tí nữa đi. Xong rồi bọn tớ sẽ nói cho cậu biết. Ok?-Đ.Hằng đặt tay lên vai con bạn an ủi.
- Ok- M.Anh nghe vậy thì đồng ý vì cô biết nếu như Đ.Hằng đã hứa kể thì nhất định cô sẽ kể và cô tin hai người bạn của mình.

Hai người đang vui vẻ nắm tay nhau thì thấy nó đi xuống, trông có vẻ đã dịu đi cơn tức giận rồi.

- Hai người có mụn ra ngoài không?-C.Băng đi xuống cầu thang thấy hai người kia cứ nhìn mình như sinh vật lạ thì lên tiếng đánh thức.
- À đi đâu? Trời lạnh lắm. Chả mụn ra ngoài nữa.- M.Anh nghe nó nói thế thì hoàn hồn hỏi lại.

(Lưu ý tí nhé là bây giờ đã là 22 tháng 12 rồi mọi người nhé)

- Ra ngân hàng-nó nói rồi với tay lấy một quả nho trên bàn bỏ vào miệng.
- Ra ngân hàng làm gì?-Đ.Hằng hỏi.
- Chuyển tiền cho các em ở cô nhi viện-nó nói rồi vứt thêm quả nữa
- Rồi đi.

Cả ba đứa bước ra ngoài thì thấy TFboys đứng trước cửa nhà mình thình lặc ngạc nhiên hỏi.

- Sao các anh lại ở đây?- nó ngạc nhiên lấy tay chỉ vào ba người hỏi.

Sau một hồi ăn uống nói chuyện vui vẻ thì mọi người cũng bắt đầu ra về và sáu người cũng vậy. Khải thì đưa C.Băng về. Nguyên thì Đ.Hằng còn Tỉ thì M.Anh. Trong xe của cả ba ko khí ngượng ngùng bao trùm. Tất cả đều ko biết tặng quà cho người bên cạnh mình như thế nào.

*Ở xe Khải and C.Băng

- Này này tôi bảo-C.Băng cuối cùng ko chịu đc cái bầu ko khí này nên mở lời trước.

- Hả? À cái gì?- Khải đang suy nghĩ xem cách nào để tặng quà cho C.Băng mà đỡ ngượng thì nghe thấy tiếng C.Băng gọi mình.

- Tôi...tôi...tôi. Thực ra tôi... tôi có món quà này tặng cho anh và hai người kia. Chúc anh giáng sinh vui vẻ.-C Băng nói mà mặt đỏ bừng nên phải cúi xuống nói.

- A tôi cũng vậy. Chúc cô vui vẻ- Khải nghe C.Băng chúc mừng mình xong thì ngẩng người ra một lát rồi mới trở lại bình thường đưa quà cho C.Băng.

- Thôi tôi vào nhà đây. Chào anh.-nó nói rồi quay ra định mở cửa thì bị một người từ phía sau ôm lấy. Bất ngờ đi như đấy ra thì giọng nói từ phía sau:“Hãy để như thế đi. Một chút thôi.”. Nghe thấy vậy nó để yên ko cựa quậy nữa. Đc một lúc thì Khải bỏ ra và mỉm cười nói:“Cảm ơn”.

C.Băng gật đầu thay cho lời nói rồi mở cửa xe đi vào nhà. Trước khi vào còn ngoảnh đầu lại nhìn chiếc siêu xe bóng loáng đang khuất dần sau màn đêm.

- Hai người làm gì mà lâu vậy?-M.Anh nhìn thấy nó bước vào liền nhao mắt nói.

- Nhận quà và trao quà-rất súc tích ko nhẩn ko dãi.

- Thôi muộn rồi đi ngủ đi-Đ.Hằng mệt mỏi nói. Bữa tiệc hôm nay hầu như đã lấy hết sức lực của cô rồi.

Tất cả đều lên phòng đi ngủ. Ai cũng ngủ rất ngon. 6 con người bốn giấc mơ khác nhau và mơ ề nhau. Chỉ có hai con người thì đang mất ngủ vì chuyện hôm nay. Rốt cục mọi chuyện có đi h ề đầu hay ko? Vì sao Khải lại có hành đôngh như vậy? Các bạn hãy chờ tập tiếp theo nhé. Bấy h mình ko viết tiếp đc nữa vì h phải đi chơi đây.

Merry Christmas mọi người. Chúc mọi người một giáng sinh thật là vui vẻ và hạnh phúc bên gia đình và người thân. Chúc những bạn đang FA sẽ có gấu sau ngày hôm nay. Chúc mọi người sẽ an lành và đc Chúa ban nhiều phước lành. Một lần nữa Merrt Christmas tất cả.

24. Chương 24:

Sáng, 6h

Gió đông lạnh buốt khẽ lùa qua từng ô cửa sổ len lỏi vào trong từng góc ngách của căn phòng. Với tay lên cột treo quần áo, M.Anh vươn vai dậy. Lấy tay vỗ vỗ vào mặt vài cái cho tỉnh hẳn rồi đi làm vệ sinh cá nhân. Thay quần áo chỉnh tề rồi xuống nhà làm bữa sáng. Lấy bánh mì và ốp ba quả trứng kẹp vào bánh mì cho cả hai đứa kia nữa. Mở tủ lạnh lấy chai sữa đổ ra cốc rồi ngồi xuống ăn bữa sáng. Tâm tình hôm nay của cô cực kì tốt. Vì sao ư? Vì hôm qua cô đc tặng rất nhiều quà và cô đã đc tỏ tình. Hỏi ai tỏ tình với cô ư? Biết là ai rồi mà còn hỏi. Thôi cô ko chấp (ây za các bác thông cảm, người ta đang yêu nên có chút vấn đề về thần kinh nên tự khi vừa hỏi vừa tự trả lời).

Đang ăn thì cô nghe thấy tiếng chân của hai người kia đi xuống.

- Ấy cha cha. Kì lạ chưa kìa, hôm nay lạnh như thế mà chuy Hằng nhà ta lại dậy sớm quá ta-M.Anh vừa xuống đến nhà thấy cảnh tượng trước mắt liền treo ghẹo Đ.Hằng.

- Kệ tui. Lâu lâu cũng phải thay đổi tí cho đời tươi đẹp chứ-Đ.Hằng tâm tình tốt nên ko thềm chấp M.Anh chứ ko thì đã cãi nhau lâu rồi.

- Thôi ăn đi. À quên hôm qua chị Kim bảo tội mình là tuần này sẽ bắt đầu quay MV mới đây. Hai cái luôn nên chuẩn bị cho tốt- C.Băng ngồi xuống bàn ăn nói
 - Gì cơ? Hai cái á? Đừng đùa như thế chứ. Giết người ko dao à?- M.Anh nghe thấy thế thì hét ầm lên kêu than
 - Nói nhỏ nhỏ thôi. Chị ý bảo bọn mình quay hai cái MC này với TFboys sau đó sẽ sang Hàn lưu diễn.- C.Băng nhăn mặt nói.
 - Ồ.-M.Anh ừ ừ nói.
 - Nhanh lên còn đến phòng tập của TFboys tập. -C.Băng nói
- Ăn xong cả ba người phóng ba con siêu xe đi đến phòng tập của ba chàng thì thấy ba người kia đang tập hát.
- Hello, xin lỗi vì đến muộn nha-C.Băng vừa đến đã quăng ngay túi xách ra một bên rồi đeo giày vào tập.
 - Ko sao đâu. Chúng tôi cũng vừa mới đến thôi-Khải mỉm cười nhẹ nói.
 - Vào nhanh lên rồi chúng ta phối hát với nhau-Nguyên thúc giục
 - Chúng tôi tập dc hai lần rồi nhưng vẫn thấy chưa hay lắm nên chờ các cô đến rồi tập luôn.- Tỉ nhìn chăm chăm vào M.Anh nói làm cô mất tự nhiên tự động di chuyển sang chỗ cạnh Đ.Hằng
 - Thôi dc rồi chúng ta chỉ có 1 tuần rưỡi để tập cho cả hai MV nên rất là gấp rút. Phải khẩn trương lên. Tập bài Sức sống tuổi trẻ trước nhé.- C.Băng nói.
 - OK thôi. Nhưng hôm nay chúng ta phải tự tập hát đi vì biên đạo nhạc ốm rồi còn biên đạo nhảy thì khoảng hai tiếng nữa sẽ đến-Khải vừa nói vừa nhìn vào đồng hồ nói.
 - Nào tập thôi. Let's go.- M.Anh phấn chấn hô còn Đ.Hằng hôm nay ít nói đi hẳn. Cả Nguyên cũng vậy. Chắc là vẫn còn ngại vụ hôm qua.
- Thế là cả sáu con người bắt đầu tập hát với nhau. Họ rất ăn khớp trong từng lời ca nốt nhạc. Giọng hát của sáu con người hòa quyện vào làm một khiến cho giọng hát ấy có đủ tất cả các màu sắc khác nhau. Cao có, trầm có, sôi nổi có, dịu dàng có làm nên một bài hát hay cực kì. Đúng là một sự kết hợp tuyệt vời. Hai tiếng đồng hồ trôi qua rất nhanh. Chẳng mấy chốc đã đến h tập biên đạo.
- Xin chào. Xin tự giới thiệu anh là Lâm Sĩ Đức- là người biên đạo cho TFboys và cũng là người sẽ biên đạo cho các em bài hát này. - anh Lâm đưa tay ra chào rất lịch thiệp và ra dáng quý ông.
 - Chào anh Lâm. Em là C.Băng, là trưởng nhóm. Mong anh sẽ giúp đỡ cho chúng em. -C.Băng cũng đưa tay ra chào coi như là thay mặt cả nhóm.
 - Thôi làm quen xong rồi thì tập thôi nhĩ.
 - Ok.
- Cả sáu người lại lao vào tập luyện. Cũng may bài hát này chỉ phải quay nhiều cảnh chứ ko có động tác nhiều newn cũng ko quá vất vả. Sau ba tiếng đồng hồ luyện tập thì cả sáu con người ai cũng đã nhể nhại mồ hôi.
- Thôi tập đến đây thôi rồi chiều chúng ta tập tiếp-anh Lâm nói.
 - Dạ vâng-all đồng thanh.
 - Đi ăn đi tôi đói muốn xỉu rồi nè-Đ.Hằng nhăn nhúm xoa cái bụng lép xẹp của mình than thở.
 - OK.

Thế là cả sáu con người lại đi ăn và ngày hôm đó là buổi tập quay đầu tiên đã kết thúc mỹ mãn.

Cuối cùng cũng xong mấy ợt chương cho các bạn rồi nè

25. Chương 25: Cặp Đôi Đầu Tiên.

Sáng, 7h30.

Đang nằm trong mộng đẹp thì bị tiếng chuông điện thoại đánh thức. C.Băng nhăn nhó mặt mày với tay lấy điện thoại.

- A lô. Ai đấy ạ?-nó trả lời với giọng ngái ngủ khiến người bên đầu dây kia giật mình.
- Tôi Khải này. Đừng nói là cô vẫn đàn ngủ đấy nhớ. Còn khoảng nửa tiếng nữa là bắt đầu tập rồi đấy.
- Aaaaaaa tôi quên mất. Vậy thầy đến chưa?-C .Băng hoảng hốt nhìn h ở đồng hồ trên tay sốt sắng hỏi.
- Chưa. Nhưng sắp rồi. Các cô nhanh lên đấy.-Khải nhìn đồng hồ nói.
- Ok- nhanh chóng cúp máy rồi bật dậy khỏi giường chạy sang phòng hai đứa kia gọi dậy. Hai chị này thì cũng thế. Bật dậy đi làm vệ sinh với tốc độ ánh sáng.

Khoảng 20' sau cả ba mới ra đc hỏi nhà và đến phòng tập. Lúc đến thì đúng 8h00'. Vừa kịp luôn.

- Này thầy chưa đến à?-M. Anh thở hồng hộc một tay bám vào thanh lan can còn tay kia thì đang vuốt ngực.
- Sao hôm nay lại đến muộn vậy? Bình thường các cô đến sớm lắm mà?- Tỉ thấy M.Anh như thế thù trong lòng ko khỏi dâng lên một cảm giác xót xa.
- Hôm qua thức muộn ngồi chơi bài nên sáng nay mới thế- Đ.Hằng vuốt mấy cái vào ngực để lấy lại ko khí.
- Thế em đã ăn sáng chưa?-Nguyên nhìn thấy người yêu mình như thế thì ko khỏi thương cảm

“Phụt..Choang...Khụ khụ...” và tiếp theo sau đó là một đồng âm thanh vang lên.

- Mọi người sao thế?- Đ.Hằng và Nguyên đồng loạt hỏi thăm mọi người với ánh mắt rất chi là ngạc nhiên và ngây thơ vô tội.
- Hai bay làm chi mà anh anh em em ngọt sớt vậy- M.Anh là người thức tỉnh đầu tiên hùng hổ hỏi.
- Yêu nhau. - đồng thanh tập 1
- Từ bao h?
- Tối hôm qua- đồng thanh tập 2.
- Tổ tình lúc nào tại sao tụi này ko biết?
- Hai hôm trước- đồng thanh tập 3.
- Hic hic mà ơ vậy là còn tao với mà cô đơn lẻ loi thôi. Tao tui thân quá à- M.Anh làm giả bộ ôm C.Băng khóc lóc tủi thân.
- Tao cũng thế nè- thế là hai đứa ảo bắt đầu ôm nhau khóc thảm thiết.
- Thôi ngay nha. Hai đứa bay ko chúc mừng thì thôi còn trêu tao nữa à. Hic hic Nguyên ơ hai đứa nó trêu em kia- Đ.Hằng lại giở trò mít ướt ra làm cho ai kia tưởng thật quýng quáng lấy khăn ra lau nc mắt cho người yêu mình và ko quên ném một ánh mắt sắc lẹm về phía bốn người còn lại.
- Thôi kệ đi. Họ gato với chúng mình ấy mà. Ngoan. Ko khóc nữa anh thương ha- Nguyên ôm Đ.Hằng dỗ dành.

- Oẹ oẹ ời Khải lấy hộ tôi cái túi bóng với. Nhanh lên ko tôi sắp ới hết ra đây rồi. Hai người mau dừng cái màn sến súa này lại hộ cái. Muốn âu yếm dỗ dành gì thì vợ chồng về nhà đóng cửa bảo nhau. Ở đây là nơi công cộng toàn trẻ em ngây thơ trong sáng đáng yêu thôi (vãi cả trong sáng đáng yêu). Ko đc tiem nhiễm vào đầu những cảnh cấm trẻ em này. Hiểu chưa?- C.Băng lên giọng trêu làm cho Đ.Hằng tức sôi máu lên nhưng ko làm gì đc vì thầy dạy nhạc đã đến. Ba người còn lại thì ngấm ngấm gờn ngón út lên làm dấu hiệu rồi mỉm cười. Hai người kia cả buổi cứ dính lấy nhau rồi nói mấy lời sến con nhà bà súa làm cả nhóm có

cơ hội trên tức rất vui. Tập xong thì cả sáu người đi ăn mừng vì có cặp đôi đầu tiên. Cả ngày hôm đó kết thúc mà cả sáu người... chả tập đc tí nào *-*.

Nào mọi người hãy vỗ tay cho cặp đôi đầu tiên đi nào. Bí mật nhé chap sau sẽ lại hình thành một cặp nữa. Mọi người thử dự đoán xem là cặp nào nhé. Đoán đúng sẽ có quà nha.^-^

26. Chương 26: Cặp Đôi Thứ Hai.

-Hây za... hây za- trong căn phòng hoa lệ kia tất cả mọi vật đều đc trang trí rất đẹp và tinh xảo. Tất cả như khoác trên mình một màu áo mới để chuẩn bị h chào đón một năm mới.

- Thôi nào các cậu. Đừng buồn nữa. Đây cũng đâu phải lần đầu tiên chúng ta đón Tết xa nhà. Chúng ta mới có đc nghỉ Tết dương thôi. Vẫn còn Tết âm mà- C.Băng là người đầu tiên lên tiếng để phá vỡ bầu khí nặng nề đến u ám này. Dù rất buồn nhưng cũng ko thể để tâm trạng của hai đứa bạn thân xuống đến mức trầm trọng như thế này. Và cx ko thể ảnh hưởng đến công việc. Vì nếu như các cô ko quay xong MV thứ hai thì ko thể quay về đón Tết cùng người thân đc. Các cô đã quay xong Mc đầu tiên- Mùa xuân mơ ước. Đáng nhẽ ra là quay MV này sau nhưng vì Tết sắp đến gần mà ko quay xong MC này thì toi. Nghĩ đến việc này C.Băng ko thể làm ngơ đc. Quyết định tiếp tục khuyên nhủ các thành viên.

- Thôi nào. Chúng ta ko đc ủ rũ như vậy. Bởi vì như vậy sẽ ảnh hưởng đến công việc và ko thể quay về đón Tết âm cùng gia đình nha.- C.Băng động vào nỗi lo âu cũng như lo lắng trong lòng bộ họ làm cho hai người tỉnh trí trở lại.

-Ừ nhỉ. Nhưng mà quay xong MV này rồi thì tháng hai mới bắt đầu tung ra cơ mà, sao lại ko cho về nhà- M.Anh nghe thấy vậy thì như đc một chút khích lệ nhưng chợt nghĩ đến lí do mà cô ko đc về hì cảm thấy chợt tức giận, Thật là vô lí nha.

- Thôi đi,. Tớ mệt. Lên phòng.-Đ.Hằng buồn rầu ủ rũ.

-Thôi kệ nó đi. Mỗi lần tâm trạng nó buồn là nó lại như thế đấy.- C.Băng ủ rũ nhìn theo Đ.Hằng đi lên phòng. Ánh mắt cô càng lo lắng hơn khi biết mẹ cô đang ốm. Đ.Hằng là một người con rất có hiếu. Dù có bị mẹ mắng đến đâu nhưng mà mẹ chỉ nói ngọt một tí thôi là cô sẽ lại sà vào lòng mẹ mà nũng nịu ngay. Khi mẹ ốm là cô sẽ lo cuống cuống lên, sẽ thức nguyên đêm mà chăm sóc mẹ, sẽ vì mẹ mà chạy 2km đường mùa đông lạnh giá để mua thuốc. Tuy gia đình cô ko nghèo nhưng chính là bố cô lại rất hay đi làm về muộn, thỉnh thoảng gia đình mới đc một bữa cơm đầm ấm. Cô là con người rất nhạy cảm và tinh tế, rất kiên cường nhưng cũng rất mong manh dễ vỡ. Mỗi khi có chuyện buồn là cô lại dấu trong lòng mình mà ko nói cho mẹ, ngay cả nó-người bạn thân thiết nhất mà cô cũng giấu, nhiều khi C.Băng cx phải phát khùng lên vì bản tính lì và cố chấp một mình của cô. Nhiều lần muốn mắng nhưng hể nhìn thấy nc mắt của cô chuẩn bị chảy ra là C.Băng ko kìm đc lòng mà lại thôi.

- Thôi cậu cx đi nghỉ đi. Tớ ở dưới này đợi nc sôi rồi sẽ lên ngay-M.Anh nhìn thấy C.Băng như thế thì cx ko kìm đc lòng mà thở dài.

-Ừ, vậy tớ lên trước nhé- C.Băng mỉm cười nhẹ nhìn M.Anh rồi cx cất từng bước chân nặng nề lên phòng.

Đang chuẩn bị rót nc vào cốc thì chợt có chuông từ điện thoại báo đến. Là của Thiên Tỉ. Nhưng tại sao lại nhắn tin cho cô. Không lẽ là có chuyện gì ko ổn à? Vội vã mở máy đọc tin nhắn. Đọc xong ko biết Tỉ nhắn cái gì trong đó mà cô rất vui. Mỉm cười một cái thật tươi rồi chạy nhanh hết sức có thể ra cổng đằng sau nhà.

- Anh gọi tôi ra đây có chuyện gì ko vậy- M.Anh hốt ha hốt hải lấy tay vuốt mấy cái ở ngực rồi đứng lên hỏi.

- Làm gì mà chạy như ma đuổi thế. Chẳng nhẽ muốn gặp tôi đến thế sao?- Tỉ nhìn thấy M.Anh như vậy thì cứ nghĩ rằng M.Anh vì muốn gặp mình nên mới chạy nhanh như thế thì trong lòng ko khỏi vui sướng vội reo to.

-Tôi...tôi. Mà anh gọi tôi ra đây làm gì nói nhanh lên ko là tôi đi vào nhà đây-M.Anh thấy Tỉ kẻ sát mặt vào mặt mình thì ko khỏi đỏ mặt ấp úng nhưng rất nhanh đã lấy lại đc bình tĩnh và đang định quay người đi.

- Này tôi đùa thôi mà. Tôi chỉ muốn hôm nay chúng ta sẽ đi chơi thôi- Tỉ thấy vậy thì vội vã nắm tay M.Anh giữ lại.
 - Vậy thì đợi tôi về nhà thay quần áo đã rồi đi. Ăn mặc như thế này ra đường chắc. Mới cả phải gọi cả hai đứa kia nữa chứ.
 - Ko cần. Hôm nay chúng ta sẽ đi cùng nhau.- Tỉ mỉm cười nhìn khuôn mặt ngu ngơ của M.anh rồi lôi tay của cô đi.
 - Ồ ơ nhưng mà...
-

Hôm nay chưa có cặp đôi nào đâu nhé! Chap sau sẽ có cảnh nóng 18+ à nhe.

27. Chương 27: Cặp Đôi Thứ Hai-p2.

- Này này anh định đưa tôi đi đâu vậy?- M.Anh bị Thiên Tỉ lôi nhét vào xe thì ko còn cách nào khác đành ngồi yên phận ở chỗ ghế phụ hỏi.
 - Đã bảo rồi mà. Chúng ta đi chơi.-Tỉ vừa lái xe vừa trả lời.
 - Nhưng mà đi đâu mới đc cơ chứ. Và đi đâu đc với bộ dạng này. Tôi ko muốn làm trò cười rồi ngày mai lên báo với cái típ đề hót giận gân ” ca sĩ M.Anh của nhóm Angel frost đi ra ngoài với Thiên Tỉ của nhóm TFboys vào buổi tối trong tình trạng quần áo lộn xộn đâu”-M.Anh nhăn mặt khó chịu tưởng tượng đến cảnh ngày mai mình sẽ đc lên mặt báo thì ko khỏi cảm thấy tức tối.
 - Yên tâm đi. Nơi này rất kín đáo. Tin tôi đi. Ngày mai sẽ ko cao việc gì cả-Tỉ nhìn M.Anh thì ko khỏi bật cười khi thấy cái mặt nhăn nhúm như khi của cô. Anh thắc mắc rằng trong đầu cô đang nghĩ cái gì? Đúng thật là rất phong phú nha. Mà M.Anh thấy Thiên Tỉ nói vậy thì cũng ớt lo lắng đi phần nào. Ngồi tên ko nói câu nào. Ko khí trong xe thật tĩnh lặng. Chẳng mấy chốc thì hq người đã đến nơi. Thiên Tỉ xuống xe vòng qua bên kia mở cửa cho M.Anh bước xuống.
 - Oa, nơi này thật là đẹp à nhq- vừa bước xuống xe M.Anh đã ko khỏi ngạc nhiên thốt lên khen này. Thật sự là quá đẹp nha.
 - Thế nào? có thích ko?-Thiên Tỉ nhìn cô fairs nhỏ ở trước mắt đang ko ngừng quan sát xung quanh với ánh mắt thích thú thì trong lòng ko khỏi dâng lên một cỗ ngọt ngào.
 - Thích chứ. Thật ko ngờ trong thời đại nhà máy, nhà cao tầng lấn chiếm hết đất rừng mà lại có nơi phong cảnh hữu tình như thế này. Tôi thực sự rất thích.-M.Anh gật đầu lia lịa trả lời Tỉ.
 - Tôi phải mất công lắm mới tiền đc ra chỗ này đây. Cô thích là tốt rồi. Ngồi xuống đi.-Tỉ vẫy vẫy M.anh rồi chỉ chỉ xuống chỗ bên cạnh mình ý bảo M.Anh ngồi xuống đây.
 - Mà sao áng bảo được tôi đi chơi mà. Tại sao lại đến đây?- M.Anh thắc mắc hỏi.
- Thiên Tỉ của chúng ta ngồi bên cạnh có nghe thấy nhưng ko trả lời mà ngẩng đầu lên trời nhắm sao. M.Anh thấy vậy cũng làm theo Thiên Tỉ. Hai người ngồi ngắm sao một lúc thì Thiên Tỉ mở lời nói.
- Em có biêta vì sao anh lại đưa em đến đây ko?- Thiên Tỉ hỏi rồi chuyển sang cách xưng hô là anh em lun làm cho M.Anh ko kịp thời thích nghi mà trợn tròn mắt ngạc nhiên.
 - Này! Sao anh lại xưng hô anh em vậy? Bình thường vẫn xưng hô tôi cô cơ mà.
 - Anh thích em-Thiên Tỉ trả lời câu hỏi chả liên quan đến chủ đề nhưng lại có sức ảnh hưởng vô cùng lớn tới tâm trí của M.Anh.
 - Này anh đang nói đùa gì thế? Hôm nay ko phải cá tháng tư đâu nhé. Hay là anh bị ốm nên nói lung tung. Đừng đùa kia kiểu thế. Tôi ko thích đâu-M.anh khuôn mặt cứng đờ sau khi nghe Tỉ bói nhưng nhanh chóng đã bình tĩnh lại nghiêm túc nói.

- Anh ko đùa. Có thể wm ko tin nhưng gì anh nói đều là sự thật.
 - Nhưng chúng ta chỉ quen biết nhau chưa đầy 6 tháng thì làm sao mà thích đc.
 - Anh ko biết nữa. Chỉ là anh nghĩ mình đã chú ý tới em ngay từ lần tiếp xúc đầu tiên. Lúc em nhìn anh mỉm cười ý. Từ đó trở đi anh lúc nào cũng chú ý tới em. Và bắt đầu từ lúc quay xong MV thì anh đã có thể xác định đc tình cảm mà anh dành cho em là gì rồi. Đó chính là yêu chứ ko phải thích nữa.-Rỉ nghiêm túc nhìn vào mắt M.Anh nói một cách chân thành nhất.
 - Em... em. Thực ra là em cx vó thích anh nhưng mà thấy anh lạnh nhạt với em nên em tưởng...
 - Tưởng anh ko thích em chứ gì.- M.Anh chưa nói hết câu đã bị Tỉ chặn họng. M.Anh nghe Tỉ nói thì gật đầu.
 - Cô bé ngốc này. Vậy em có a đồng ý làm bạn gái anh ko?- Rỉ nhìn thẳng vào mắt M.Anh nói.
 - Em đồng ý-M.anh e lệ trả lời.
 - Có thể.chứ.
- Thế rồi hai người ở lại đó một lúc thì M.Anh bảo muốn về vì ợ mọi người sẽ lo lắng đi tìm.

28. Chương 28:

Hai người cùng ngồi lên xe đi về nhà. Trên đường về nhà hai người nói với nhau rất nhiều chuyện. Nào là yêu đương, công việc, vân vân và mây mây. Chẳng mấy chốc hai người đã đến trước cổng nhà của M.Anh. Hai người xuống xe rồi chào tạm biệt nhau. Trước khi vào nhà Tỉ còn kéo M.Anh lại hôn một phát lên môi rồi mới phóng xe đi về lần chi ai đó ko tự chủ đc nà cứ mân mê môi mình đến lúc vào nhà.

- Đi đâu mà ko nói làm bọn này tìm đút hơi?- vừa vào đến nhà bật đèn lên thì M.Anh ko khỏi giật mình lấy tay ôm ngực vì hai con người kia đang ngồi chênh ềnh ở ghế sofa.
- Đi ra ngoài thui mà-M.Anh cười giả lả đáp cầu hòa vì cô nhìn hai cái bản mặt đang lạnh như tiền kia thì ko khỏi rùng mình.
- Đi với ai? Nếu như khai thành thật thì sẽ đc nhận sự khoan hồng từ pháp luật còn ko thì tự biết- C.Băng lạnh lùng lên tiếng.
- Ấy bình tĩnh nào. Tớ ra ngoài với Thiên Tỉ đc chưa?- MAnh trả lời mà thâm đồ mồ hôi lạnh cầu mong chúa thương sót.
- Làm gì?-Đ. Hằng nhìn M.Anh với ánh mắt sắc lẹm.
- Thì để anh ấy tỏ.tình chứ sao?-M.Anh đành nói thật. Thà hơi xấu hổ một tí còn hơn là bị hai con ác quỷ này hành xác.
- Oh. Đây là tin hót nhất trong ngày đó nha- sau khi nghe M.Anh nói xong ng thì hai người đã ghờ bỏ cái mặt lạnh như tiền đó thay bằng khuôn mặt nhăn nhó trông cực phẫn làm M.Anh ko khỏi thở dài nhẹ nhàng.
- Thế sao rồi. Đồng ý ko- hai con người này bắt đầu lao vào đồng thanh tra hỏi
- Có-M.A xấu hổ gật đầu.
- Có hôn nhau ko?
- Có.
- Có tặng quà ko?
- Ko.
- Có làm gì quá mức cho phép ko?-M.Anh nghe xobg câu hỏi này thì vừa thẹn vừa giận cốc vào đầu hai đứa hai cái rồ đầu rồi phán một câu nhăn nhó quay mông đi lên phòng.

Về đến phòng M.Anh mở máy di động ra thì thấy tin nhắn của Thiên Tỉ hỏi mình đã vào nhà chưa. Mỉm cười hạnh phúc một cái rồi hai người cứ nhắn tin cho nhau đến tận một h sáng mới đi ngủ. Trước khi đi ngủ Thiên Tỉ cho M.Anh ngủ nữa cơ. M.Anh nhanh chóng chìm vào giấc ngủ với nụ cười trên môi. Ít ra lúc này còn có Thiên Tỉ và các bạn cô bên cạnh sẽ giúp cô quên đi nỗi nhớ nhà này. Cô thật sự quá hạnh phúc và may mắn rồi.

Sáng thức dậy từ rất sớm. Cả ba cùng nhau chạy bộ quanh khu nhà và ăn sáng rồi đến công ty quay quảng cáo. Hôm nay họ sẽ quay cho một nhãn hiệu điện thoại nổi tiếng nên cả ba chuẩn bị rất kỹ càng. Hôm nay quay khá thuận tiện nên ắt nhanh cả ba đã hoàn thành xong. Cảm ơn rồi chào tạm biệt mọi người. Cả ba quyết định ra một nhà hàng lẩu gần đây ăn trưa. Cả ba ăn trưa rất vui vẻ. Vì bây h đã là vào h làm việc ở các công ty nhà máy rồi nên cửa hàng khá vắng chỉ còn lại một số cặp đôi đang ngồi nói chuyện với nhau thôi. Ăn xong đang định đứng lên trả tiền thì cả ba người thấy một cậu bé cứ đứng ở ngoài cửa nhìn vào nồi lẩu với ánh mắt thèm thuồng. Cả ba đi tới rồi hỏi.

- Này em. Em là ai mà sao cứ đứng ở đây nhìn mọi người ăn vậy. Em đói à?- C.Băng đi đến bên cạnh cậu bé đặt tay lên vai dịu dàng hỏi.

Cậu bé nhìn ba người con gái lạ trước mắt hỏi mình thì ko khỏi lo sợ. Cho dù họ rất đẹp nhưng là người lạ và cao thể bắt cóc mình nên cậu bé cứ đứng khép nép vào cách cửa ko nói chuyện với người lạ.

- Em đừng sợ. Bọ chị chỉ là ăn xong thấy đứng ở đây cứ thậm thò thậm thụt nên tò mò hỏi thôi.- M.Anh từ nhỏ rất thích trẻ con nên nhìn thấy thái độ cảnh giác của em thì mỉm cười nói.

Cậu bé vẫn cứ đứng đó ko nói gì.

- Em yên tâm đi. Bọn chị ko phải người xấu đâu em đừng lo. Mà em tên là gì, nhà ở đâu rồi bọn chị đưa em về nhà nhé.- Đ.Hằng nói.

- Em ko có nhà. Em tên là tiểu Phong.- nhìn thất mấy người con gái trước mắt cũng ko giống như là người xấu mà hồi bé mị vẫn hay kể thì cậu bé cũng bớt rụt rè cùng lo sợ hơn trả lời thành thật.

Hello các bạn. Mình cao điều muốn thông báo đây. Hiện tại mình đang chuẩn bị viết một truyện nữa nên thời gian đăng các chap sẽ giảm đi. Mong các bạn thông cảm. Nhưng sẽ ko vì thế mà máy như bị dở chuyện này. Mình hứa đấy. Mong các bạn ủng hộ chuyện của Na nha. Thanks mọi người nhiều lắm.

29. Chương 29:

- Vậy tại sao em lại đứng đây?- M.Anh nhìn cậu bé trước mắt hỏi.

- Em...em trốn nhà bỏ đi- Cả ba nhìn cậu bé trước mắt phum ra một câu khiến cả ba ko khỏi ngạc nhiên thốt lên.

- Nhưng tại sao em lại trốn?-Đ.Hằng tò mò hỏi.

- Vào quán ngồi đã. Chẳng nhẽ cứ định để cho em ấy đứng như thế sao?-C.Băng liếc nhìn cậu bé rồi nói. Chắc hẳn em ấy phải đói lắm rồi. Nhìn là biết.

- Em có đói ko? Có mún ăn gì ko?- M.Anh hỏi tiểu Phong.

- Dạ có-tiểu Phong trả lời.

- Vậy em mún ăn gì?-Đ.Hằng đưa cho tiểu Phong cái menu ý bảo cậu thích ăn gì thì cứ chọn.

- Em mún ăn sườn rán, đùi gà và thịt heo.

- Ok đợi chị tí. Chị ơi cho em một sườn rán, đùi gà và thịt heo nhé. Cho em cả thêm ít cơm-Đ.Hằng mồm to hét.

- Vậy bây h em kể cho bé nị chị nghe lính do vì sao em lại bỏ nhà chưa?- C.Băng nói.

- Dạ. Em sẽ kể cho các chị j nghe.-nói rồi tiểu phong bắt đầu kể.

Em tên thật là Chiêu Quan Phong, là con của chủ tịch công ty Chiêu thị- Chiêu Lang. Ông ấy lúc trước là một người rất hiền lành và yêu thương hai mẹ con em. Cả nhà em sống rất là hạnh phúc khiến cho mọi người rất ghen tị. Nhưng ko hiểu sao từ lúc em lên 5 tuổi thì bố em suốt ngày cứ đi sớm về muộn. Có hôm còn đi qua đêm. Ko về nhà thì ko sao chứ cứ về đến nhà là lại lôi rượu ra uống rồi đánh đập mẹ em. Những lúc đó em thương mẹ em lắm mà ko làm đc gì cả. Một thời gian sau thì mẹ em bị mắc bệnh ung thư phổi. Mẹ rất hay lên cơn ho, nhiều khi ho cả ra máu cơ, thế mà ông ấy cũng chẳng quan tâm. Về nhà thì cx chỉ đc một lúc rồi đi ngay, còn chẳng thèm liếc nhìn mẹ em sống chết đau ốm bệnh tật như thế nào? Trước kia chỉ cần mẹ em đứt tay thôi là bố em đã bắt mẹ phải đi nghỉ ko cho mẹ đụng vào việc gì cả. Sau đó thì mẹ em cx qua đời. Trước khi đi bà ấy cx cứ vẫn mong ước đc nhìn thấy ba một lần vậy mà cx ko đc toại nguyện. Bà ấy đã khóc và ôm em vào lòng trút hơi thở cuối cùng. Sau đó thì ba em đưa một người phụ nữ khác về nhà bảo rằng từ nay cô ấy sẽ là mẹ của em, em phải nghe lời cô ấy. Trước mặt bố em thì tỏ a là yêu thương em nhưng khi ko có bố thì lại đánh đập chửi bới em. Còn ko cho em ăn cơm nữa. Em nhớ mẹ lắm. Chỉ mún mẹ về với em thôi-nói đến đây thì tiểu Phing òa khóc làm ba người lúng túng đỡ mãi em ấy mới chịu nín.

- Tổ cx cao nghe nói qua về công ty đó. Lúc trước làm ăn rất phát đạt nhưng ko hiểu sao mấy năm gần đây lại rất sa sút. Công đang trên bờ vực chuẩn bị bị quá sản nếu ko có nguồn vốn nào giúp đỡ đầu rư thì dự kiến là đầu năm sau sẽ bị tịch thu mọi thứ.-C.Băng đỡ dành tiểu Phong nói.

- Bị thế là đáng lắm. Gieo gươ thì ắt gặt bão thôi. Ăn ở thất đức thì sẽ bị trời trừng phạt.- M.Anh bất bình nói.

- Thôi đi. Việc quan trọng nhất là em ấy ko có chỗ ăn ở. Hay là chúng ta đón em ấy về nhà chúng ta ở đi. Ngoài phòng của bọn mình và chị Kim ra thì vẫn còn thừa một phòng mà.- Đ.Hằng nêu ý kiến nói.

- Đc đó. Thế bây h em ăn xong đi rồi bọn chị đưa em đi mua quần áo rồi về nhà chị ở. Từ nay em sẽ là em trai của bọn chị nhé! Có đồng ý ko nào?- C.Băng vuốt tóc cậu bé mỉm cười dịu dàng hỏi.

- Dạ có ạ. Em cảm ơn chị- tiểu Phong nhìn a cô gái trước mắt thì ko khỏi cảm động. Thật sự là quá tốt nha. Ông trời vẫn còn thương mình, cho mình gặp đc họ. Từ nay mình phải sống tốt hơn mới đc.

30. Chương 30:

3 người sau khi gọi điện kể rõ sự tình cho chị Kim biết thì chị ấy cx đồng ý. Chỉ bqr ba đứa là nhớ về nhà sớm và chị đã đặt lịch làm việc của ba người lên bàn rồi. Cả ba bắt đầu xuất phát đến TTTM mua quần áo và đồ dùng cần thiết cho Tiểu Phong. Chẳng mấy chốc mà các tay săn ảnh và người hâm mộ đã vây kín bọn họ xin chữ kín và chụp ảnh. Ba người bọn họ cx vui vẻ kí và chụp cùng fan của mình. Họ cx đã quen với việc này rồi nhưng còn tiểu Phong cậu bé cứ co Anh úm người vào bám chặt vào tay áo của C.Băng. Cô thật phải xin mọi người tản ra mới thoát đc khỏi đám đông đó.

- Hic hic chị ơi em sợ - tiểu Phong nhìn ba người méo máo nói.

- o sao đâu. Có chị ở đây với Phong rùi ha. Ko ai bắt nạt đc em đâu - M.Anh nhìn cậu bé trước mặt nói với ánh mắt yêu thương vô hạn.

- Đc rồi bây h chúng ta về nhà cho thằng bé làm quen thôi. - Đ.Hằng xoa đầu nhóc rồi nói.

*Chú ý: Từ nay mình sẽ gọi tiểu Phong là nhóc nha mọi người.

Bốn người bước ra trung tâm thương mại rồi lấy xe phóng thẳng về nhà. Vừa mở cửa ra thì đã thấy ba thân ảnh xuất hiện lù lù trong nhà máy như làm cả ba ko khỏi giật mình hét lên làm cho nhóc cx hoảng sợ ko kém.

- Ba người làm gì trng nhà tôi vậy. Giật hết cả mình. Tim tôi mà có bị làm sao thù ba người cứ liệu hồn.-C.Băng tức giận nhìn ba người con trai tuần tú kia nói.

- Anh à sao anh vào đc nhà vậy? Em nhớ trước khi đi đã khóa cổng rùi mà. - Đ.Hằng thắc mắc hỏi Nguyên.

- Em ý. Đã hậu đậu lại còn ko chịu kiểm tra cổng nhà đã khóa hay chưa. Cửa quán thù đóng có một nửa. Anh cx đến bó tay với em đấy. -Nguyên nhìn cô người yêu mình trước mắt mà ko khoi cảm thán: Tại sao

người yêu mình lại hậu đậu đênda vậy cơ chứ. Có biết anh lại lẳng đến mức nào ko? May mà là bọn anh chứ ko ko phải người xấu ko thì đồ đạc trong nhà đã mất hết từ lâu rồi.

- Anh dám nói em hậu đậu. Ko thmf chơi với anh nữa. - Đ.Hằng giận dỗi quay mặt đi chỗ khác làm cho Nguyên cứ nói xin lỗi liên tục.

C.Băng nhìn Khải mỉm cười và Khải cx vậy. Xong C.Băng quay mặt đi ra chỗ tiểu Phong mà ko biết có một ánh mắt nóng rực từ nãy đến h chỉ chăm chú dán lên người cô.

M.Anh vf Tỉ thì ko biết tự khi nài đã ngồi xuống bên nhau anh em em om ấp nói chuyện.

- Tiểu Phong à em ko phải sợ họ đâu. Họ là người tốt và là bạn của bìn chị cả đấy. Em có biết nhóm TFboys ko? Chính là bị họ đấy. Còn bị chị là nhóm Angel fros. -C.Băng mỉm cười dịu dàng nói với nhóc.

- Thật ko ạ. Lúc trước em có nghe nhạc của nhín chị và nhóm các anh ấy rồi. Lúc nhìn thấy các anh ấy thù em cx thấy ngờ ngợ nhưng ko dám hỏi. Ko ngờ lại đúng. Mà chị Đ.Hằng và chị M.Anh là người yêu của áng Nguyên và anh Thiên ạ? - nhóc ngẩng đầu lên hỏi.

- Ủ đúng rồi đó. Thôi bây h chị dẫn em lên phòng em nhé! - rồi C.Băng dẫn nhic lên trên phòng mà trước đây còn để trống. Dọn đồ đạc ra cho nhic rồi bả nhic vài tắm. Xuống nhà sau đó kể mọi chuyện cho ba chàng kia nghe.

- Em ấy thật đáng thương. Cả mẹ em ấy cx vậy. -nghe C.Băng kể xong mà Khẩu ko khỏi lqwcs đầu xót xa cho cậu bé đáng yêu này.

- Người cha kia đúng thật là tệ bạc. Ko ra thể thống gì cả. Bạc tình bạc nghĩa. -Tỉ cx lên tiếng thể hiện sự phản nộ của mình.

- Ê này trên weibo xuất hiện hình ảnh của các cậu này. Có ghi là ko biết cậu bé kia là ai mà lại đi cùng các cậu. Rồi còn các cậu có con nuôi rêuuf ba la bô lô nữa nè. -Nguyên cầm điện thoại dơ ra cho cả đám cùng xem.

- Ấy za lại nhức đầu rồi đây. -M.Anh lấy tay bóp hai bên thái dương của mình nói. Kuf thật cô chẳng mún dính vài mấy cái vụ này đâu. Rắc rối chết đi đc.

- Ko sao đâu. Chị Kim lo hết rồi. Công một chuyện quan trọng nữa đây nè. Nhởi xuống để tui thông báo.-C.Băng mặt nghiêm trọng nói làm cho mọi người ngồi hết xuống về mặt nghiêm túc nói.

31. Chương 31:

-Chuyện gì mà căng dữ vậy hả?- Đ.Hằng nhìn C.Băng vẽ mặt hình sự nói thì lập thu hồi về mặt cợt nhả thay vào đó là vẻ nghiêm túc chỉ thấy lúc cô tập luyện và làm việc quan trọng.

- Bây h tui sẽ thông báo lún cái lịch làm việc trước nhé rồi nói cái việc kia sau. Thứ nhất là theo như lịch sắp sếp thì thứ sáu tuần này, tức là bốn ngày nữa chúng ta sẽ về nc để chuẩn bị một số thứ ở bên đấy trước khi nghỉ Tết âm lịch và sau Tết sẽ sang Hàn lưu diễn. -C.Băng nói.

- Rồi thế còn cái việc quan trọng kia là gì? - M.Anh sốt ruột hỏi.

- Bình tồm. Việc thứ hai là cao thể nhóm chúng ta sẽ ko còn là ba thành viên nữa mà là bốn. - C.Băng nói với vẻ mặt thâm trầm đáng sợ.

- WHAT? Sao lại thế? Tự nhiên lòi đâu ra nữa vậy? Mà cô ấy là ai kia chứ? - Đ.Hằng nghe xong cái tin “quan trọng” kia thì lập tức đứng dậy hỏi.

- Đúng đấy. Đang yên lành sao lại thế?- M.Anh dù ko có tỏ ra thái độ dữ dội như Đ.Hằng nhưng khi nghe thì cx ko tránh khỏi đc sốc.

- Tổ ko biết. Chỉ biết cô ấy kém chúng ta hai tuổi. Là con của phó giám đốc Trần. Tên là Trần Như Hân. Hiện đang là sinh viên thực tập của công ty. Tính tình thì ko rõ nhưng nghe ” giang hồ” đồn thổi là rất ăn chơi, chịu chơi và cực kì cực kì siêu hám trai. Luôn cho mình là nhất bởi vì ở nhà đc bố mẹ cưng chiều nên ko coi ai ra gì cả. Một tháng thay bạn trai ba lần và sở hữu một nhan sắc có dính vào “dao kéo”. -C.Băng

tuôn một tràng những gì mình hiểu biết về cái cô gái đc coi là thành viên chuẩn bị nhập nhóm ra cho mọi người cùng nghe.

- Sặc. Thế là các em khổ rồi - Nguyên nghe xong lí lịch “danh giá” của cô kia thì làm vẻ mặt bất đắc dĩ quay sang M.Anh nói.
- Thật là tai họa sắp đến cho một nhóm nhạc đình đám- Tỉ nghe xong thì cx ko chịu kém thêm vào một câu.
- Đáng tiếc đáng tiếc - Khải làm vẻ mặt đau khổ chập lưỡi vài cái.
- Mấy người có thôi đi ko? Tin tôi đánh cho nát bét bèn bẹt ko hả? Định thêm dầu vào lửa à?-M.Anh nghe mấy người kia châm đũa thì tức giận giơ tay ra dọa dẫm.
- Thôi nào. Bây h ko phải là lúc đùa. Chúng ta tạm thời hãy cứ hoãn đã đợi khi nào về nc gặp cô ta rồi bàn sau. Bây h gọi tiểu Phong xuống rồi ra ngoài quán ăn cơm đi. Cũng đã muộn rồi,sợ nấu ko kịp đâu.-C.Băng nhìn đồng hồ trên tay rồi lại nhìn mọi người nói.
- Ok vậy thì đi thôi.- Đ.Hằng nhanh chóng lấy lại đc rình thần hưng phấn hết to.

Thế là sáu người ba trai ba gái cùng một cậu bé trông rất đáng yêu leo lên xe phóng ra quán ăn cơm.Cả bảy người ăn cơm rất vui vẻ. Nhất là Tiểu Phong, cậu bé thích lắm! Lâu lắm rồi cậu mới đc ăn một bữa cơm ngon như vậy. Hôm nay cậu còn làm trò cho mọi người xe làm mấy anh chị lớn kia cười bò lăn bò càng ra đất khiến người ta tưởng là mấy đứa bị thần kinh chôn trại. Sau khi đánh chén no nê rồi thì lại phi về đi ngủ. Kết thúc một ngày. Và đang chờ ngày mai lên.

Dải phân cách thông báo chính là me

Ha lô các bạn đọc giả iu quý của ta. Ta xin lỗi vì mấy ngày trước ko đăng đc chap nào cho các bạn. Thành thật xin lỗi- Cui đầu gập người 180 độ-. Như ta đã từng comment ở dưới là sẽ từ 30-35 chap nhưng hiện nay xem xét lại thì bộ truyện này của ta có thể kéo dài từ 40-50 chap cơ. Và nói thật thì ta cũng ko biết là sẽ kết như thế nào là hợp lí để sớm full bộ truyện này. Bạn đọc giả yêu quý nào mà có thừa chất xám nghĩ hộ ta đc một cái kết thì ta sẽ biết ơn nhiều lắm. Và nhớ để lại cho ta vài cái comment nhận xét. Chê hay khen cũng đc ta nhận hết. Kể cả gạch đá vì đang có hứng muốn xây biệt thự 5 tầng. Thanhks you trước nhé ^^

32. Chương 32:

Vậy là hôm nay đã là ngày thứ ba sau cái ngày mà nó báo cái tin về nc ấy. Chỉ còn hôm nay và ngày mai nữa thôi là chúng nó sẽ đc về nhà mà sao trông mặt ai cx buồn bí xị vậy? (Ko nỡ xa người yêu chứ sao nữa).

Tranh thủ những ngày còn lại hai cái cặp M.Anh-Tỉ và Nguyên-Đ.Hằng kia đi chơi khắp nơi. Làm cho C.Băng và Khải phải cô đơn lẻ loi một mình. May mà C.Băng vẫn còn có tiểu Phong ko chứ chắc cô sẽ chết vì buồn mất. Hôm nay cô quyết định dẫn tiểu Phong ra ngoài chơi một chút để thoải mái vì mấy hôm nay cô với nhóc chỉ ở nhà để dạy nhóc nói tiếng Việt thôi.

- Bây h em thích đi đâu nào?- khóa cửa nhà đằng hoàng xong C.Băng quay người lại hỏi tiểu Phong.
- Em thích đi ăn kem - tiểu Phong nghĩ ngợi một lúc lâu rồi mỉm cười nói.
- Đc thôi. Chúng ta đi nào - C.Băng nghe vậy vui vẻ cầm tay tiểu Phong đi trên vỉa hè đến quán kem.

Trên đường đi thỉnh thoảng có rất nhiều người cứ quay lại để nhìn cô và nhóc. Trên đầu ai cx xuất hiện một cái dấu chấm hỏi to đùng với thắc mắc “cậu bé ấy là ai?”. Tiểu Phong mặc dù cx đã quen với việc bị người khác nhìn chằm chằm như sinh vật lạ khi đi cùng chị nhưng cậu bé vẫn thấy ko thoải mái lắm. C.Băng cx tình ý nhận ra đc vẻ mặt nhăn nhó như con khỉ kia thì bật cười nắm tay nhóc lắc đầu có ý bảo là ko sao. Thấy vậy cậu cũng mặc kệ những con người kia mà chuyên tâm vào quán kem trước mắt. Cả hai chọn một quán khá vắng, đa số toàn là những người già và các đôi tác gặp nhau nên cx ko có bị chú ý nhiều lắm. Nhanh chóng cả hai chọn đc một bàn khá vắng và khuất so với tầm nhìn ngồi xuống và bắt đầu gọi phục vụ.

- Chị ơi cho bàn em gọi đồ - tiểu Phong hét to gọi

Nhanh chóng có một cô phục vụ chạy ra trên tay cầm một tờ giấy và một cây bút niêm nở cười:

- Xin hỏi em muốn gọi món gì?- cô phục vụ nhìn thấy cậu bé đáng yêu trước mắt thì nhanh chóng sinh ra hảo cảm mỉm cười càng dịu dàng hơn nói.

- Cho em một ly kem vani chị nhé! -tiểu Phong cầm tờ menu phân vân hồi lâu rồi chỉ tay vào một cốc kem vani nhìn trông hết sức tươi ngon.

- Ok. Vậy còn bạn, bạn dùng gì? - Cô phục vụ chuyển sang phía C.Băng hỏi.

- À cho mình cx là một ly kem vani giống em ấy bạn nhé! -CBăng mỉm cười tươi tắn gọi món thì làm cho cô phục vụ hết sức bất ngờ đứng đơ ra một lát khiến C.Băng phải gọi mấy lần thì mới tỉnh.

- Vâng xin chị chờ cho một lát nhé.

Sau khi đồ ăn đc mang ra cả hai chị em cùng ăn rất vui vẻ rồi đi đến địa điểm tiếp theo là sân trượt băng. Vào đến cổng mua vé thì mới để ý ở đây rất đông nha. Thế là vô tình lại có hàng trăm con mắt hướng về phía hai người. Khổ thân ghê! Bây h mới biết làm người nổi tiếng đâu phải là dễ và sướng.

- Nào tiểu Phong ra đây chị dắt ko ngã đấy- nhìn tiểu Phong chập chững đứng còn chưa vững thì C.Băng liền biết là cậu ko biết trượt. Dơ hai tay ra nắm lấy đôi bàn tay nhỏ bé kia dắt từng bước một đi chậm chậm cho đến khi tiểu Phong đã trượt đc thành thạo thì cả hai chị em cùng nắm tay nhau trượt như là một đôi tình nhân vậy (so sánh như vậy ko biết có đúng ko nữa---).

Khi hai người trượt đến đâu là mọi người rẽ cho hai người đến đó. Có một số người còn chụp ảnh up lên weibo nữa cơ. Một số thì mạnh dạn hơn xin chụp ảnh và còn xin chữ kí. Nói chung là hôm nay đi trượt băng rất vui. Hai chị em cười suốt, thỉnh thoảng tiểu Phong có ngã làm C.Băng ngã theo nhưng sau đó hai người lại cùng nhau lăn ra cười.

33. Chương 33:

Sau khi cả hai chơi tất cả các trò đến chán chê một buổi thì trời cx đã sẩm tối. Hai chị em dắt tay nhau đi trên con dài vừa đi vừa hát. Trên tay tiểu Phong xách là hai hộp con gà và hai hộp gà rán cùng hai cốc milo mà nhóc và nó vừa mới mua. Hai chị em đi đc một lúc thì đến nhà. Vào nhà nó thì lấy bát đĩa ra còn tiểu Phong thì đang lau bàn.

- Nhanh ra ăn đi cho nóng nào tiểu Phong - bỏ hết đồ ăn ra C.Băng vẫy tay với nhóc gọi ra bàn ngồi ăn.

- Oa, ngon quá. Em mời chị ăn tối ạ - nhìn thấy thức ăn hai mắt tiểu Phong nhanh chóng sáng quắc lên như hai cái đèn pha ô tô lao vào ngấu nghiến ăn.

- Ăn từ từ thôi ko ngại - nhìn nhóc như vậy nó ko khỏi bật cười nói.

- Dạ vâng. Chị cx ăn đi chứ - nhóc cười nói.

- Tí nữa ăn xong chị đi mua ít đồ cá nhân. Em nằm chơi ko thì xem tivi ko thì máy tính nhé!- nó dặn dò nhóc một lát rồi ra ngoài mua đồ

34. Chương 33:

Sau khi cả hai chơi tất cả các trò đến chán chê một buổi thì trời cx đã sẩm tối. Hai chị em dắt tay nhau đi trên con dài vừa đi vừa hát. Trên tay tiểu Phong xách là hai hộp con gà và hai hộp gà rán cùng hai cốc milo mà nhóc và nó vừa mới mua. Hai chị em đi đc một lúc thì đến nhà. Vào nhà nó thì lấy bát đĩa ra còn tiểu Phong thì đang lau bàn.

- Nhanh ra ăn đi cho nóng nào tiểu Phong - bỏ hết đồ ăn ra C.Băng vẫy tay với nhóc gọi ra bàn ngồi ăn.

- Oa, ngon quá. Em mời chị ăn tối ạ - nhìn thấy thức ăn hai mắt tiểu Phong nhanh chóng sáng quắc lên như hai cái đèn pha ô tô lao vào ngấu nghiến ăn.

- Ăn từ từ thôi ko nghẹn - nhìn nhóc như vậy nó ko khỏi bật cười nói.

- Dạ vâng. Chị cx ăn đi chứ - nhóc cười nói.

- Tí nữa ăn xong chị đi mua ít đồ cá nhân. Em nằm chơi ko thì xem tivi ko thì máy tính nhé!- nó dặn dò nhóc một lát rồi ra ngoài mua đồ.

Trên con đường vắng vẻ, C.Băng đang xách túi đồ trên tay đi với vẻ thong dong. 1túi là đồ ăn còn một túi là đồ cá nhân. Đang đi trên đường vừa đi vừa ngâm nga giai điệu bài hát của nhóm nó thì nó gặp Khải. Hai người dừng lại một chút rồi cả hai cùng cúi đầu chào đối phương.

- Sao trời vừa tối vừa lạnh như vậy rồi mà em còn đi ra ngoài vậy? -Khải nhìn cô với ánh mắt lo lắng hỏi

- Em đi mua ít đồ. Còn anh, anh đi đâu vậy? - nó mỉm cười với anh rồi dơ cái túi mình đang xách lên nói.

- Anh đi ra ngoài chơi chút thôi. Ở nhà quai chán lắm! -Khải tiến đến lại gần nó giải thích.

- Oh, vậy anh có mún về nhà bọn m uống một cốc sữa nóng ko? Em phải về nhanh vì tiểu Phong vẫn còn đang ở nhà. -nó nhìn anh rồi mời mọc.

- Ok, đi thôi.

Thế là cả hai lại cùng đi về và cùng nói chuyện. Trên đường đi về nó cứ luyên thuyên biết bao nhiêu là chuyện mà anh cứ im lặng nhìn nó hoài. Thỉnh thoảng gật đầu rồi ừ một cái lấy lệ rồi lại nhìn nó tiếp làm mặt nó đỏ bừng ho nhẹ một cái để che đi vẻ ngượng ngùng của mình. Nhận thấy sự thất thố của mình Khải cx ko nhìn trực diện nó nữa mà chỉ nhìn lén thôi (bó tay với anh --). Đến nhà nó nhanh chóng mở cửa bước vào và Khải cx theo sau. Vào bếp lấy cho anh cốc sữa rồi nó cất tiếng gọi to.

- Tiểu Phong ơi, em đâu rồi chị về rồi này. - gọi mãi mà ko thấy cậu bé trả lời, lo lắng đi tìm khắp nhà mà chả thấy đâu.

- Em sao vậy? - Khải nhìn cô sốt sắng thế thì cx ko nhịn dc hỏi.

- Chết rồi, làm sao bây h hả anh. Em tìm khắp nhà mà chả thấy tiểu Phong đâu cả. Em lo lắm, ko biết thằng bé có làm sao ko nữa! - C.Băng nhìn Khải rồi ngồi thụp xuống đất nói.

- Em đã thử ra ngoài tìm chưa. Nhờ may thằng bé chạy ra ngoài rồi cx nên ỷ. - Khải đến bên nó vỗ vai an ủi.

- Ko đâu, dép của tiểu Phong vẫn còn ở đây mà, làm sao mà đi đâu dc. -nó lắc đầu phủ nhận.

- Vậy em tìm hết nhà chưa?- Khải nhìn nó thờ dãi.

- Em tìm hết rồi. Nhà vệ sinh, phòng bếp, phòng ngủ, phòng ăn, phòng tập nhảy tập hát và cả trên phòng thờ rồi mà ko thấy.- nó liệt kê hết tất cả các chỗ có thể tìm dc rồi lại òa lên khóc.

- À đúng rồi vậy em tìm trên tầng thượng chưa?

- Ừ nhỉ. Tại sao em lại ko nghĩ ra ta. Em quên mất. -nói rồi cả hai cùng chạy lên tầng thượng.

35. Chương 34: Lời Tỏ Tình Trên Sân Thượng.

- Tiểu Phong ơi em ở chỗ nào vậy?- vừa lên trên tầng thượng nó đã gọi um sùm cả lên. Nhìn thấy tiểu Phong đang ngồi ngẩn sao nó mới yên tâm ko gọi nữa.

- Em đây nè. Chị về nhanh thế? Em cứ tưởng chị đi một lúc nữa mới về nên lên đây ngẩn sao một chút. - nhóc quay đầu lại nhìn nao cười nói.

- Em làm chị lo lắm em có biết ko? Chị còn cứ tưởng em bị làm sao rồi cơ. Lần sau ko dc thế nhé! Chị lo lắm đấy- nó chạy đến ôm nhóc vào lòng trách yêu.

- Em biết rồi mà. Chỉ tại em chán quá thôi. À mà sao anh Khải cx ở đây vậy. Anh đến chơi với em à? - nhóc nói rồi nhìn sang Khải thắc mắc hỏi.
- Anh với chị em vừa mới gặp nhau ở ngoài đường nên chị em tiện lời mời anh về đây chơi. -khải mỉm cười rồi xoa đầu nhóc. Oa, lúc ấy trông anh đúng là đẹp trai chút người nha. (hic hic oa oa gato quá đi à

36. Chương 35:

E hèm na có chuyện muốn thông báo với mọi người nè. M.n chú ý nhé!

- Thứ nhất: có một số bạn đọc giả bảo na là cho tên của chương truyện. Nhưng xin thưa với các bạn rằng mình rất ngu cái khoản tóm tắt truyện này nên xin mọi người thông cảm cho.
- Thứ hai: truyện của mình nguyên bản là dc viết và đăng ở cho nên có một số trang truyện họ cắt truyện của mình linh tinh nên thành ra có một số chương bị cắt và thiếu truyện. Bạn nào mà muốn đọc hoàn chỉnh thì có thể vào nhé!

Mình chỉ thông báo thế thôi. Bậy h vào truyện luôn nhé!

—Ta là dải phân cách aaaa—

Sau khi buông nó ra, Khải lấy hai tay áp lên má nó để nó nhìn thẳng vào mắt anh, ko dc phép lảng tránh.

- Thế nào? Bậy h em có đồng ý làm người yêu anh ko? Anh hứa sẽ yêu thương và bảo vệ em mà, em đồng ý đi nhé - Khải nhìn nhĩ nói giọng cầu xin khẩn thiết khiến nó đơ lun ko nói dc cứ ập ứng.
- Em đừng có ập ứng thế nữa. Em nói đi mà- anh giục nó nói đáp an. Ôi trời đất quỷ thần ơi, bậy h trg lòng anh như có hàng trăm nghìn con kiến bò. Khó chịu và sốt sắng ko có lời nào diễn tả. Thậm chí anh còn hồi hộp hơn cái lúc mà lần đầu tiên ra mắt ca khúc mới ấy chứ!
- Em....em...em đồng ý!- nó ập ứng mãi rồi cx đồng ý.

Anh nghe dc câu trả lời của nó thì nhảy cẫng lên vui sướng ôm nó quay mòng mòng lún hà. Anh bỏ nói xuống rồi hai người lại hôn nhau. Bỏ nó ra, anh nắm lấy tay nó rồi ôm tiểu Phong nằm lên đùi mình. Cho nó nằm dựa người vào vai anh. Hai người cùng nhau ngắm sao. Cảnh tượng lúc này trông rất là hạnh phúc nha. Như một gia đình thứ thiệt vậy, thật là ko thể ko khiến người ta ngưỡng mộ.

Sáng, 7h.

” Đã đến h dậy, bậy h là 7h00”.

Tiếng chuông báo thức ở máy điện thoại vang lên. Đ.Hàng chậm rãi lười biếng mở mắt ngồi dậy. Với lấy chiếc điện thoại ở trên đầu giường mở máy xem thời tiết. “Oa, hôm nay chỉ có 25 độ, thoáng mát. Thời tiết thật là đẹp. Cx phải thôi, Tết đến nơi rồi thì trời phải ấm lên”- cô thầm nghĩ.

Làm vệ sinh cá nhân xong xuôi tất tần tật rồi xuống nhà. Vừa xuống cô đã nhìn thấy nó, M.Anh và nhóc đang ngồi ăn sáng.

- Sao dậy mà ko gọi tớ vậy? -kéo ghế ra ngồi vào bàn, lấy suất thức ăn của mình cô nói.
- Tại thấy cái M.Anh nó bải với tớ là hôm qua cậu với Nguyên đi chơi về muộn nên hôm nay o gọi cậu dậy sớm mà để cho cậu ngủ - nó chậm rãi lên tiếng trả lời.
- Mà Khải ới cậu sao rồi? - M.Anh tò mò hỏi.
- Sao cậu biết?- nghe đến chuyện đó nó giật mình ngược lên hỏi.
- Thì tớ là quân sư tình yêu cho cậu ta mà-M.Anh vỗ ngực tự hào như vẽ vừa lập ra dc chiến công to lắm ý.

- Cậu... Thôi đi rồi, tớ với anh ấy thì cx giống các cậu với hai người kia thôi.- nó định mắng cho M.Anh một trận nhưng mà nghĩ nếu như ko có M.Anh thì làm sao nó với anh lại thành đôi nên lại thôi.

- Ồ, nhanh ghê ha. Chắc chắc, tớ bãi rồi mà, Khải là đẹp trai nhất nhóm đấy, cậu ko cưỡng lại đi đâu- Đ.Hàng ra về ta đây nói đúng đáp.

- Thôi ăn đi. Ngày mai về rồi, các cậu có định đi đâu nữa ko hay là đi chơi với các cậu ấy ko? -nó chuyển chủ đề.

- Ko đi. Hôm nay ba chàng có lịch đi chụp ảnh rồi, ko đi đi đâu. Chắc bọn tớ ở nhà -M.Anh tiếc nuối nói.

- Thế thì các cậu đi cùng với tớ và Tiểu Phong gặp bố em ấy nhé. Sau đó lấy thủ tục cho em ấy rồi đi mua quà về cho các anh chị ở công ty và bố mẹ nữa.- nó đề nghị nói.

- Ok. -đồng thanh.

Thế là bốn người sau khi ăn xong thì bắt đầu di chuyển tới nhà của bố nhóc. Trên xe nhóc cứ hồi hộp đứng ngồi ko yên. Thấy nhóc như vậy ba đưa nó cx thông cảm rồi cố an ủi. Tầm nửa tiếng sau thì đến. Nhóc nhìn ngôi nhà mà bố nhóc đang ở hiện nay mà ko khỏi há hốc mồm. Đây là chỗ mà bố nhóc ở ư? Cố gắng đứng vững và ko bật ra tiếng khóc, nhóc ngẩng đầu kèn trời hít một hơi thật sâu rồi mỉm cười với ba người bọn nó ở đằng sau.

- Em cứ vào đi. Bọn chị ở ngoài này chờ em nhé! Ko có gì phải căng thẳng. Cứ bình tĩnh là đi.- nó tiến lên ôm nhóc vào lòng nói.

- Vâng, em biết rồi- nhóc mỉm cười lại với nó.

* Mình giới thiệu chỗ này tí nhé: sau khi công ty mà bố nhóc bị phá sản cách ngày mà nhóc bỏ đi ko lâu. Nó đã cho người điều tra và biết đi chỗ ở của họ hiện nay ở đây. Hiện nay dì của nhóc (cái bà mẹ kế í) đã mang thai và đẻ ra một bé trai. Nhà mà bọn họ ở hiện nay có thể nói là giống như cái khu ổ chuột mà ở bên Ấn Độ ý, chỉ cao điều là trông sạch sẽ và đỡ tồi tàn hơn thôi.

Sau khi nhóc đi vào nhà bố nhóc thì chúng nó ngồi vào xe đợi để tránh m.n xung quanh bàn tán. Ba người ba cái điện thoại nhắn tin cho người yêu. Thỉnh thoảng lại cao tiếng cười hihi haha của bọn nhí vang lên. Nói chung là trông ai cx rất hạnh phúc.

Hơn một tiếng sau nhóc bước ra, nhìn thấy bọn nhí nhóc liền chạy đến chui tọt vào xe.

- Thế nào rồi em? -nó thấy nhóc vừa vào thì đã kéo nhóc lại hỏi.

- Em ko sao cả, mình về thôi! Em hơi mệt! Để hôm khác em kể các chị nghe. - nhóc cười yếu ớt với chúng nó nói.

Thấy vậy M.Anh và Đ.Hàng định hỏi thêm nhưng thấy nó lắc đầu lên lại thôi. Thế là cả ba phóng xe đi làm hết tata tần tật mọi việc rồi phóng xe về nhà nấu cơm. Có cả ba chàng kia nữa. Nhờ thế mà tâm trạng nhóc đi kéo lên một tí và đã cười với chúng nó làm chúng nhí cx bớt lo hơn.

Buổi chiều và tối thì chúng nó đến công ty mang theo cả tiểu Phong nữa chào tạm biệt mọi người rồi về.

Buổi tối thì bảy người tụ họp lại ăn cơm và ngủ tại nhà chúng nó. Ko có gì đặc sắc nên mình ko kể nữa nha.

37. Chương 36: Việt Nam- Quê Hương Của Ta.

Sáng 7h45'

Hôm nay là ngày mà bọn nó về . Sáng sớm, bốn người chúng nó dậy từ rất sớm để chuẩn bị quần áo, bữa sáng rồi sắp xếp thủ tục xuất cảnh. Xong xuôi đủ mọi thứ rồi chúng nó bắt đầu ngồi lên xe. Ngồi ở sân bay mãi một lúc sau thì chúng nó thấy ba chàng nhà ta bịt kín từ đầu đến cuối. Vẫy tay gọi ba người đó lại chỗ mà mình đang đứng.

- Sao ba người đến muộn vậy. Suýt nữa là bọn em lên sân bay rồi đấy- M.Anh thấy ba người bọn họ thì trách.

- Anh xin lỗi, tại vừa nãy tí nữa thì bị fan phát hiện. May là trốn kịp chứ ko thì toi.- Tỉ chạy lại chỗ M.Anh nói.

- Thôi ęc rồi. Dù gì thì cx gặp ęc nhau. Bấy h bọn em cx chuẩn bị lên máy bay rồi. Những việc mà bọn em nhờ các anh í, nhớ phải thực hiện. Còn nữa, lần này đi có lẽ là tầm khoảng 1 năm nữa mới trở lại TQ. Có gì thì cứ a lô nhau một câu. Còn anh, lém phéng với ai là chết- C.Băng quay sang dặn ba chàng rồi lại quay sang nhìn Khải nói với ánh mắt đe dọa.

- Anh biết rồi mà. Sẽ ko như vậy để em lo lắng đâu- Khải cầm tay cô gật đầu nói.

- Huhu, anh à. Khi nào em về sẽ gọi cho anh. Một ngày phải gọi cho em đủ mười lần nhớ chưa? Ôm đau bệnh tật gì thì phải nói. Còn nữa, ko ęc tập luyện quá sức đó- Đ.Hằng chưa gì đã nc mắt ngấn nc mắt dài ôm lấy Nguyên nói.

- Anh biết rồi mà, em cx phải thế nhé! Khi nào về nhớ gọi cho anh nghe chưa? - Nguyên ôm người yêu của mình vào lòng rồi vuốt tóc cô dõ dảnh.

Năm người còn lại nhìn thấy cảnh này mà ko khỏi rùng mình nổi da gà da trâu da bò hết lên. Tởm vãi chường ra. Sến ko thể chịu ęc. Bấy người đang quyeen luyện nhau ko rời thì tiếng của cô tiếp viên hàng ko vang lên cắt đứt mọi hoạt động của họ: “ Đã chuẩn bị đến h khởi hành, xin mời các hành khách đi chuyển bay mang số hiệu QT60893 từ Trùng Khánh Trung Quốc về Hà Nội Việt Nam lên máy bay. Xin thông báo lại...”

- Thôi đến h rồi, bọn em lên máy bay đây. Mọi người về đi ko rồi lại bị fan phát hiện đấy. - M.Anh nghe thấy vậy thì tiếc nuối bảo ba chàng.

- ęc rồi. Đợi các em đi vào cổng sân bay rồi bọn anh về. Các em lên máy bay đi ko lỡ chuyến đấy.- Tỉ nói.

Thế là bốn người dắt nhau vào cổng soát vé để lên máy bay. Ba chàng thì đợi đến lúc mà ba nàng đi khuất rồi thì mới dắt tay nhau đi về.

Trên máy bay thì mỗi người làm một việc. M.Anh thì ngồi đọc tạp chí. Đ.Hằng thì ngồi đọc tiểu thuyết. Tiểu Phong thì nằm ngủ vì là lần đầu tiên đi máy bay nên cậu nhóc có vẻ sợ. C.Băng thì ngồi nghe nhạc nhìn ra ngoài cửa sổ. Một lúc sau thì tất cả nằm ra ngủ hết. Chị Kim quản lí và đoàn ê-kip thì đã bay về trước để tránh gây sự chú ý. Bốn người bọn nó thì cx đi khoang hạng nhất nên cx ko ai phát hiện. Ngồi trên máy bay ęc 5 tiếng thì bốn người xuống sân bay. Vì cứ nghĩ là mình về bí mật ko ai biết ngoài công ty và gia đình nên các cô cx ko nghĩ rằng sẽ có các fans sẽ đến chào đón mình nhưng cả ba người đã nhầm. Vì muốn cho ba người vui vẻ hơn nên công ty đã thông báo trên trang chủ cho toàn bộ FC biết ngày h mà các cô về và còn thông báo thêm về sự xuất hiện của Tiểu Phong. Bước ra khỏi cổng sân bay ba người đã bị khung cảnh làm cho đứng hình. Các fans thì đứng thành các hàng dài, sân bay thì tràn ngập những dải băng rôn màu trắng có in hình đôi cánh thiên thần, còn có hình trái tim và những tấm hình của các cô nữa. Thật sự thì các cô đã bị xúc động mạnh. Ba người bọn họ tay dắt Tiểu Phong đi ra chào các fans. Các fans ở bên ngoài thì hò hét um sùm lên. Do xô đẩy nhau nên có bốn bn nữ đã bị xô ra khỏi tầm chắn của sân bay. Ba người chạy ra đỡ từng người dậy còn tiểu Phong thì nhanh chóng nhặt đồ giúp. Hành động đó đã ęc toàn bộ FC chứng kiến, họ vô cùng cảm động. Các phóng viên. nhà báo thì ko ngừng chụp ảnh lia lịa. Tất cả tạo nên một khung cảnh thật là nhộn nhịp kèm theo một chút xô bồ, hỗn loạn.

Hôm nay mình chỉ viết đến đây thôi. Các bạn chờ đón đọc chap tiếp theo nhé!

38. Chương 37: Việt Nam- Quê Hương Ta- P2

Ra khỏi sân bay, bốn người ęc các bác bảo vệ chắn cho lên xe an toàn khỏi chỗ fan đang gào thét kia. Trước khi lên xe ba đứa chúng nó còn ko quên vẫy tay chào các fans khiến cho các fans rất cảm động. Trên đường đi về công ty chúng nó ko ngừng ôn tập lại tiếng Việt cho nhóc. Ba đứa chúng nó phải công nhận rằng tiểu

Phong là một cậu nhóc cực kì thông minh. Chúng nó mới chỉ dậy đc có mấy ngày thôi mà nhóc đã nói và phát âm đc khá là chuẩn. Đến trước cổng công ty, chúng nó đi xuống còn tiểu Phong thì ngồi trên xe. Vào trong công ty có rất nhiều người nhìn thấy chúng nó đã ra chào và chúng nó cũng chào lại. Bước thật nhanh đến phòng CEO, mở cửa bước vào đã thấy ông ngồi trên bàn tiếp khách vẫy tay chào chúng nó. Ba đứa chạy ào vào ôm lấy ông. Ông nhìn ba đứa nó cưng chiều xoa đầu từng đứa.

- Thế nào, ba đứa đi lưu diễn lần đầu tiên có vui ko? -ông Minh mỉm cười nhìn chúng nó nói.

- Vui ạ. Nhưng chúng con nhớ ông lắm! - nó là đứa đầu tiên trả lời.

- Đúng đấy ạ! Mà chúng con có mua quà cho ông đấy nhé!- Đ.Hằng nhanh nhẩu trả lời còn M.Anh thì nhanh tay đưa hộp quà to bự ra trước mặt ông.

- Mấy cái đứa này, bày vẽ quá đi. Nhưng thôi mấy đứa có lòng thì ta cx có dạ mà nhận, hehe- ông lém lỉnh nói.

- À mà ông ơi ông biết cái tin chúng con đang hẹn hò với TFboy rồi đúng ko ạ- nó nhanh chóng bỏ cái thái độ phờn đi thay bằng vẻ mặt nghiêm túc khi nhắc đến công việc.

- Ủ, ta biết rồi. Bên đó ko có phản ứng gì thì thôi. Nếu như là phản ứng tốt thì giá cổ phiếu sẽ tăng nhanh, còn ngược lại thì cả hai sẽ có hướng giải quyết êm đẹp cho các con.- ông cũng làm vẻ mặt hình sự nói.

- Ông ơi, thế tại sao lại cho người mới vào nhóm con. Lại còn là con phó giám đốc Trần nữa chứ?- M.Anh thắc mắc hỏi.

- Ấy za, cái này thì ta cx phải thành thật xin lỗi mấy đứa. Bản thân ta cx chẳng ưa gì con bé ấy. Chỉ là ông Trần là người có nhiều đóng góp to lớn cho công ty ta, chẳng lẽ ông ta xin một việc nhỏ nhoi như thế cho con gái ông ấy mà ta lại nỡ từ chối sao?- ông Minh thở dài nói.

- Nhưng nhờ may cô ta ko có tài thì sao? Con nghe giang hồ đồn thổi là cô ta chẳng ra gì đâu- cô bữu môi nói.

- Thế thì ta sẽ ko cho con bé ấy vào nữa. Trước mắt là cx sắp Tết rồi. Tí nữa các con xuống gặp con bé, sau đó về nhà nghỉ ngơi đi. Ta đã thông báo cho bố mẹ mấy đứa rồi. Nghỉ đợt này coi như là sáng khoái đi. Sau Tết sẽ có chuyến lưu diễn sang Hàn. Trước đó mấy ngày thì các con hãy xem xét xem như thế nào để cho con bé sang Hàn cùng, với tư cách là thành viên mới.- ông ôn tồn chậm rãi nói. Giọng nói ko nhanh ko chậm nhưng cũng đủ để khiến ba đứa chúng nó ngồi yên ko dám ho he.

- Vâng, chúng con hiểu- ba đứa cùng đồng thanh gật đầu khiến cho ông hết sức hài lòng.

Sau khi nghe ông dặn dò xong thì ba đứa chúng nó cx xin phép đi gặp mặt thành viên mới. Ông cx ko có phản đối mà cho chúng nó đi ra.Nhanh chóng đi xuống phòng tập của chúng nó để gặp thành viên mới. Trông đứa nào cx hết sức chán nản, vẻ mặt rất ư là miễn cưỡng. Bảo là thành viên mới là một người tốt, có thể đưa nhóm lên một tầm cao mới thì chúng nó ko có ý kiến gì. Đây thì là nhờ đi cửa sau mới chuẩn bị đc vào thì chưa gặp cx biết là như thế nào rồi. Lại thêm những lời đồn thổi nữa. Ko chán mới lạ!

Đến trước cửa phòng, ba đứa chúng nó phải bịt tai lại nhăn nhó vì tiếng nhạc phát ra từ phòng tập quá to. Mở cửa bước vào, ba đứa thấy một cô gái tầm 19t, mặc một chiếc váy ngắn cũn cỡn,áo hai dây, tóc nhuộm màu cầu vồng đang ngồi lắc lư theo điệu nhạc có vẻ rất hăng say. Chúng nó cố gắng đập vào vai cô ta mấy lần mà cô ta vẫn ko thèm dừng nhạc mà còn lắc mạnh hơn. Tức mình nó đi đến chỗ đài tắt nhạc đi. Cô gái đó ko còn nghe thấy tiếng nhạc nữa thì mới khó chịu ngước lên.

- Con mẹ nó, đứa nào tắt nhạc của tao thế?

Vâng, và trạng thái của chúng nó bây h là hoàn toàn sốc khi nhìn thấy cô gái này cộng thêm những lời nói thô tục vừa phát ra từ miệng của cô gái 19t khiến chúng nó đơ luôn toàn tập.

- Đây mấy cô là ai? Tại sao lại tắt nhạc của tôi?- Thấy mấy người lạ đang đứng trg phòng mình ko thèm trả lời mà cứ nhìn mình chằm chằm khiến cho cô ta khó chịu.

Sau khi nghe cô ta nói thì chúng nó mới hoàn hồn lại, lấy lại tinh thần vừa mới đánh mất. Ba đứa chúng nó bắt đầu giới thiệu.

- Tôi là C.Băng, trưởng nhóm Angel frost và là chủ cái căn phòng tập này.
- Tôi là Đ.Hàng.
- Tôi là M.Anh.

Nghe ba đứa nó giới thiệu mà cô ta há hốc mồm ra.

39. Chương 38: Thành Viên Mới- Ấn Tượng Ko Tốt.

Chúc mừng năm mới các bạn đọc giả thân mến! Một lúc nữa là đến giao thừa rồi. Sang năm mới, yoonaxin chúc các bạn đọc giả sức khỏe dồi dào, may mắn cả năm, gia đình hạnh phúc! Và cuối cùng là chúc các bạn Sone, Tứ Diệp Thảo, EXO-L một năm mới an khang thịnh vượng, lộc tràn trề đầy năm. Mọi việc ư như ý muốn.

Ấn tượng đầu tiên của cả ba đứa về Hân- thành viên mới là một cô gái ăn mặc thiếu vải, mặt mũi trang điểm lòe loẹt, đầu tóc nhuộm nhiều màu. Ấn nói thiếu giáo dục, phát ngôn bừa bãi, kiêu căng hống hách. Ko coi ai ra gì. Ra vẻ bất cần đời. Cóc sợ ai? Bỏ con nhà nào? Vần vẩn và mây mây. Nhìn cô gái trước mắt mà cả 3 ko khỏi ngán ngẩm. Thật đúng là tai họa mà.

Đối với ả mà nói (mình gọi là ả vì Hân là nhân vật phản diện đầu tiên trg bộ truyện của mình), ba người con gái trước mắt quả thật rất đẹp. Một người thì tỏa ra khí chất hơi lạnh lùng, bí ẩn(Băng đó). Một người thì toát lên vẻ tinh nghịch, đáng yêu (Hàng). Người còn lại thì trầm và có vẻ ít nói hơn(ai tự biết). Cả ba đều toát lên vẻ đẹp cao sang, thanh lịch. Và điều quan trọng nhất là cả ba đều đẹp hơn ả. Nhìn chúng nó mà ả thấy ghen tị vô cùng. Nhưng vì là đàn chị nên ko dám làm gì.

Hai bên nhìn nhau đánh giá đối phương một hồi rồi cuối cùng ả ta lên tiếng.

- Xin chào ba chị, em là ai chắc các chị đã biết (cứ làm như mình nổi lắm ý). Xin nói luôn là mong các chị giúp đỡ để em sớm vào đc nhóm các chị. Mà mấy chị cx mau mà chủ động làm quen với em đi. Đợi đến lúc em nổi rồi thì các chị ko còn giá trị đối với công ty. Nếu bị đuổi thì em có thể xin bố em nói giúp- ả ta kênh kiệu nói. Cứ cái kiểu mình là nhất khiến ba người khó chịu mặt đen xì.

- Cảm ơn thành ý của cô. Chúng tôi sẽ ghi nhận. Nhưng tôi nói trước. Cô đừng tưởng cô có bố làm giám đốc mà lên mặt kênh kiệu. Cô có đc vào nhóm ko còn phải do chúng tôi xem xét, ko biết ai phải lấy lòng ai đâu? Nếu như đã vào nhóm là phải hết mình vì nhóm, phải cố gắng làm sao để có ích. Nếu đã đc vào nhóm thì sẽ là chị em với nhau. Coi nhau như chị em ruột thịt. Tôn trọng và yêu thương lẫn nhau. Tôi nói luôn. Cô chưa đc công ty cho là thành viên chính thức, mới chỉ là thực tập viên chưa đc công bố. Nên cứ cẩn thận đấy.- giọng nó trầm xuống, lạnh lùng đến đáng sợ. Nói xong ng cả ba đứng dậy phải cúi đầu quay đi luôn làm cho ả tức xì khói.

” Ba con **ó chết tiệt. Cứ đợi đấy. Tao sẽ cho chúng mày biết thế nào là lễ độ”

—————Ta là dải phân cách thời gian—————

Sau khi ở công ty đi ra, cả ba đi về nhà M.Anh vì bố mẹ của cả ba người đang ở đó. Bước vào xe thấy nhóc đang ngủ ngon lành. Nó lắc đầu mỉm cười nghĩ, đúng là trẻ con. Trên đường về nhà cả ba đều rất hồi hộp. Lâu lắm rồi họ chưa nhìn thấy bố mẹ. Ko biết họ có sao ko? Nổi vui mừng tràn ngập cùng ko khí Tết khiến trong lòng mỗi người đều dâng lên một cảm xúc khó tả.

Một lúc sau thì trước xe dừng bánh. Hiện ra trước mắt họ là một ngôi nhà to và sang trọng. Đánh thức nhóc dậy; bốn người lần lượt xách từng túi đồ to nhỏ vào nhà. Vừa vào nhà chúng nó đã nhìn thấy bố mẹ của cả ba ngồi thể thụ đông đủ ở phòng khách.

Chị của nó thì đang ngồi nghe người lớn nói chuyện và ngồi gọt trái cây.

40. Chương 39: Tết Đến Mọi Nhà.

- Mọi người, bọn con đã về - Cả ba cùng đồng thanh hét lên làm mọi người bất động. Giọng nói này, chẳng phải là của ba đứa con yêu dấu của họ hay sao.

Tất cả cùng quay đầu lại nhìn thì thấy ba người con gái cùng một cậu bé đang đứng ở trước cửa nhà, tay xách túi đồ đạc to đùng. Ừa ra trong vui mừng, chị nó là người đầu tiên.

- Hello bé cưng, chị nhớ bé quá à? Sao đi lâu vậy mà ko gọi cho chị?- Chị Trang thấy nó thì bay ngay ra hỏi han.

- Em xin lỗi, tại em bận quá. Con chào cả nhà ạ- trả lời chị xong, nó quay sang cúi gập người xuống chào cả nhà.

- Chúng con chào cả nhà ạ- M.Anh và cô cx đồng thanh.

- Thôi mấy đứa vào nhà đi. Cất đồ đạc rồi xuống ăn cơm- ông Văn(bố nó nói).

- Vâng-all.

- Khoan đã! Còn cậu nhóc kia là ai thế?- theo đường chỉ tay của chị nó, tất cả mọi người đều tập trung hướng mắt về phía nhóc.

- À em quên. Xin giới thiệu với m.n, đây là Tiểu Phong. Em ấy đc bọn em nhận nuôi. Tí nữa xuống em sẽ kể chuyện của em ấy cho m.n nghe.- M.Anh lên tiếng giải thích.

Thế là bốn người rồng rắn nối đuôi nhau đi lên lầu. Mấy người lớn thì cx chả có ý kiến gì cả, lại vui vẻ nói chuyện.

Sau khi cất đồ đạc xong, M.Anh dẫn nhóc đến căn phòng ở bên cạnh nó. Dắt tay nhóc xuống lầu. Nhìn người lớn rồi kể đầu đuôi sự việc cho m.n nghe. Mấy mẹ thì cứ vừa nghe vừa sụt sịt. Mấy bố thì nghe cứ tỉnh thoảng lại chập miệng lắc đầu. Xong ai cx thông cảm đồng ý. Dù gì thì nhóc cx chỉ là 1 cậu bé, lại có người cha như vậy. Nhà bọn họ tuy ko giàu nhưng cx ko đến nỗi tiếc thêm một miếng ăn. Vả lại, đây lại là một cậu bé vô cùng đáng yêu nữa. Rồi m.n cx bắt đầu ngồi vào bàn ăn. Hôm nay đã là 29 Tết rồi. Ngày mai sẽ là giao thừa. Nhà M.Anh mới chỉ dọn dẹp lại thôi chứ chưa trang trí gì cả. Ăn xong, tất cả 4 người lớn bé đi ra xe tiến đến chợ hoa. Vì đi ko cả trang nên vừa đến chúng nó đã bị fans vây kín. Phải mãi một lúc sau mới thoát đc. Lòng vòng một lúc thì chúng nó cx mua đc ít đồ và một cây đào thật đẹp để đón Tết. Đây là lần đầu tiên nhóc ăn Tết ở Việt nên có vẻ hào hứng lắm. Đi đc một lúc thì chúng nó vòng lại siêu thị mua đồ ăn rồi mới vòng về nhà. Về đến nhà, chúng nó bắt tay ngay vào trang trí. Chỉ một lúc sau, căn nhà như là một lâu đài thu nhỏ vậy. Xong xuôi chúng nó lại chui xuống bếp cùng mấy mẹ nấu ăn.

Bây h chỉ có ăn và ngủ nên mình ko kể nữa nhé!

Sáng ngày 30 Tết, 9am.

Sau khi ngủ một bữa ngon lành thì chúng nó và nhóc mới bắt đầu mò dậy. Vừa xuống đến tầng một chúng nó đã ngửi thấy mùi thức ăn thơm phức bay vào mũi. Mất lờ mờ đi theo hướng có mùi thức ăn, bốn đứa chúng nó ngồi xuống thì thấy cả một bàn thức ăn toàn món ngon. Xong vào ăn như hổ bị bỏ đói, ăn xong còn lấy tấm xĩa răng. Đúng là ko đâu hạnh phúc bằng nhà mình.

Ăn xong chúng nó bắt đầu đi làm nhiệm vụ. Ba đứa chúng nó thì phụ trách nấu ăn, ba ông bố thì mổ gà để cúng. Ba bà mẹ thì đi mua sắm đồ đạc. Lại một ngày y hệt hôm qua. Mỗi tội hôm nay là ngày đón giao thừa.

Chiều ngày 30 Tết, 16h.

Cả nhà đang tất bật chuẩn bị mọi thứ để hoàn thành cho việc đón năm mới. Sau khi chuẩn bị xong cả nhà chúng nó ngồi vào ăn cơm. Xong thì lại ngồi quây quần bên nhau để chuẩn bị xem chương trình yêu thích-Táo quân. Đây là chương trình mà chúng nó mong đợi nhất trong năm. Vì là lần đầu tiên nên nhóc xem rất chăm chú, thỉnh thoảng những chỗ có nhạc chế hoặc những câu nói của giới trẻ là chúng nó và cả nhà lại cười phá lên. Rất là hạnh phúc.

Xem xong bốn đứa chúng nó chui lên phòng, chị nó thì cx trốn nốt. Mở điện thoại lên gọi free time cho ba chàng.

-“Hello, về nhà thế nào, có vui ko?”- vừa bật máy lên đã thấy ngay cái mặt của Nguyên đập vào màn hình.

- Có, vui lắm! Thế anh bên đấy thế nào? Có vui ko? Có nhớ em ko? - Đ.hàng thấy Nguyên lên tiếng thì nhảy tót lên giựt cái máy đt trên tay nó.

-“Có! Anh nhớ em nhiều lắm!”- thấy người yêu mình nguyên bắt đầu giở trò làm nũng.

Sau đó thì chúng nó và mấy chàng cứ ngồi tâm sự với nhau đến hơn 11h, thỉnh thoảng nhóc lại chen vào 1 câu khiến cho cả đám cười phá lên. Đến gần 12h thì tất cả xuống nhà. Và thời khắc giao thừa cx đã đến. Ai cx mong ngóng và chấp tay thầm cầu ước cho những dự định trg tương lai và người thân của mình sẽ đều tốt đẹp và an lành.

41. Chương 40: Rắc Rối Với Thành Viên Mới.

P/S: Các bạn đọc giả à, mình hỏi thật nhé. Truyện mình viết có đc ko? Tại mình viết xong đọc lại cứ có cảm giác là nó nhảm nhảm kiểu gì í. Bn nào có ý kiến gì thì cứ comment thật lòng nhé! Mình hiện tại rất nản và đang có hiện tượng muốn dừng truyện viết truyện mới. Có bn nào có lời khuyên gì hông? Góp ý giúp mình với.

Mùng 1 Tết.

Hôm nay là ngày đầu tiên của năm mới 2024, đáng lẽ ra h này chúng nó phải đc ở nhà để sum vầy cùng gia đình nhưng ko. H này chúng nó đang phải ở phòng tập để tập tiếp MV mới. MV này ko giống những MV trước, nó giống kiểu mấy MV bên Hàn. Động tác mạnh mẽ và dứt khoát, có nhiều nốt phải lên cao mà thời gian chỉ có 4 ngày nên chúng nó phải cố gắng hết mức để quay đc sản phẩm hoàn hảo nhất. Nếu như có ba chúng nó thôi thì ko sao. Những chuyện này chỉ là chuyện bình thường. Nhưng đây còn có cô ta-Hân. Chúng nó rất mệt mỏi vì cứ tập đc một lúc thì cô ta lại kêu mệt rồi ko chịu tập nữa khiến chúng nó gần trưa rồi mà ko tập xong đc phần đầu của bài. M.Anh ức chế tới mức suýt nữa thì ra đánh cho ả ta một trận. May mà có nó và cô giữ lại.

- Tớ hết chịu nổi cô ta rồi. Người gì đâu mà như ko có sức í. Tập đc chưa đc 30’ đã kêu mệt. Bình thường h này là bọn mình tập xong phần khung của bài rồi.- M.Anh bức xúc nói.

Đ.Hàng cx gần như phát điên lên nói với nó.

- Cậu ra bảo cô ta đi. Tớ mệt lắm rồi. Thà cứ tập một mạch rồi nghỉ cho đỡ mất mạch nhảy còn hơn. Tớ ko thể nào tập trung hết tinh thần vào bước nhảy đc. Với lại đoạn của cô ta cx chỉ có một đoạn ngắn để PR thôi. Hôm nay cô ta ko tập cx đc mà.

Cuối cùng thì nó cx phải nghe lời 2 con bn mà đi ra chỗ cô ta bảo:

- Này Hân, chị thấy em hình như mệt đúng ko?

Thấy C.Băng đi ra chỗ mình hỏi thăm, ả ta ngược mặt lên trả lời:

- Vâng ạ. Các chị tập kinh khủng quá, em ko theo kịp.

Nó nói:

- Vậy thì em về nghỉ đi, đoạn của em chỉ có một ít thôi, ko có nhiều đâu. Để khi nào bọn chị tập xong thì sẽ tập cùng em.

Ả ta vẫn mặt dày nói:

- Thôi em ngồi đây xem các chị tập cx đc ă. Ko làm phiền các chị đâu.

Cuối cùng nó cx phải chịu thua ả ta mà mặc kệ. Thế là ba người bắt đầu tập lại từ đầu. Hiện tại họ đang rất hăng say nên ko để ý đến ả ta. Nhưng ai ngờ ả ta ko biết điều lại còn móc điện thoại ra quay lại đoạn video mà chúng nó tập bài mới. Bài này đc coi là bài bí mật để kỉ niệm ngày ra mắt nhóm. Ngoài những người trg công ty thì ko ai biết. Tin tức đc phong tỏa hết. Quay xong ả ta post lên face với dòng status:

” MV mới của Angela frost đây nà các fan, hay lắm nhé!

Chỉ sau 5' với lúc đăng video thì đã có hơn 20.000 lượt xem, hơn 20.000 lượt like và rất chi là nhều nhều comment. Phải công nhận là độ nổi tiếng của chúng nó khủng thật. Nhưng đây lại là một tai họa đối với chúng nó và cả công ty.

Sau khi đăng xong video thì ả ta cx đi về luôn mà bọn nó thì cx ko để ý luôn.

—————Tập xong, chúng nó đang ngồi ăn cơm trưa để lấy sức chiều tập tiếp thì tiếng chuông điện thoại của nó vang lên, là chị Kim.

-A lô, em đây chị. Có việc gì ko?

Chị Kim giọng tức giận nói trg điện thoại:

- Các em làm cái trò gì vậy? Tại sao lại xuất hiện đoạn video quay lại cảnh các em tập nhảy cho MV mới trên mạng? Các em gây ra chuyện động trời rồi đấy các em biết ko hả?

Nghe chị Kim nói mà chúng nó đơ luôn. Tại sao lại thế cơ chứ? Nhanh chóng lên face xem, đúng là có thật. Nhưng mà là ai mới đc cơ chứ? Lúc ấy trg phòng có 4 người. Ba đứa chúng nó thì ko thể nào rồi. Vậy chẳng lẽ là cô ta?

42. Chương 41:

- Chết tiệt mà - nó xem xong thì ko nhịn nổi bực mình buông một câu chửi bậy.

Đ.Hàng và M.Anh thấy nó như vậy thì mỗi đứa một câu khuyên nó cho nó dịu xuống bớt cơn nóng giận:

- Bình tĩnh nào, đừng nóng.

- Đúng đấy, có gì thì chúng mình lên gặp ông rồi cùng ông tìm cách giải quyết.

Nghe lời 2 nhỏ bn nó mới dịu bớt cơn tức xuống. Đúng dậy mở cửa phòng tập đi một mạch lên phòng ông luôn làm 2 đứa kia mặt cứ ngơ ra như bò đội nón, mãi một lúc sau thì mới chạy lên theo nó..

Phòng CEO

Cả ba sau khi bước vào thì thấy ko khí thật là căng thẳng. Cả căn phòng rộng lớn, đc trang trí đẹp đẽ mà sao im ắng quá! Làm cho người ta mới bước vào có cảm giác rợn người, giống như là chuẩn bị đi gặp Diêm Vương vậy.

Ba đứa nhanh chóng ngồi xuống cái ghế salon gần đó. Ông thì cứ như trạng thái ban đầu, quay ghế ra đằng sau hút thuốc lá. Cuối cùng ko thể chịu nổi đc thêm nữa, C.Băng phải lên tiếng;

- Thưa ông, hôm nay chúng con đến đây là xin ông cho chúng con giải thích về việc này ạ!

Giọng ông chậm rãi mà ôn tồn vang lên, trong đó 3 phần là mang nội lực:

- Các con nói đi.

Nghe vậy, nó bắt đầu giải thích:

- Dạ thưa ông, thực ra thì chúng con cx chẳng biết tại sao lại có đoạn video đó. Lúc sáng chúng con bắt đầu tập với Hân thì chúng con rất là khó chịu với cô ta. Cô ta cứ tập đc một lúc là lại dừng khiến chúng con rất nản. Con ra bảo cô ta đi về nhưng cô ta bảo là ngồi ở đây xem chúng con tập nên con cx chẳng ý kiến gì. Xong rồi ba đứa bắt đầu tập mà cô ta cx đi về. Lúc tập xong đang ăn trưa thì chị Kim gọi điện báo nên chúng con mới biết và h thì lên phòng ông trình bày nè.

Ông nghe chúng nó nói xong thì ko nói gì, ngồi suy tư một lát thì ông phất tay ý bảo chúng nó đi ra ngoài. Chúng nó hiểu ý nên cx làm theo.

Cánh ửa phòng vừa đóng lại, nó đã lên tiếng:

- Mọi chuyện đã xong rồi.

Nghe thấy thế cô và M.Anh khó hiểu nhìn nó, tự nhiên nói 1 câu chẳng đầu chẳng đuôi như thế thì bố ai mà hiểu đc.

Ba đứa nó đi về phòng tập ăn nốt suất cơm, nghỉ một lát cho xuôi hết thức ăn rồi lại đứng dậy bắt đầu tập lại.

Chiều, 3h. Tại phòng họp công ty Big Dream.

Chúng nó đang tập thì nhân đc điện thoại của chị Kim báo là có cuộc họp khẩn cấp. 3 đứa nhanh chóng thay quần áo đã thấm mồ hôi rồi đi lên phòng họp. Bước vào phòng họp chúng nó thấy đã có đông đủ hết tất cả m.n rồi, chỉ còn thiếu chúng nó. Vừa ngồi xuống ghế, 3 đứa đã thấy ngồi đối diện mình là ả ta- Hân và phó giám đốc Trần. Đang định thắc mắc hỏi thì tiếng nói của ông vang lên làm chúng nó ko hỏi nữa mà ngồi im.

- Chắc hẳn m.n cx biết về sự cố của công ty chúng ta- nhìn xung quanh tất cả m.n một lượt, ông nói.

Thấy m,n ko ai nói gì, ông nói tiếp:

- Như các bn đã biết. Nhóm nhạc nữ Angela frost do công ty chúng ta quản lý hiện tại là trụ cột của công ty. Ngay lúc sáng hôm nay, có 1 video xuất hiện trên mạng quay lại cảnh nhóm đang tập nhảy cho MV mới để mừng ngày thành lập nhóm. Chuyện này chỉ có những người ở đây biết đc, vậy tôi xin hỏi rằng, ai là người đã quay và đăng tải video đó.- thấy m.n vẫn ko có ai lên tiếng, ông nói thêm- Xin lưu ý rằng là tôi đã biết thủ phạm là ai.

Nghe câu nói đó của ông mà ả ta giật nảy mình lên. “Chết rồi, làm sao đây? Nếu thú nhận thì sao nhỉ? Nhưng bây h mà ko nói thì có lẽ còn khó sống hơn. Thôi mặc kệ, dù gì thì cx có bố lo liệu rồi. cứ nói đại đi xem có ai dám làm gì mình ko?”- ả nghĩ.

- Là tôi.

M.n đồng loạt nhìn về phía phát ra giọng nói đó. Ông Trần thì ngạc nhiên ko nói lên lời, còn tất cả m.n thì nhìn ả với ánh mắt sắc lạnh. Nếu như ko tại ả thì hôm nay m.n đâu phải vất vả như thế chứ?

43. Chương 42:

Ả ta rùng mình, làm gì mà nhìn dữ vậy? Cứ như là mún ăn tươi nuốt sống ý.

Ông Trần nghe vậy thì hết sức ngạc nhiên, quay sang nhìn con gái mình:

- Hân, tại sao con lại làm như vậy? Con có biết như thế là hại cả công ty ko? Con làm thế thì cha còn mặt mũi nào mà nhìn người ta nữa hả?

À ta chợt dạ, ko nghĩ đến sự việc lại trở nên phức tạp như vậy. Chỉ là đăng 1 cái video thôi. Làm gì mà căng vậy chứ?

- Con thấy các chị í nhảy đẹp nên con quay lại đăng nên thôi mà - à ta ương bướng cái.

- Con.. con - phó giám đốc Trần nhìn đứa con gái mà ông hết mực yêu thương bằng ánh mắt tức giận chưa từng xảy ra kể từ khi à sinh ra đời đến bây h.

Thấy tình hình có vẻ ko ổn, ông lên tiếng cắt lời:

- Im hết đi. Tôi tuyên bố, phó giám đốc Trần sẽ phải chịu toàn bộ sự tổn thất của công ty trong sự việc lần này. Còn Hân, sẽ bị mất cơ hội để làm tân binh của Angel frost. Tất cả giải tán.

Tất cả m.n đi ra khỏi phòng họp bằng tốc độ nhanh nhất có thể. Họ từ nãy đến h đã bị tình hình trong đó bức hết ko khí rồi. Thật là lần đầu tiên họ nhìn thấy ông giận đến như vậy. Hai bố con phó giám đốc Trần là người ra khỏi phòng họp cuối cùng. Khuôn mặt của cả 2 người đều đỏ bừng vì xấu hổ và giận dữ khi đi đến đâu họ cx bị người ngoài chỉ trích.

Giải quyết xong chuyện, chúng nó đang định đi về nhà thì tiếng chuông điện thoại của nó vang lên:

- Em nghe nè anh- là Khải gọi cho nó.

- “ Trưa nay anh đọc báo mạng, thấy tin của nhóm các em bị rò rỉ video trước khi ra mắt. Có sao ko?”- Khải hỏi với giọng khẩn trương.

- Em ko sao đâu mà. Anh đừng lo. Mọi chuyện xong hết rồi. Mà em nghe nói dạo này anh bận lắm hả? Có ăn uống đều đặn ko đó?- nó hỏi Khải.

-“ Anh ko sao. Thôi bây h anh bận quay phim rồi. Tối gọi lại cho em nhé.”

- Vâng.

Cô và M.Anh đứng bên cạnh nghe thấy hết cuộc hội thoại giữa 2 người mà ko khỏi rùng mình cùng suy nghĩ: “ Hai người này sến quá”

Sau khi về nhà thì cả ba nhanh chóng thay quần áo rồi lên giường ngủ. Thực sự hôm nay rất mệt. Hiện tại cả ba chỉ mún ngủ và ngủ thôi. Ba mẹ của ba người và chị nó thì đã thay nhau đi chúc Tết người thân hết rồi. Còn lại mỗi chúng nó ở nhà thôi. Nhanh chóng làm VSCN rồi lên giường ngủ. Bây h chỉ mới có 5h45', vậy thì chúng nó sẽ ngủ đến 8 h rồi dậy.

8h00'

” Yeah stop stop...Geu naglaega jeojeuni oh, stpo, stop...

Gipeojin hatru teum neoneun jiyonghi dagawa

Eodumeul geodeonaego nauj jameul kkaewo

Geurion meoreojyeo yeollin changmun neomeoro....”

(Moonlight- EXO)

Tiếng chuông báo thức từ đt nó vang lên khiến cả ba đứa đều tỉnh giấc. Lấy hai tau dụi hai mắt, nó với lấy đt rồi đi vào phòng vệ sinh. Hai đứa kia thấy vậy thì cx lon ton đi về phòng mình để làm vệ sinh cá nhân. Đúng 8h 35' thì chúng nó xong tất. Vì ko có nhóc nên chúng nó quyết đdingj ra ngoài ăn cho tiện. Ba đứa lên xe ô tô của nó và phóng như bay đến 1 quán lẩu cách nhà M.Anh ko xa.

P/S: Mình nói thật nhé! Không phải mình tự ti đâu nhưng mình cứ thấy chuyện mình nó nhảm sao ấy. Càng nhảm càng chả ra gì cả. Thấy nhiều bn comment phía dưới bảo là mình bớt lời thoại đi nhưng mà cố lắm rrruif mà ko bớt đc. Có bn nào giỏi văn hay là đã đọc nhiều truyện hay hoặc tác giả của truyện thì cho mình lời khuyên với. Mình đang thật sự bí ý tưởng và về cách viết của mình lắm. Cảm ơn trước nha.

44. Chương 43:

Sau khi đánh chén no say thì chúng nó về nhà và ngồi tập hát. Bài hát này khá khó vì phải lấy hơi nhiều và lên tông cao. Nội dung của MV lần này là nói về ba cô điệp viên đi phá vụ án. Giai điệu mạnh mẽ cùng với lời hát hay, chắc chắn lần này sẽ cho ra một bản hit làm chấn động giới nghệ thuật. Vì cx có một số lời thoại nên chúng nó phải học thuộc. Nói chung là hay.

Tập từ 9h đến 11h30' thì cả ba lại leo lên giường ngủ.

7h. Sáng ngày mừng 3 Tết.

Nghe tiếng chuông báo thức, cả ba cùng bật dậy làm VSCN rồi ăn sáng, cuối cùng là đến công ty. Sau khi lên phòng quản lý lấy lịch trình, cả ba cùng ngồi xuống và đọc.

- Cái gì vậy? Giết người à? Công ty mình định cho chúng mình tham gia đề cử MAMA năm nay hay sao mà tung luôn hai ngày kề nhau hai MV mới ý vậy? - đọc xong cô hét lên.

- Sao cậu biết? - nó hỏi = giọng ngạc nhiên.

- Ô, tớ đoán. Chẳng lẽ là sự thật à? - cô còn ngạc nhiên hơn nó, hơ hơ, đoán bừa mà cx trúng. Chắc sau này về già cô sẽ đi làm thầy bói mất.

- Nhưng sao lại thế? - M.Anh bây h mới lên tiếng hỏi.

Nó thì đáp bằng giọng đều đều, bình tĩnh:

- Chả sao lại thế gì cả. Bọn mình debut cx đc hơn năm rồi còn gì. Cx đc đứng trg top 5 nhóm nhạc tân binh k-pop có số lượng fans cao nhất Châu Á. Mấy bài hát thì cx đc giới chuyên môn đánh giá cao nên công ty có ý định lăng xê ra rộng hơn, có nhiều người biết đến hơn. Mà muốn như thế thì cách tốt nhất ko phải là đạt đc giải MAMA à?

Nghe nó giải thích như thế hai đứa kia cx gật gù tỏ vẻ đồng tình lắm. Thì ra là như vậy. Thật là thông minh mà. Thảo nào mấy tuần tới lịch trình dày kín đặc. Sau khi ra mắt hai MV kia thì sau mấy hôm chúng nó sẽ bắt đầu đi lưu diễn ở các nc Châu Á và sang Mĩ nữa. Mà còn chẳng biết là bên Mĩ mình có FC ko nữa.

Đọc xong lịch trình thì chúng nó lại bắt đầu lao vào tập. Vì ko có PR ai nữa nên công ty quyết định ngày mai- mừng 4 Tết sẽ quay MV này. Mừng 5 Tết sẽ tung ra bài "The girl speaks" và ngày mừng 6 sẽ tung ra bài "Love, love, love" mà chúng nó quay cùng TFboys ở TQ. Ngày mừng 7 sẽ đi tham gia chương trình truyền hình- Tìm hiểu thần tượng Việt Nam. Ngày mừng 8 họp FC. Ngày mừng 9 nghỉ để chuẩn bị sang Thái lưu diễn và ngày mừng 10 thì xuất phát.

Đây là tất cả lịch trình của chúng nó trong tuần tới. Đọc xong mà toát cả mồ hôi. Tần suất làm việc thật là kinh khủng.

Ngày mừng 4 Tết.

Cuối cùng thì cx đã đến ngày này. Hiện tại chúng nó đang ở trên xe để di chuyển tới chỗ có cảnh quay. Lúc này đứa thì đang nhắm lại kịch bản, lời bài hát. Đứa thì trang điểm lại. Ngay cảnh đầu tiên đã có hình ảnh

cô và M.Anh cầm súng đột nhập vào một căn biệt thự. Hai đứa thân đều quần áo màu đen bí sát người làm rõ nét các đường cong trên cơ thể chuẩn ko cần chỉnh. Chân đi giày thể thao màu đen, mặt cx đeo chiếc mặt nạ đen nốt. Sau đó thì đến cảnh cô nhấn tay vào chiếc tai nghe đeo ở tai và thông báo với nó rằng cả hai đã đột an toàn. Đến cảnh thứ hai thì nó đang ngồi hack các hệ thống an ninh của căn biệt thự này. Nó buộc tóc cao lên để lộ cái cổ trắng ngần tông xinh. Khuôn mặt tỏ vẻ tập trung nghiêm túc. Trông cả ba ai cx rất hoàn hảo.

45. Chương 44:

Tiếp theo cô và M.Anh cầm súng dò lên tầng hầm, nó ngồi thông báo qua tai nghe cho hai người rằng trên đó có bao nhiêu người? Tầng ba và cả các tầng trên nữa. Đó là hoạt cảnh đầu tiên. Sau đó thì do quá đông người nên cô và M.Anh bị bắt. Nó thù phóng như bay đêna địa điểm để cứu chúng nó. Ba người cùng hợp sức lại và đánh thắng bọn người đó. Giữa đoạn và cuối đoạn là nhảy và hát. Sau đó là the end.

Mấy ngày tiếp theo chúng nó chạy đi chạy lại như chong chóng. Lúc thì ở nơi này, đc một lúc thì lại đến chỗ kia. Bận rộn tới mắt tối mũi. Đến nỗi mà đến tối khi đã đc nghỉ. Chúng nó ko ăn uống đc gì, chủ có thể uống vài hộp sữa hoặc uống vitamin mà thôi. Đứa nào đứa ấy mệt mỗi đến nỗi tưởng chừng sắp ngất nhưng đến lúc lên sân khấu hoặc lên hình thì chúng nó lại tươi cười vì ko muốn gia đình, bạn bè và fans lo lắng.

Hôm tham gia chương trình thực tế, MC chương trình đã hỏi một câu khiến cho cả ba đứa phải trầm ngâm suy nghĩ:

Các em có hối hận và cảm thấy mệt mỏi khi bước chân vào showbiz ko?

Lúc sau, nó mới trả lời thay cho cả nhóm:

” Đã có lúc chúng em mún như vậy, từ bỏ tất cả. Nhiều lúc tập nhảy và hát mệt đến nỗi ko ăn uống đc gì. Những lần trật trớn rồi thương tích xảy ra làm chúng em thật sự rất chán nản. Nhưng đến khi nhìn thấy ánh mắt tự hào của bố mẹ. Tiếng hò reo cổ vũ dưới khán đài của các fans chính là động lực khiến chúng em bước tiếp và phát triển. Trở thành một trong năm nhóm nhạc có lượng fans hâm mộ đứng đầu Châu Á.

Sau câu trả lời đầy của nó thì dưới khán đài hàng nghìn fans hét ầm lên. Chúng nó thân thiện vẫy tay chào lại rồi đi vào trong cánh gà.

Cũng đúng như dự đoán của công ty, hai bài hát vừa mới tung ra đã làm mưa làm gió trong giới âm nhạc nói chung và K-pop nói riêng. Nhận đc rất nhiều phản hồi tốt từ giới chuyên môn cx như là dư luận. Doanh thu bán đĩa lên đến gần 30 tỉ mỗi bài. Cho thấy sức ảnh hưởng mạnh mẽ của nhóm chúng nó. (nổ hơi quá)

Hôm nay là ngày mừng 10 Tết, chúng nó sẽ sang Thái lưu diễn. Lần này sang Thái xong sẽ sang các nc khác nữa. Chúng nó rất háo hức và mong đợi. Hôm qua ba đứa đã càn quét gần hết cái siêu thị của người ta nên mang theo rata nhiều vali hành lí. Nào là vali đựng giấy, đựng quần áo, váy, mũ, túi xách. Phụ kiện thời trang. Vân vân và tỉ tỉ. Cứ như kiểu di cư đi đâu lâu lắm ý. Sau đùa thì chúng nó về nhà với bố mẹ anh chị một tí rồi về nhà nghỉ ngơi.

Bây h thì đang ở sân bay để chuẩn bị cất cánh. Có rất nhiều fans ở sân bay ra tiễn họ. Ba đứa cuối cùng cx biến mất sau cánh cổng sân bay. Có nhiều fans còn khóc thút thút ko nổi nữa chứ.

Trên máy bay chúng nó quay một đoạn video nhỏ và giao thiệp với các fans ở bên Thái. Đi đâu cx phải quay một video nhỏ để ghi lại. Đó là quy định của công ty.

2h chiều ngày mừng 10 tết. Tại sân bay thủ đô Bangkok.

Chúng nó lúc đi là 10 rưỡi và bây h thì đến. Lúc bước vào thì chúng nó đã nghe thấy tiếng gào thét của các fans Thái. Thật sự các fans Thái làm chúng nó hơi bất ngờ. Họ cuồng nhiệt gào thét tên chúng nó và tên nhóm. Còn kinh khủng hơn là fans ở Việt. Chúng nó nhanh chóng thích ứng và vẫy tay chào các fans nở nụ cười thân thiện. Nhanh chóng đc các vệ sĩ hộ tống ra khỏi sân bay lên xe để về khách sạn.

Chap này là mình để dành tặng bạn Karry Vương nhé! Cảm ơn bn đã ủng hộ truyện của mình trong suốt thời gian qua.

46. Chương 45: Thái Lan- Lưu Diễm- Gặp Sự Cố Trên Sân Khấu.

Vừa mới bước chân vào khách sạn, chúng nó đã choáng ngợp vì cách sắp xếp và trang trí ở đây. Đc trang trí theo kiểu cung điện thời xưa, các chi tiết cực kì là tinh xảo kể cả là nhỏ nhất. Đằng sau khách sạn là cả một sân vườn rộng lớn. Có các loài hoa và cây hiếm quý. Trong còn có một dòng suối nhân tạo để cho du khách ngồi xuống nghỉ ngơi nc hoặc chụp ảnh. Giữa hồ là tượng một cô gái đang cười trên lưng một con voi. Cái bình mà cô gái cầm và voi voi chảy ra nc. Làn nc ở đây rất trong và mát nên có rất nhiều du khách thích thú ngồi xuống vậy nc.

Quay lại chúng nó, bây h cả ba đang ở trên phòng. Căn phòng này rất rộng, tầm khoảng 100m vuông. Trong phòng có tất cả là ba cái giường. 1 cái tivi. Sáu cái điều hòa. Hai cái tủ lạnh nhỏ. Một cái bàn trang điểm và ở mỗi một đầu giường thì có một cái tủ nhỏ. Còn có phòng tắm. Từ ban công phòng chúng nó còn nhìn thấy đc cả ra ngoài vườn. Dưới sân nhà đc lát tấm thảm màu tím rất đẹp.

Đi tham quan một vòng xong thì chúng nó leo lên giường ngủ ngay tức khắc. Cả ba hôm nay đều đã quá mệt mỏi. Đặc biệt là M.Anh, hầu như cả tuần nay cô ko ăn đc gì cả. Suốt ngày uống sữa và vitamin thôi. Thịnh thoảng còn ăn đc tí cháo thịt bò. Còn lại đầu thì đều bỏ bữa. Nó và cô rất lo cho M.Anh, cố gắng khuyên mà ko đc. Chúng nó lúc trên máy bay còn bàn hợp xem vơia tình trạng này thì ko cho M.Anh biểu diễn nữa. Nhưng M.Anh kiên quyết ko đồng ý. Còn dọa chúng nó nếu ko cho cô biểu diễn nữa thì cô sẽ ko chơi với hai người kia nữa nên hai người đành thở dài gật đầu.

Hiện tại là buổi tối. Chúng nó sau khi ăn uống xong xuôi thì bắt đầu đi chơi. Ba đưa đi rất nhiều nơi, chùa, khu vui chơi rồi các khu chợ nổi tiếng. Vì ko biết tiếng nên phải mang theo phiên dịch viên nên chúng nó cx ko thích lắng nhưng cx đành chịu. Sau khi đi chơi và thưởng thức hết các món đặc sản xong thì chúng nó quay về khách sạn nghỉ ngơi để mai còn biểu diễn.

Sáng ngày 11, 9h.

Hôm nay chúng nó quyết định ngủ nướng đến tận muộn mới chịu dậy. Sau khi đc đánh = tiếng “hót” của chị Kim thì ba đưa cx chịu lần xuống giường.

Làm VSCN xong xuôi ba đưa nó lại bắt đầu đi ăn, chỉ tiếng có M.Anh xin ở phòng vì mệt. Chúng nó cx đồng ý và bảo M.Anh ở phòng ngủ tí nữa chúng nó sẽ mua đồ ăn về cho.

Sau đó thì buổi trưa và chiều ko có gì đặc sắc lên mình cho lướt đến tối luôn nhá.

Bây h chúng nó đang ở sân khấu để tập duyệt lại lần nữa trước khi biểu diễn. Đến đúng h, các fans ở ngoài bắt đầu đi vào lần lượt. Tầm 15’ sau thì chúng nó bắt đầu ra. Cả sân khấu bắt đầu tối sầm lại. Nó bắt đầu cất tiếng hát thì các fans bắt đầu hò hét lên, ánh sáng bắt đầu chiếu vào nao rồi từng đũa một. Bài đầu tiên mà chúng nó hát là bài Love, love, love. Sau đó là bài the girl spers. Đang hát đến đoạn điệp khúc của bài, nó đang rap thì bỗng dưng M.Anh đổ ập người xuống nền sân khấu. Nó và cô ngừng hát, vớt micro qua một bên chạy đến chỗ M.Anh. Các fans dưới khán đài thì ồ hét lên lo lắng. Sau đó thì nó vâng cô dìu M.Anh xuống. Mắt cô đã bắt đầu đỏ hoe, ươn ướt. Còn nó thì lo lắng đến tột độ. Nhanh chóng đc đưa ra đằng sau khán đài để đưa cô về khách sạn. Đang có bác sĩ riêng ở đây

47. Chương 46:

Sau khi đưa M.Anh về khách sạn cho bác sĩ riêng khám thì hai người ại chạy như chong chóng đến buổi biểu diễn. Vì có sự cố xảy ra nên ko thể hoàn thành buổi biểu diễn. Ban tổ chức đã quyết định đền bù các fans đã đi xem buổi biểu diễn hôm nay bằng một buổi biểu diễn khác và ko lấy tiền. Tuy nhiên là chỉ đối với những fans đã đi xem ngày hôm nay thôi.

Sau sự việc đó thì báí đài Thái Lan đưa tin rất rầm rộ về vụ việc. Các fans Việt nghe vậy thì ko ngừng vào các nick facebook, instagram của chúng nó hỏi thăm. Chúng nó mặc dù bận cx bỏ chút thời gian để trả lời người hâm mộ.

Hai hôm sau thì M.Anh cx đỡ hơn, do đc chăm sóc chu đáo nên M.Anh cx đỡ hơn nhiều và buổi biểu diễn bù cx nhanh chóng đc diễn ra trong thuận lợi.

Sau ngày hôm đó thì chúng nó ở thêm hai ngày nữa rồi sang bên Singapore, Nhật Bản. Mỗi nơi ở 5 ngày. Địa điểm tiếp theo mà chúng nó đến là Hàn Quốc và cuối cùng là Mĩ. Mặc dù có lịch trình bận rộn nhưng cả ba vẫn bỏ ra thời gian để đi chơi. Thời gian này hầu như chúng nó ở trên máy bay là nhiều đến nỗi mà cô phải cảm thán rằng:

- Tớ nghĩ chúng mình nên mua 1 cái máy bay riêng để ở luôn trên đấy. Lúc nào có việc gì thì đi luôn .

Và đúng là như thế thật. Bây h hầu như máy bay là chỗ quen thuộc của chúng nó rồi.

Địa điểm tiếp theo là Singapore. Ở bên này chúng nó cx có nhìu fans lắm nhưng ko có đc như các nc khác. Cũng phải thôi vì bên này ít dân mà. Cả đất nc hình như có hơn thủ đô nc mình một tí. Đất nc này đúng như biệt danh mà cả thế giới đặt cho: Đất nc có ko khí trong lành và sạch nhất thế giới. Qua bên nàyd chúng nó quây rất nhiều. Đi đến đâu là fans chào và xin chữ kí. Nhưng họ ko giống như fans cuồng ở một số nc khác. Chúng nó ko phải cải trang cx ko phải chạy trốn như ở bên các nc khác. Và đó là 1 trng những lí do mà chúng nó thích nơi đây.

Sau hơn 15 ngày để lưu diễn ở ba nc thì chúng nó bắt đầu xuất phát đến xứ sở kim chi- Hàn Quốc. Đất nc có nền phát triển bề ngành giải trí hàng đầu Châu Á. Vừa đến sân bay chúng nó đã đc các fans chào đón rất nồng nhiệt ko khác gì thần tượng nhà. Chúng nó rất vui vì ko ngờ ở Hàn Quốc chúng nó lại có nhiều fans thế. Mặc dù đất nc này có rất nhiều nhóm nhạc tài năng hơn chúng nó, ngoại hình lung linh hơn. Sau khi đáp cách xuống sân bay xong thì ba đưa về khách sạn do SM chuẩn bị.

Mình giải thích tí: vì biết lần này chúng nó sẽ đến đây lưu diễn nên SM đã nhanh chóng liên hệ để mời chúng nó đến công ty mình. Do hai ngày nữa SM sẽ tổ chức 1 buổi hòa nhạc có quy mô lớn tập hợp tất cả “gà” nên chúng nó đc tham gia với ty cách là khách mời đặc biệt (sang quá ha). Về đến khách sạn, ba đưa quăng ngay cái “bịch”. Và h thì em vali yêu vầu đang nằm lẩn lóc ở góc giường. Vào nhà vệ sinh thay quần áo= tốc độ ánh sáng. Ba đưa phi như điên xuống nhà hàng của khách sạn gọi ba suất cơm mang lên phòng ăn như chết đói (đói quá mà).

Hello các bạn, mình là t/g đây. Mình xin lỗi vì mấy hôm nay ko đăng đc chương nào cả. Sorry nha^__^ , mấy chương sau có exo và snsđ đó nha. Mấy sone và exo-l nhớ đón đọc nha.

48. Chương 47:

P/S: Tất cả những gì mình viết trong đây chỉ là bịa, ko phải sự thật. Xin mấy bn cố đừng vào nick facebook mình chửi nữa nhé! Mình cảm ơn nhìu.

Sau khi ăn uống no say xong thì ba đứa vác cái bụng tròn vo lên phòng nằm ngủ. Chiều nay chúng nó sẽ đến công ty SM cùng chị Kim để gặp chủ tịch công ty đó để bàn về công việc. Thực ra là nói thể cho oai thôi chứ chúng nó chỉ đến để gặp mặt rồi đi thăm quan thôi.

Tại tòa nhà SM, 2h.

Bước vào công ty chúng nó đã đc người ra tiếp đón rồi. Đợi tầm 5' thì có nguồn cho mời chúng nó vào phòng khách đợi. Sau đó có tiếng mở cửa. Một người đàn ông trung niên trông rất già dặn bước vào. Ông ta mặc một bộ vets màu đen. Tóc đã có vài sợi bạc, chân đi giày tây rất là sang trọng.

- Xin chào, tôi là chủ tịch SM- Lee Soo Man

Bốn đứa cũng lịch sự cúi đầu chào lại:

- Xin chào ạ. Tôi là đại diện của nhóm Angel frost, thuộc quyền quản lí của công ty Big Dreams.

Chủ tịch Lee mời bốn người chúng nó ngồi xuống và bắt đầu trao đổi. Theo lịch thì ngày 15-2 này sẽ chính thức diễn ra buổi biểu diễn. Vậy là còn 3 ngày nữa để chúng nó làm quen và luyện tập cùng các nghệ sĩ khác. Vì để thuận tiện trao đổi công việc nên chủ tịch Lee đề nghị chuyển chỗ ở của chúng nó sang bên cạnh ktx của Exo và SNSD. Chúng nó thì rất ngạc nhiên nhưng cx rất vui mà đồng ý. Như vậy thì nó có thể gặp đc tiền bối cx như chị nhận của nó- Yoona rồi còn gì. Còn EXO thì hồi nhỏ và bây h chúng nó là fans cuồng rồi. Quá tiện còn gì. (ta cứ bị gato í)

Sau khi chuyển đồ xong thù ba đứa nó bắt đầu đc anh quản lí của công ty dẫn đi ra mắt từng nhóm. Đầu tiên là sang ktx của SNSD. Gõ cửa rồi vào phòng, ra mở cửa cho chúng nó là Sunny.

- Xin chào, anh đến đây có việc gì vậy ạ? - Sunny lễ phép nói.

- À xin chào. Chủ tịch bảo tôi dẫn ba cô gái của nhóm Angel frost đến gặp gỡ các cô.

- Oh, hóa ra là họ đây sao? Nhìn rất là đáng yêu à nha. Chú cx thật là khéo chọn mà- Sunny nhìn chúng nó đánh giá một lượt từ trên xuống dưới rồi nói

- Xin chào ạ. - ba đứa chúng nó chào lại bằng tiếng Hàn khá là rành rọt làm sunny hơi bất ngờ.

Sunny mời ba chúng nó vào ktx. Vào đến nơi ba đứa thấy chị Hyoyeon đang ngồi nói chuyện điện thoại, chị yoona thì đang ở trong bếp cùng Sooyoung nấu ăn. Còn mấy người nữa thì chưa thấy xuất hiện.

Dẫn ba đứa vào nhà. Sunny hét to để tập trung m.n:

- Tất cả tập trung ra đây một tí nào.

Thấy ồn ào, mấy người trg phòng bắt đầu đi ra ngoài.

Tiffany đang ngủ trg phòng thì bị đánh thức nên khó chịu đi ra khỏi chăn cầu nhàu nói:

- Làm cái gì mà cậu nói to vậy hả Sunny, cậu có biết là tớ đang ngủ ko?

3 đứa thấy Tiff đi ra trg bộ trạng rất chi là... bù xù. Đầu tóc thì rối tung lên, quần áo thì mặc bộ đồ ngủ có in hình mèo kitty màu hồng. Đối với nhóm snsđ thì chuyện này là quá bình thường. Nhưng đối với chúng nao thì đây là lần đầu tiên nhìn thấy nên ko khỏi ngạc nhiên mà mắt chữ A miệng chữ O. Còn Tiff thì ko nghĩ là trng nhà có người lạ nên ko để ý gì đến hình tượng. Ai ngờ.... Thấy 2 bên cứ nhìn nhau như thể sinh vật lạ, Sunny đành phải lên tiếng:

- M.n, đây là Angel frost, nhóm nhạc mà công ty mình mời để biểu diễn trg buổi diễn sắp tới. Họ đến đây để chào và làm quen với mình. M.n cứ tự nhiên nhé!

Ba đứa chúng nó thấy đông đủ các thành viên của nhóm nên đồng loạt cúi đầu chào.

Tí nữa mình sẽ đăng 1 chap nữa nhé m.n!

49. Chương 48:

- Xin chào các nonna, chúng em là Angel frost, rất hân hạnh đc gặp các nonna.

Thấy chúng nó lễ phép nên cả nhóm cx rất hài lòng. Taeyeon nói:

- Các em nói tiếng hàn giỏi nhĩ? Học có lâu ko vậy?

Nó thay mặt nhóm trả lời:

- Vốn ngôn từ của chúng em còn hạn chế lắm. Có gì mong các chị giúp đỡ.

Sau đó cả nhóm mời chúng nó ở lại ăn cơm và nhóm chúng nó cx đồng ý. Trước khi vào bếp, yoona còn nháy mắt với nó và nó cx cười đáp lại.

Sau khi ăn no nê xong thì Sooyoung và Seohyun rửa bát, còn đây thì ra phòng khách ngồi nói chuyện. Yoona từ trg bếp bê ra một đĩa táo đã gọt vỏ rồi cắt vài miếng đưa cho chúng nó. Yoona nói:

- Lần này các em ở đây có lâu ko?

Đ.Hàng nhanh nhẩu trả lời hộ trưởng nhóm:

- Dạ chúng em chắc ở lại đây tầm khoảng 8,9 ngày gì đó rồi sang Mỹ lưu diễn rồi vòng về ạ.

- Ồ, vậy chắc vất vả lắm nhĩ? - Yuri nãy h mới lên tiếng.

- Dạ cx bình thường thôi ạ.- M.Anh mỉm cười trả lời.

Sau đó thì hai người rửa bát trg bếp đi ra và nhập hội luôn. M.n nói chuyện rất rôm rả và vui vẻ. Hình như là nhóm nó rất hợp với snsd hay sao í mà nói chuyện rất trôi chảy. Nói chuyện đc 1 lúc thì cả ba xin phép đi ra ktx của các nhóm khác nữa. Snsd cứ giữ chúng nó mãi nhưng ba đứa cự tuyệt kinh quá nên đành thôi. Trước khi ra về Sunny còn dặn chúng nó là tối nhớ đến chơi và chúng nó cx hứa là sẽ đến.

Ra đến cửa cô hít 1 hơi nói:

- Tớ còn cứ tưởng rằng họ rất khó tính và sang chảnh cơ. Ai ngờ hơn lại thân thiện đến thế.

Ba đứa lại đc dẫn đến ktx của 1 nhóm khác. Mấy đứa cứ đoán già đoán non nhưng cuối cùng cx ko biết vì SM mấy năm gần đây cho ra rất nhiều nhóm nhạc tân binh mới.

Cuối cùng thì cx đến nơi, trước mắt chúng nó là 1 khu ktx khá rộng, nhìn rất đẹp. Anh dẫn đường bấm chuông rồi chờ người ra đón. Lúc mở cửa, ko hiểu sao tim chúng nó đập cực nhanh. Có 1 cảm giác ko thể diễn tả. Và người mở cửa ko ai khác chính là luhan của exo. Hèn chi lúc mới nhìn thấy ktx chúng nó đã thấy nghi nghi. Ssukhi khi giải thích cho luhan hiểu thì anh dẫn đường đi mất. Luhan mời ba đứa chúng nhĩ vào nhà và cx như snsd, exo tập hợp lại đủ 12 người để giới thiệu và chào đón khách. Chào hỏi xong xuôi thì tất cả 15 người tập trung lại ngồi lít nhít trên 3 cái ghế sofa dài. M.n bắt đầu hỏi chuyện. Chúng nó nói chuyện rất có duyên và hài hước nhưng cx rất lễ phép và lịch sự khiến cho exo rất có cảm tình với ba đứa chúng nó.

* Mình giải thích xiu nha: có thể mấy bn sẽ rất thắc mắc vì sao exo lại có 12 người. Và mình xin giải thích là đối với mình, exo ẽ mãi mãi là OT12. Ko bao h cách rời hay chia li. Xin hết.

Sehun nãy h chúng nó nói chuyện thì cười rất nhiều. Lại còn hay pha trò nữa chứ. Tao thì thỉnh thoảng bị trêu là lại cãi nhau ầm ĩ lên. Kris thì từ nãy đến h cứ bị m.n tấn công. Mama thì cứ cô nói chuyện với các con nhưng đều bị chúng nó cho ăn bơ và sang bỏ hết. Luhan và Xiumin thì tiwf nãy đến h cứ im lặng, thỉnh thoảng lên tiếng vài câu. D.O, Chen và Chanyeon thì cứ gạ gẫm chúng nó hát. Baekhyun từ nãy h là ầm ĩ nhất. Cứ liên tục nói ko ngừng nghỉ. Kai và Lay thì đang thách đấu nhảy với nó vì bản hit vừa rồi của chúng nó đứng thứ nhất còn của nhóm anh chỉ đứng thứ hai. Và cuối cùng thì chúng nó cx đồng ý. Đầu tiên là thi nhảy.

50. Chương 49:

* Phần 1: Thi nhảy

Nhóm của nó và 3 thành viên của exo là Lay, Sehun và Kai sẽ đại diện để thi nhảy. Nhóm nó sẽ nhảy bài Growl của exo còn exo sẽ nhảy bài hit mới của chúng nó.

Đầu là nhóm nó thi trước. Ba đứa bắt đầu nghe nhạc và nhảy. Động tác mạnh mẽ dứt khoát nhưng cx ko kém phần mềm mại của con gái. Exo ngồi nhìn chúng nó nhảy từ nãy đến h mà mặt cứ đơ ra vì từ khi ra mắt bài này thì chưa có một ai có thể nhảy giống đến như vậy. Cùng lắm thì là một nửa thôi.

Sau khi chúng nó xong thì đến exo. Phải công nhận một điều rằng exo dù có nhảy bài nào đi chăng nữa thì cx rất đẹp. Chúng nó ngồi nhìn mà ko chớp mắt luôn.

Kết thúc phần thứ nhất ko phân thắng bại. Sehun nhìn chúng nó với ánh mắt tán thưởng nói:

- Các em thật sự làm anh bất ngờ đấy. Vũ đạo của các em rất tuyệt.

Chúng nao nghe vậy cx mỉm cười thay cho lời cảm ơn dành cho tiền bối.

Đến phần thi hát. Bên nó thì ba đứa sẽ hát bài "See you again". M.Anh và cô sẽ hát còn nó thì đọc rap. Giọng hát khỏe và chắc cộng thêm nội lực tốt, nói tiếng anh tốt khiến chúng nó hoàn thành rất tốt phần thi. Đến phần của Exo thì Suho cử ra Chen, Baekhyun và D.O hát bài "Wish Ur My Love". Ko hổ danh là exo. Hát bài nào là hay bài ấy. Ba đứa chúng nó ngồi nhìn mà ko thôi bắn những ánh mắt ngưỡng mộ về phía mấy oppa.

Sau hai phần thi thì cả hai bên bất phân thắng bại. Thôi thì để thưởng cho cả hai bên nên D.O oppa đã quyết định nấu ăn cho tất cả. Chan oppa và nó cx lon toan chạy vào nấu phụ. Trong bếp ba con người đang bàn xem nên ăn món gì. Nó quyết định sẽ làm vài món Việt để cho mấy oppa ăn thử và Chan, D.O cx ngược lại.

- Ở bên đây em hay phải nấu ăn cho hai em kia lắm sao? - sau khi bàn thực đơn xong thì Chan bắt đầu bắt chuyện.

Nó cx vui vẻ trả lời:

- Dạ vâng. Nhưng chúng em cx thường xuyên tập về muộn nên hay ăn mì gói hoặc ra quán ăn lắm.

D.O cười cười bảo:

- Ở bên này anh cx hay làm đồ ăn cho mấy người kia lắm. Ăn xong thì lại phải rửa bát.

Nó cười trêu:

- Anh đúng là đứa con ngoan của mẹ Suho ha.

Nó vừa nói xong Chanyeol lập tức lên tiếng:

- Cả anh nữa chứ.

Nó cười gật gật rồi chợt nhớ ra điều gì hỏi:

- Các anh có thích đến ko? Ở bên ấy nhiều fans của các anh lắm đấy! Lúc nào cx mong các oppa đến biểu diễn mà sao các oppa đến ít vậy? (chị nói đúng í em)

Chanyeol trả lời:

- Bên đó anh công nhận là nhiều thật. Các fans cx rất tốt và thân thiện nữa. Đồ ăn thì ngon tuyệt cú mèo. Lại còn có rất nhiều chỗ để đi chơi nữa nhưng anh ko hiểu tại sao công ty lại cho bọn anh sang đó ít như vậy nữa nên cx ko thể trả lời em đc.

Nghe vậy nó cx ko hỏi gì thêm nữa . Ba người bắt đầu chuyện chủ đề về cuộc sống và sở thích hàng ngày. Vừa nấu ăn vừa nói chuyện rất vui. Chẳng mấy chốc mà cả căn phòng đã tràn ngập mùi hương của thức ăn.

Còn ở ngoài phòng khách kia thì hai đứa còn lại đang ngồi ‘tám’ với những thành viên còn lại. Đủ các thứ chuyện. Rồi chơi game nữa. Nói chung là mấy đứa nó rất có thiện cảm với exo và ngược lại exo cx thế. Mấy ông anh còn nhận chúng nó làm em gái nữa. Sau khi chơi chán chê mệt mỏi xong thì mấy cái bụng của mấy con người đewuf biểu rình rằm rộ. Đồng thời từ tong bếp cx tỏa ra mùi thức ăn hấp dẫn chêta người. Thế là cả một đoàn người lại rong rần nôi đuôi nhai vào bếp.

51. Chương 50:

- Chu choa, mùi gì mà thơm quá vậy? Hôm nay cậu làm món gì cho m.n vậy D.O- Baekhuyn vừa bước vào bếp đã kêu lên vì mùi hương của thức ăn.

Thấy vậy D.O cười trả lời:

- Tớ với Chanyeol làm mấy món mà m.n người thích còn đâu thì em ấy làm những món mà người hay ăn cho bọn mình đó.

Nghe vậy m.n đều đồng loạt hướng hết ánh mắt về phía nó làm nó hơi ngượng liên tục lắc đầu xua tay:

- M.n nhìn em làm gì. Chỉ là lâu ko nấu cho hai đứa kia ăn mới lại có các oppa ở đây nên em mới nấu nhiều như thế thôi mà.

Nghe vậy lại có bốn ánh mắt nóng rực hơn nhìn về phía nó. Còn ai khác ngoài hai con lợn hấu ăn kia nữa.

- Ôi C.Băng thân yêu. Tớ biết là cậu tốt vô tớ nhất mà.

- Tớ nguyện sống độc thân ko lấy chồng để ở bên cậu suốt đời nha. (thế chị bỏ anh Nguyễn nhà em đi đâu?)

Và hiện h thì nó đang bị hai đứa bn ôm chặt cứng ko thể thở nổi:

- Bỏ ra, tớ sắp chết ngạt ruồi nè.

EXO nhìn thấy thế thì cx chỉ bít lắc đầu trước mấy cô em gái này.

Sau khi ăn xong thì lại là nó và D.O oppa rửa bát. Xong xuôi thì tất cả đều đến phòng tập để tập. Tất cả “gà” cưng của SM sẽ ra biểu diễn mở màn, sau đó thì chúng nó sẽ ra biểu diễn 2 ca khúc. Đến phần cuối thì tất cả sẽ ra biểu diễn 1 màn thật là hoành tráng. Vì thời gian có hạn mà lượng công việc thì nhiều nên chúng nó lại lao vào tập như điên giống cái hồi thực tập sinh. Bận đến mức ko có thời gian gọi cho gia đình và cả mấy chàng. Có gọi thì cx chỉ nói đc vài câu rồi lại thôi.

4am, chiều hôm biểu diễn.

Bây h hiện chúng nó đang tập duyệt lại lần cuối trước khi biểu diễn. Sau khi tập xong thì ba đứa chạy vào cánh gà để trang điểm. Đúng 7h, tất cả các fans của các nhóm đều đã đến. Mỗi nhóm đc phân ra 1 khu vực để cho fans của nhóm ngồi. Riêng fans của nhóm nao thì muốn ngồi đâu cx đc. Đúng như kế hoạch, buổi biểu diễn quá hoàn hảo. Đạt quá chỉ tiêu của công ty đề ra. Mang về 1 khoản thu nhập khổng lồ về cho công ty. Đến gần hết các tiếp mục thì có 1 đoạn nhóm nó đc hát cùng với exo. Mấy người hát chính thì vẫn thế. Có cả giọng con gái vào nữa nên nghe khá là mềm mại. Các fans bên dưới có vẻ rất thích thú với sự kết hợp tuyệt vời này. Đến đoạn điệp khúc thì nó cùng với Chanyeol oppa và Sehun oppa rap cùng nhau. Vì thế nên mấy hôm trước khi biểu diễn m.n đã phải tập luyện rất kĩ càng. Nó bắn rap khá tốt và chuẩn. Giọng của Chanyeol oppa và Sehun oppa hòa vào với nhau rất tuyệt. Đến phần cuối thì nó cùng với tiền bối yoonah và seohyun của sns-d ra hát đầu tiên. Sau đó thì cả nhóm sns-d cùng ra. Tiếp đến là exo cùng các nhóm khác trực thuộc SM. Do ko phải “gà” nhà SM nên chúng nó hát đc 1 đoạn cho tất cả các nghệ sĩ ra hết thì ba đứa rút vào trong. Buổi biểu diễn kết thúc trg thành công rực rỡ.

Sau ngày hôm đó thì tiếng tăm của chúng nó đã lan ra rất rộng. Nhưng bên cạnh đó thì cx ko ít điều phiền toái tìm đến chúng nó. Một số fans cuồng của exo đã có những hành động quá khích do cái video mà SM tung lên quay cảnh mà lúc chúng nó chơi và nấu ăn cùng exo. Trg đó có mấy cảnh mà ba đứa nao cùng exo chơi rất vui và trông rất thân mật. Các fans cuồng đó đã vào các tranh mạng xã hội mà chửi nó. Làm chúng nó phải tạm khóa những tài khoản ấy. Chưa dừng ở đó họ còn gửi đến cho 3 đứa những bức thư đe dọa ba đứa phải tránh xa thần tượng của họ ra nếu ko sẽ phải chịu hậu quả nặng nề. Và bây h chúng nó đã thực sự hiểu rằng tại sao exo lại cao nhiều antifa đến thế rồi.

52. Chương 51:

Sau buổi diễn tối hôm đó thì chúng nó đi đâu cx phải bịt kín người từ đầu đến chân. Vì lần trước nó và cô suýt bị fans cuồng của Chanyeol oppa đâm nên đi đây cx phải có vệ sĩ. Rồi fans của exo(1 số thành phần cuồng ko đúng cách thôi nhé! Ko có ý chỉ chung tất cả) còn suốt ngày khủng bố tinh thần chúng nó = cách gọi điện thoại rồi nhắn tin hoặc là đứng trước chỗ chúng nó đang ở để biểu tình bắt ba đứa tránh xa thần tượng của họ ra. Chưa dừng lại ở đó, trên các mạng xã hội đang diễn ra vô số lời chửi tui nó. Và thế là fans của hai bên xảy ra cãi nhau. Cuối cùng ko thể chịu đc thêm nữa thì cuối cùng chúng nó và exo cũng phải mở họp báo để lên tiếng giải thích về sự việc này và mong các fans dừng lại những hành động trên. Cuối cùng thì sự việc cuối cùng cx đc lắng xuống. Sau hôm họp báo thì có vẻ như à cuộc sống của chúng nó dễ chịu hơn rất nhiều. Tham gia rất nhiều những hoạt động về tuyên hình. Cx vì thế mà tỉ lệ người xem cao lên. Các đài thì tranh nhau mời chúng nó tham gia chương trình hoặc show của mình trước khi chúng nó sang Mĩ và về nc.

Thời gian trôi cx thật là nhanh, thấm thoát đã đến ngày chúng nó phải sang Mĩ để tiếp tục chuyến lưu diễn này của mình. Trước đó thì chúng nó đã tổ chức 1 buổi họp fans thật là hoành tráng để đc có cơ hội hiểu rõ hơn về fans bên Hàn. C trg thời gian này ba đứa đã học đc rất nhiều điều quý giá từ đàn anh đàn chị truyền cho. Thân thiết hơn đc với SNSD, EXO,..... Nói chung đây là khoảng thời gian đáng nhớ nhất của chúng nao trg lần đầu lưu diễn xa nhà.

Hôm nay chúng nó ra sân bay có rất nhiều fans đến tiễn, còn có cả “gà” của SM nữa.

- Khi nào rảnh thì gọi điện cho bọn anh nhé- Chen lên tiếng lưu luyến ko nỡ rời xa mấy cô em gái dễ thương này.
- Ko đc quên bọn anh đâu đấy nhé! - Tao mỉm cười xoa đầu M.Anh.
- Khi nào em sang đây thì chúng ta lại đấu vũ đạo tiếp, đc ko? -Sehun oppa cx lên tiếng.
- Bn anh sẽ nhớ mấy cô em gái dễ thương này lắm đấy- Luhan nhìn ba đứa một lượt rồi ôn nhu nói.
- Anh cx thế, sẽ cực kì nhớ mấy món em làm. May mà em để lại công thức cho D.O ko thì anh sẽ chết vì thèm mất- Baekhyun oppa lên tiếng, trực tiếp phá hỏng ko khí

Đc câu đầu thì tình cảm còn câu sau thì lại chỉ khiến cho người ta muốn đánh cho 1 phát. Sau khi nói ra câu đó, bé Buyn lập tức nhận đc rất nhiều ánh mắt trêu mến của đồng bọn.

Ôm mỗi người một cái rồi nhắn nhủ một vài lời:

- Kris huynh, anh hãy bớt lạnh lùng đi nhé! Như thế mới mau có người yêu đc.- nó nói.
- Suho huynh, nhớ là phải chăm sóc cả bản thân nhé, đừng có vì lo cho m.n quá mà quên mình- cô nói
- Còn Xiumin huynh, anh phải cố gắng hoạt ngôn lên nhé, như lúc chơi cùng m.n í- M.Anh khuyên anh cả.
- Luhan huynh, mạnh mẽ lên nhé. Còn Sehun huynh và ChanBaek huynh, mấy người làm ơn hãy bớt dễ thương đi nhé cho con gái nhà người ta còn sống, dễ thương thế ai mà chịu đc.- nó nói rồi bật cười với mấy oppa.
- D.O huynh thì em cx khuyên như Suho huynh. Còn Chen và Lay oppa, cố gắng lên nhé, vươn tới tương lai - cô nói rồi giơ tay lên kiểu cổ vũ.

- Cuối cùng là Kia và Tao oppa, hai người nhớ phải càng ngày càng nổi bật và hoàn hảo lên nhé. Ko lâu nữa đâu em sẽ gặp lại m.n- M.Anh nói rồi khoắc tay vào vai hai người.

Còn bên SNSD hôm nay chỉ có mỗi Yoona noona và Seohuyn noona đến tiễn chúng nó đi thôi. Các thành viên khác thì đều bận lịch trình riêng rồi nhưng ai cx đã gặp mặt bọn nó trước vác còn tặng quà cho chúng nó nữa rồi. Tâm sự với chị mình vài câu xong thì cx là lúc nó phải lên máy bay. Ba đưa trước khi vào cổng soát vé thì dừng lại làm hình trái tim bằng tay rồi giơ lên trên qua đầu cho tất cả các fans của mình và cả mấy tiền bối. Các fans thấy thế thì hét thoáng lên. Có người còn khóc nữa rồi ấy chứ. Sau đó thì m.n cùng nhìn theo hình bóng của ba đứa cho đến khi ko còn thấy nữa.

53. Chương 52+53:

Sau khi chia tay mọi người ở hàn quốc trong sự tiếc nuối thì chúng nó bắt đầu lên máy bay sang Mĩ.

Sau khi ngồi trên máy bay 8 tiếng thì chúng nó cx đặt chân đi xuống đất Mĩ. Toàn thân đứa nào cx mệt mỏi. Vừa bước xuống sân bay thì cảnh tượng cx ko khác mấy lần trước là vậy. Chỉ là nhìn thấy cảnh này chúng nó ko còn cảm giác hồi hộp tim đập chân run nữa mà thay vào đó là vẻ mặt bình tĩnh và nụ cười luôn thường trực trên môi cùng hành động vẫy tay chào fans. Mặc dù là một nc nhỏ nhưng mà Angel frost cx đi rất nhiều người biết đến và hâm mộ ở Châu Âu. Bằng chứng xác đi như đúng nhất là ngày đầu tiên mở trang web trên mạng chính thức của chúng nó đã bị quá tải và phải dừng lại. Phải mấy ngày sau mới chia ra làm hai trang. Một trang là cho fans Châu Á còn trang còn lại thì cho Châu Âu. Và điều đáng nói là con số của cả hai trang đều tương đương nhau và con số lên tới gần mười nghìn.

Quay lại ba đứa nó đang ở Mĩ. Chúng nó sẽ chỉ ở đây 3 ngày thôi vì ở bên công ty nói có việc gấp. Hôm nay đã đi tính là một ngày rồi. Hôm sau thì chúng nó sẽ biểu diễn một liveshow mang tầm cỡ quốc tế ở thủ đô trung tâm Mĩ và ở tòa nhà ánh sáng hiện đại nhất thế giới. Vì thế nên chúng nó phải chuẩn bị rất kĩ càng, ko được để bất kì sai sót nào xảy ra.

Buổi tối hôm thứ hai, ngày biểu diễn.

Bên trong sân khấu ánh sáng chúng nó đang tập duyệt lại lần cuối cùng trước khi biểu diễn. Hôm nay sẽ trình bày tất cả 9 ca khúc gồm hai đĩa đơn còn lại thì là ở trong album riêng. Hôm nay ba đứa rất hồi hộp vì dù gì thì cx đi diễn ở một nơi ko tầm thường nên xúc động hơn là cx đúng.

Buổi biểu diễn bắt đầu, các fans đi vào à bắt đầu. Hôm nay có hơn 130.000 fans đến xem. Đây cx là con số bán vé khủng nhất từ trước đến h của chúng nó.

Bắt đầu khá suôn sẻ và kết thúc cũng như thế. Hôm nay ba đứa làm rất tốt và hát cx rất hay. Ngoài ra còn có 1 số nhân vật nổi tiếng đến xem nữa cơ. Sau hôm đó chúng nó còn tham gia vào một show truyền hình nữa của đài MBC thực hiện.

Đến hôm chúng nó đi về nc. Cả sân bay lớn nhất của Mĩ đông người ko thể tưởng tượng được. Vốn là cx chả có nhiều người đến thế đâu nhưng mà sau khi show kia đi phát sóng trên cả nc thì lại khác. Hầu như bây h cả nc Mĩ ai cx biết đến chúng nó. Đặc biệt là giới trẻ. Đây là chuyến thu hoạch khá lớn của ba đứa. Doanh thu bán vé cx cực lớn. Cao thể tương đương với cơn sốt của 5 năm trước exo đi lưu diễn ở 3 nc trg 1 tháng.

Đôi lời mún nói

Các bạn đọc giả thân mến!

Mình xin thông báo một vài việc. Bước sau:

1. Bộ truyện của mình sắp kết thúc rồi đây. Các bạn có vui ko?

2. Mình sắp viết một truyện mới có nội dung nói về EXO đây. Tên tác giả vẫn như cũ. Mong các bn đón đọc và ủng hộ.

3. Truyện của mình rất ít lượt like nên mong các bn hãy nhấn giúp nha.

4. Có 1 số trang truyện lấy bản quyền ko đúng. Mong các bn thông cảm tìm giùm mình những trang uy tín để đọc.

Hết rồi. Ko lảm nhảm nữa đâu. Thực ra là lười viết nhưng mình có ý tưởng rồi. Mún để dành cho chap sau. Đảm bảo với m.n là chap sau sẽ vô cùng hay và độc nhé. M.n nhớ đọc và ủng hộ nha.

54. Chương 54:

Sau khi ngồi gần 12 tiếng để đi từ Mĩ về Vn thì cuối cùng ba đưa ba đưa cx đã đặt chân lên mảnh đất quê hương. Vẫn giống mọi lần các fans bầu kín cả cái sân bay to đùng chỉ để đến đón thần tượng rồi về. Trên mặt ai nấy đều tỏ vẻ mong chờ và mừng rỡ. Nhưng khi nhìn thấy ba đưa bước ra cánh cổng sân bay thì ai nấy đều tỏ vẻ xót xa. Hiện h là ba đưa ai nấy cx mệt nhọc rồi. Mặt mũi tiêu tụy và gầy hơn trước rất nhiều nhưng khi nhìn thấy các fans thì lại lập tức tươi cười lun. Nhìn thôi mà cx thấy xót xa.

Ngồi trên chiếc xe quen thuộc của công ty để về KTX. Mỗi đưa một trạng thái. Nó thì ngồi nghe nhạc, ánh mắt hướng ra cửa sổ. Cô thì đang uống một lọ vitamin dạng lỏng còn M.Anh thì đang dựa vào vai cô mà ngủ. Sau khi đến về đến nhà thì ba đưa ai về phòng nấy đến tận chiều mới lộ mặt ra. Tùy tiện nấu một bữa cơm đơn giản rồi ăn nhanh chóng ba đưa lại lên xe đi đến công ty. Chúng nó lên phòng chị Kim lấy lịch trình xong thì ngồi xem. Bọn nó đọc xong thì bây h đầu ai cx hiện ra đầy những dấu hỏi chấm. Tại sao lịch trình lại trống nhiều thế này. Chẳng lẽ sức hút của bọn nó lại đi xuống sao?. Hỏi chị Kim thì chị ấy lại cười rồi nháy mắt một cái nói: “Bí mật”.

Vì lịch trình khá ít nên chúng nó cx khá là rảnh. Bây h suốt ngày chỉ ăn ngủ và luyện tập thôi nên rất cảm thấy rất nhàm chán. Nhờ người yêu muốn gọi để nói chuyện thì ba chàng ai cx bận rộn ko thôi. Chỉ có buổi tối là rảnh ưc 1 chút thì gọi điện cho chúng nó hỏi thăm ưc vài câu. Tự nhiên ba đưa lại cảm thấy mình đang dần xa cách với ba chàng.

Một buổi sáng rảnh rỗi của ca ba đưa rất hiếm thấy. Bây h cả ba đang rrg trạng thái mỗi người 1 cái điện thoại để làm 1 việc khác nhau. M.Anh thì đang lướt mạng xã hội. Cô thì đang đọc báo mạng cinf nó thì đang xem phim trên youtube. Ba người đều đang im lặng thì bỗng cô hét lên:

- Này C.Băng, cậu xem này. ” Vương Tuấn Khải có hành động thân thiết với Âu Dương Na Na trong lúc đang hẹn hò với nhóm trưởng nhóm nhạc Angel frost”. Thế này là thế nào?

Sau khi nghe cô đọc xong nó cx sốc lắm. “Thế là thế nào? Chẳng phải anh bảo daoab này anh rất bận hay sao? Tại sao lại có chuyện này?” Bao nhiêu câu hỏi tại sao cứ lớn vồn quanh đầu nó mãi. Nó cx ko hiểu là tại sao lại như vậy nữa. Thật rắc rối.

Thuần thờ đi lên phòng trong ánh mắt lo lắng của hai cô bn. Nó đi vội vào phòng và đóng cửa lại. Hiện h nó ko biết phải làm gì nữa. Nó sẽ ko nghe ai cả. Bây h nó chỉ muốn gọi điện thoại để nghe anh giải thích mà thôi. Nếu như đã yêu nhau là phải tin nhau cơ mà. Nhưng tại sao lòng lại cứ đau. Cảm điện thoại lên định gọi mấy lần nhưng ko hiểu sao lại hạ máy xuống. Cứ như thế mấy lần. Cuối cùng nó quyết định lên giường đi ngủ. (vãi)

Bên kia anh cx chẳng khá khảm hơn gì. Sau khi nghe tin từ Vương Nguyên thì ngay lập tức anh vào mạng để xem. “Ôi thần linh ơi! Đây là bức ảnh mà anh nhờ Na Na đi chọn quà cùng anh cho nó mà. Sắp tới sinh nhật nó rồi, anh muốn dành tặng cho nó 1 bất ngờ.” Sau đó thì Thiên Tỉ cx khiyeen anh mấy lần là gọi điện thoại cho nó để nói rõ mọi chuyện để tránh hiểu lầm nhưng mà anh sợ. Anh sợ nó sẽ ko tin anh. Thế nên cx mấy lần anh định gọi nhưng mà thôi.

Cái tình trạng này đã xảy ra trg 1 tuần nay rồi. Ai trg 6 người cx đều ko vui về gì cả. nó thì chán nản suốt ngày nhốt mình trg phòng. Anh thì cx ko khá hơn là mấy. Cứ ôm khư khư cái điện thoại bên mình. Khi nào có tiếng nhạc chuông là lập tức mở máy ra xem nhưng mà thấy ko phải là người mình muốn gọi thì lại thất vọng mà tắt máy. Cuối c ko thể chịu đựng đc thêm nữa, 4 người còn lại quyết định vạch ra 1 kế hoạch....

55. Chương 55:

Sau khi trao đổi qua điện thoại thì chúng nó và mấy anh đã quyết định làm 1 việc động trời. Nhưng trừ những người liên quan thì ko ai biết cả (na đã cố gắng nghe lén nhưng mà ko đc.)

Ta là dải phân cách kế hoạch——

C.Băng ngồi dậy ngược mắt lên cái đồng hồ trên tường xem h. “Ấy za, đã 10h trưa rồi. Đói quá, bụng mình biểu tình rồi.”

Lò mò xuống nhà lấy gói mì với quả trứng ra ăn. Ăn xong, nó ngửa mặt lên trời tay xoa xoa cái bụng. Chán quá, dạo này hai đứa kia cứ nhìn mình rồi cười lại còn hay ko có nhà nữa.

Bây h là 6h sáng, hôm nay chúng nó phải dậy sớm để đi biểu diễn ở trường Nghệ thuật Quốc Tế do Hàn và Mĩ làm cố đông.

Nói về ngôi trường này thì hầu như ai cx biết vì ngôi trường này rất danh giá. Cứ cuối mỗi tháng họ lại mời một nghệ sĩ hoặc 1 nhóm nhạc nổi tiếng về để biểu diễn cho h/s xem học tập. Mỗi một năm có 5 suất học bổng cho h/s có thành tích tốt. Và ngôi trường này cx đào tạo ra ko ít những nghệ sĩ nổi tiếng.

Đến buổi biểu diễn bằng cửa sau để tránh nhà báo và fans cuồng tấn công. Đến đúng h biểu diễn, ba đứa xuất hiện thì lập tức các h/s hét ầm lên. Chúng nó biểu diễn bài của nhóm. Tổng cộng là 12 bài nhưng đã cắt đi chỉ còn 8 bài. Sau khi biểu diễn xong thì ba đứa tiếp tục giao lưu với các bn sinh viên. Ba đứa dạy bọn họ nhảy và hát. Tại đây nó còn biểu diễn thêm tài năng sáng tác và đánh ghi ta. Cô thì võ còn M.Anh thì múa. Nói chung là rất sôi nổi và náo nhiệt. Kết thúc bọn nó chào thầy cô và các bn rồi ra xe đi về.

Hôm nay lịch trình của chúng nó chỉ có vậy. Về nhà 1 cái là ba đứa ba phòng. Đến chiều tối thì hai người kia bảo đi có việc bận. Để nó ở nhà 1 mình. Hại nó buồn đến chết. Chờ mãi mà ko thấy hai người kia về. Nó bắt đầu lo lắng rồi chạy đi tìm. Tiền đến gần 23h mà vẫn ko thấy đâu. Điện thoại thì để ở nhà. Lo lắng dồn lên làm nó khó chịu. Đang nghĩ ngợi những chỗ hai đứa nó có thể đi thì máy của nó bỗng rung lên bài nhạc chuông của nhóm. Là số lạ. Nhắc máy lên thì nó nghe thấy giọng của M.Anh:

—” Ê C.Băng ơi hôm nay hai đứa tớ ko về mà ngủ ở chỗ chị Kim để trông chị í ốm cậu cứ ngủ trước đi nhó”

Chưa kịp để nó ú ớ câu gì đầu dây bên kia đã ngắt kết nối. Trong lòng thầm rủa hai đứa bn trời đánh, nó bước lên phòng đi ngủ.

23h50’

Nó đang ngủ thì nghe thấy tiếng loảng xoảng ở dưới nhà. Vội vàng bật dậy đi dép và mò xuống nhà. ” Quái lạ, nhà mình trước h làm gì có chuột đâu. Hai đứa kia thì ko có ở nhà. Vậy chẳng lẽ là....trộm sao?” Vừa nghĩ đến đó thôi mà nó đã ko khỏi rùng mình. Nó nhớ là trước khi đi ngủ đã khóa cổng rồi cơ mà. Mà khóa bằng mặt mã và dấu vân tay hẳn hoi.

Cuối cùng cx xuống đc đến. Nó định bật điện lên để xem là cái gì thì bỗng ko gian bừng sáng. Nheo mắt lại vì hơi chói. Cố gắng thích nghi với ánh sáng như đèn pha ô tô này thì nó thấy có một người con trai cao ráo khôi ngô mặc một bộ vets đen, trên tay cầm một bó hoa và một hộp quà. Trời ạ, đây chẳng phải là....

Các bn đọc giả yêu quý. Truyện của mình sắp kết thúc rồi đó. Còn 2 chương nữa thôi là hoàn. Mình sẽ cố gắng hoàn thành trong tuần này nhé.

56. Chương 56: Anh Yêu Em Mãi Mãi (Phần Kết).

Trời ơi, đây chẳng phải là Vương Tuấn Khải hay sao? Sao anh ấy lại ở đây?

Thấy nó cứ đứng đơ ra như tượng nhìn chằm chằm vào mình, anh nói:

- C.Băng, anh xin lỗi.

Nghe thấy anh nói, nó chạy lại ôm chầm lấy anh khóc thút thít. Mãi một lúc sau mới bỏ ra quơ tay quơ chân nói:

- Sao anh lại ở đây? Anh sang đây từ lúc nào? Có ai biết ko? Sao mấy hôm nay anh ko gọi điện cho em? Anh có biết là em lo lắng ko hả?

Và vân vân những điều khác nữa. Nó cứ thế mà tuôn hết ra. Sau đó rồi lại đánh nhẹ vào ngực anh mấy cái:

-Anh có biết dạo này em buồn lắm ko hả? Anh vô tâm lắm! Em ghét anh.

Nhìn thấy người mình thương khóc như vậy mà lòng ai đó đau như dao cứa. Khó chịu như có hàng nghìn cây kim đang đâm vào. Nhẹ nhàng ôm nó vào lòng, anh nói với anh mắt dịu dàng:

- Anh xin lỗi, xin lỗi vì tất cả những chuyện này. Vì thế hôm nay mới sang đây để chuộc lỗi với em. Thời gian qua đã khiến em đau lòng nhiều, anh thực lòng xin lỗi. Sau này sẽ ko để em khóc vì đau lòng nữa. Tin tưởng anh, đừng ghét anh đc ko? (hic hic, nghe đâu có mùi ngôn tình)

Nó ngược mắt lên đối diện với anh, đôi mắt to tròn vì khóc mà đã sưng đỏ hết lên. Nói với giọng như một đứa trẻ con đang khóc mà đc cho kẹo và dỗ dành:

- Thật chứ? Ko có lừa em?

Anh lại tiếp tục trưng ra cái nụ cười tỏa sáng chết ruồi, í lộn chết người ấy, nói một câu vô cùng ngắn gọn mà ấm lòng: “Anh hứa!”

Đang trong khung cảnh lãng mạn như thế thì bỗng dưng cả hai nghe một tràng dài các tiếng động bất thường phát ra từ đằng sau cách cửa. ” Á. Bình. Bốp. Huych.” Sau khi cái tiếng động lạ ấy kết thúc thì trước mắt là cảnh tượng bốn con người hai nam hai nữ đang ngã lên người nhau. Người con trai còn cầm một cái máy quay cười toa toét với hai người bọn nó. Mấy người còn lại thì cx giơ tay lên chào rồi cười nhăn nhó. Đứng dậy trong tư thế sẵn sàng chạy bất cứ khi nào.

- Giải ha. Mấy người lần này chết với tôi. Dám vào đùa với nhau chơi tôi hả. Đứng lại cái đám người kia - nó mặt đỏ bừng đỏ sát khí cười lạnh. Thuận tay với luôn cái lọ hoa ở bên cạnh rồi đuổi theo mấy người kia. Và cuộc rượt đuổi bắt đầu. Cuối cùng một ko chịu nổi nữa nên Vương Nguyên đành phải lên tiếng xin tha:

- Thôi thôi tôi mệt lắm rồi. Tạm dừng để nghỉ lấy sức đã.

Thấy vậy ba người còn lại cx gật đầu lia lịa cộng thêm ánh mắt cầu xin nên nó quyết định tha.

Trong căn nhà vang lên tiếng cười thật hạnh phúc. Và thế thôi. Hạnh phúc giản dị chính là vậy. Chỉ cần bên người mình yêu là hạnh phúc đến năm nguyên rồi. Trong căn nhà đó. Hiện h có ba cô gái xinh đẹp đang nằm trong lòng ba chàng trai cực kì khôi ngô. Trên môi ai nấy đều nở nụ cười mãn nguyện.

———— Ta là dải phân cách thời gian ————

2 năm sau.

2 năm. Đối với mỗi người, đó là 1 khoảng thời gian chẳng dài cũng ko ngắn. Đủ để cho con người ta chín chắn và trưởng thành hơn trước sóng gió cuộc đời. Có kinh nghiệm hơn để bước tiếp trên con đường mình theo đuổi. Và cx là một khoảng thời gian để cùng nhau xây dựng những kỉ niệm ngọt ngào. Người ta nói đúng. Trong tình yêu đôi khi ko cần có quá nhiều sóng gió nhưng cx ko đc bình lặng. Nó cứ thâm trầm như

vậy thì mới đc bên lâu. Sẽ gắn kết hai con người lại chặt chẽ hơn, giúp cho cả hai bên đều hiểu nhau và yêu nhau hơn. Và đối với tác giả, yêu chính là như vậy. Còn các bn thì sao?

Kết thúc rồi đó m.n ơi. Nhưng vì ko muốn cho các độc giả thân yêu thất vọng nên Na quyết định sẽ viết thêm chương ngoại truyện về đám cưới của ba cặp nhé! Thế nên đừng từ bỏ sớm nha.

57. Chương 57: Ngoại Truyện.

Suốt hai năm qua, sáu người đã có khoảng thời gian yêu đương và hiểu nhau cực kì hạnh phúc. Và bây h họ đang đi đến ngưỡng cửa cao nhất của tình yêu - Hôn nhân.

Có nhiều người nói lúc còn yêu nhau thì mặn nồng lắm, lúc nào cx anh anh em em suốt suốt. Nhưng đến khi cưới nhau về lạnh nhạt, rồi đi ngoại tình. Đó là một nửa. Còn một nửa thì hạnh phúc và êm ấm. Và ba đứa tin rằng chúng nó sẽ thuộc nửa còn lại. Hạnh phúc bên người mình yêu đến suốt cuộc đời.

Hôm nay ko phải là một ngày gì đặc biệt với m.n cả. Cx chẳng phải ngày Quốc Khánh hay giỗ Tổ nhưng mà đối với ba đứa thì lại cực kì quan trọng. Đây sẽ là ngày đáng nhớ nhất đời chúng nó. Ngày mà chúng nó sẽ ko còn đc dán cái mác ” gái chưa chồng” nữa. Và hôm nay chính là đám cưới của tụi nó và mấy anh. Ba đứa ai cx rất hồi hộp. Tim đập nhanh như muốn nhảy ra ngoài. Khách khứa đến cx rất nhiều. Toàn là người nổi tiếng, còn có cả exo, snsd và các nghệ sĩ mà chúng nó quen ở Hàn. Nói chung đây là đám cưới to nhất từ trước đến h của showbiz Việt.

Từ ngoài cửa đám cưới vào có rất nhiều chiếc siêu xe khác nhau đủ loại đủ màu. Đám cưới của chúng nó đc tổ chức ở ngoài trời, tại 1 bãi đất trống trong nhà thờ thành phố. Bình thường cái nhà thờ này vắng tanh. Chỉ có vào ngày lễ mới có người lui đến. Vậy mà hôm nay bao nhiêu người nổi tiếng rồi các fans hâm mộ và cả các nhân vật tai to mặt lớn trong ngành giải trí cx xuất hiện. Đủ để thấy chúng nó có sức ảnh hưởng lớn như thế nào.

Trong phòng chờ của cô dâu và chú rể.

- Này, mấy anh nhanh lên xem nào? Làm gì mà lâu vậy. Khách khứa đang chờ kìa. Muộn bây h? - cô đập đập vào cửa phòng của mấy người kia rồi la lên.

Trong phòng lập tức vọng ra tiếng trả lời của Vương Nguyên:

- Vợ ơi, đợi anh 1 tí đã. Sắp xong rồi. 1 chút nữa thôi là ok.

Nghe vậy ba nàng lại thở dài. Đây đã là cái một chút lần thứ 5 rồi. Ko biết mấy người do dự thậm thà thậm thụt ở trong ấy khiến cho ba cô cx tò mò theo. Cuối cùng chờ ko nổi nữa, nó đứng phắt dậy định phá cửa thì cánh cửa mở ra làm nó hụt hẫng nửa thì ngã. Ba chàng nhà ta bước ra với vẻ mặt hờ hởi rồi khoác tay vợ mình đi ra làm lễ.

Cuối cùng thì buổi lễ cx đc bắt đầu. Tiếng nhạc vang lên thì lập tức ba nàng cx đc ba ông bố dẫn vào lễ đường để trao tay cho chồng. Mấy mẹ ở bên dưới thì hôm qua đã nói chuyện với các con trước rồi nên cx ko khóc nhiều lắm. Chỉ hơi đỏ mắt tí thôi, dù sao cũng là đc nhìn thấy cảnh con gái mặc váy cưới mà. Trao tay cho ba chàng xong, ba ông bố nhắc nhở vài điều rồi đi về chỗ nhường lại lời cho cha sứ. Cx vẫn là những câu hỏi quen thuộc. Con có đồng ý lấy... làm vợ/chồng dù có khó khăn bệnh tật hay khổ cực hay ko? Ba nàng nhà ta lập tức đáp có. Đến lượt ba chàng thì lại đứng im như phỗng làm cho người bên cạnh ko khỏi lo lắng mà giục. Ba chàng từ từ gỡ tay người bên cạnh ra rồi mỉm cười nhẹ. Đi vòng ra trước mặt từng người con gái một rồi quỳ xuống. Khẩu nói:

- Vợ yêu à, cho phép anh từ h trở đi đc phép gọi em là như vậy nhé. Anh đồng ý. Đồng ý cả bai tay hai chân luôn. Nhưng trước khi đồng ý. Anh muốn hỏi em lại 1 lần nữa rằng: Em có đồng ý nắm tay anh đi đến suốt cuộc đời này ko?- nói xong còn móc trong túi áo ngực ra một chiếc nhẫn.

- Bà xã đại nhân, anh sẽ gọi em như vậy nhé! Từ lúc biết em cx là lần đầu tiên anh biết yêu nó đc định nghĩa như thế nào? Nó có ra sao và có vị gì? Em là 1 cô gái bề ngoài nhìn rất mạnh mẽ nhưng bên trg lại vô cùng mỏng manh và dễ bị tổn thương. Khi mà em giận ai thì sẽ giận rất dai. Và anh nguyện sẽ là người hứng chịu mọi cơn giận đó của em. Chúng ta sẽ thi xem em giận dai đc lâu hay là anh chịu giận đc lâu hơn có đc ko?- Nguyên với màn cầu hôn lém lỉnh làm m.n phì cười.

- M.Anh, anh chỉ gọi ngắn gọn như vậy. Anh biết anh là người sống nội tâm và khó gần nhưng em lại là người mở cửa trái tim anh làm anh thực sự rất bất ngờ. Anh ko tốt đc như đại ca làm cho C.Băng vui. Ko hóm hỉnh đc như Nguyên Nguyên chọc cho Đ.Hằng cười những lúc mệt mỏi. Nhưng anh có thể đem toàn bộ trái tim và thân xác của mình để hiến dâng cho em. Và chỉ xin em rằng hãy đồng ý làm mẹ của con anh suốt đời mà thôi- Tỉ cx ko kém cạnh mà mạnh dạn bày tỏ.

Và phải nói sao nhỉ? Ba đứa mắt đứa nào đứa nấy đều đỏ hoe rồi. Ở bên dưới cx có những cô gái đã khóc vì cảm động. Đỡ ba chàng dậy ôm lấy. Ba người hét thật to câu:” Em đồng ý”. Mọi người dưới cx đứng hết dậy vỗ tay reo hò chúc mừng cho ba cặp đôi trẻ đc hạnh phúc.

Sáu người cùng nhau nắm tay nhau tạo thành một hàng ngang đứng nhìn lên bầu trời trong xanh. Mỗi người đều theo đuổi một suy nghĩ khác nhau nhưng đều có chung một ước nguyện rằng sẽ sống thật hạnh phúc và êm đẹp bên người mình yêu. Trọn đời trọn kiếp về sau. Mãi mãi là vậy.

_____’

Tên tên ten. Vậy là kết thúc truyện thật rồi. Mình vui quá đi. Và cx rất cảm ơn những bn độc giả thân yêu trong suốt thời gian qua đã luôn ủng hộ và sát cánh bên cạnh Na nhé! Mình sắp viết tiếp một truyện nữa. Vẫn là nghệ danh yoonà như cũ. Mong các bn đón đọc nha.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ba-co-nang-ca-si-dang-yeu>